

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

No. 134.

1

והיה זה ענין האבנים שאומר אמת וכו'
וקולי קולו

דין זה שנהו לישא אשה וכן וכו' / וזהו ענין
ול שוב וכן בספר שמואל על חתונה
של אהרן

דין אסמכתא על הזקות

דין ביאור חושים שמה והב בהב

דין מי שחולל שבת והלך חוץ לתחום

דין אם נחמדים פתוק ביום שבת שכח שם ונתן
דין חולה להתפלל בשבת שאינו יכול לעמוד
והזקוק חו"ל

דין מי ששעל בנקטת חסן שאו לביש
את אשתו

דין אם נחמדים פתוק ביום שבת שכח
שם ונתן

דין אם יש אומר אשה וקדש בשעל חסן
המכחה והא המלך ומה וכו' להתפלל
בשבת

דין מי שחולל שבת בשעת חליקה וכו'
בשבת חוץ לתחום

7

150 דין איהו טוביותו להתעלותו ויום או ב
ימים וליחות וצפון

160 דין קטן שקלל את אביו בקטנתו ובפולמו
וזה לקבל תשובה ויש הפך עמות שקר
בקטנתו וזוהי לקבל תשובה כחולות

170 דין חלוק כתיב דין שבימים

180 דין לילך הטובל אהו הטובל ולטוות
וחזון הטובל בדיקום שהוא שם

190 דין ויהי הם ששייכים לקהילה תוך בתרין
שלהם

200 דין בשר שעולה ואי הוה ועולה שנת

210 דין קדושי אשה כשיש לה שבת וילדות
עליה

220 דין אשה שאינה בת כניס ועודת ואינה
מקיימת

230 דין קניית ספרים שהובאו מן קניית
מביסאנו

240 דין סתם שערלא טעות בשלש קדימות
לבוטא אחת

250 דין סתם שרץ הקוף וההין טעמים

260 אם חזר לומר הדין שבשם של ה' אורות

270 פסק שבין מהירם ומהיר יהושע של רב
הקטנה שנתקשר מהירם

280 דין סלעת אי שייך ביה קידושין או באוה
פנים שייך

290 דין צדקה בטובה הנכסים הועטים שנתנו
אחר ויתת האב

300 דין ללות כבוד בתוך אם תבטל אחר

310 דין בשר ששהה י' ימים ולא נתקדש

320 דין בדיקת אשה בז' נקיים של דיקום שהשמש
דש

330 דין תפלת עובדי יוזה השעה והצלת
קדום הנזילה

340 דין אם יש לוהו תמינה כוס ו' כשהחזר
בבה

350 דין על כדולה שאינה בבית הכנסת אם
יש לוהו כיוסם בשבת בבה

כ"ד דין כ"ד חשיבתי לנפשי ואלים

כ"ה דין כשהשופט אומר יהודי פלוני למה אתה אומר והיהודי טען

כ"ו דין מי שיש בידו חמון שנפל לאוסן ויערב חביו וא"ל הנפקד אפ"ר יעקב חייב לי ונשבע את החמון לי

כ"ז דין שני שרכזת חתה חייבם ליהודי ושרן

כ"ח דין טוואת שכב מלך ואשתו היתה לו שכן הוא ושהחמון של כש ואה"כ בזה לכת סטוס האורו חמון ופאורו תשובה תי"א ס"ה חילוק טוואת שכב ח"ל פן כש וכן האומנה

כ"ט דין מי שמכרש ודחות את חביו וליד לטען וזרחק ב"ר קטן

ל"א דין עלית לטען בקדש יהושלים

ל"ב דין אשה שמתה לכת סטכמה ונתב"ה בכתבה יותי חתנה ח"ר וחד מהע"ר שעל הכתובה פסול לעלות ויחמת קרובה

ל"ג דין אשה שהיא אומנה ונפשה א"ל סת"ב הסטבה

ל"ד דין ל"ב בשעמ"טא בשע"ר דפ"ק ש כשהוא טלם

ל"ה דין אשה שנתפשה על נפשה ויחמת קטן א"י ויחמת לב"ה

ל"ו דין ס"ה שנתב"ה ויחמת קטן וד"ל וס' נח"א ב"ה וקחוח

ל"ז דין חתן הבא בשבת של עשיה סועבה ויה מפטירין

ל"ח דין חמון שנכנס א"ה מה דית

ל"ט דין אם חותן אר"ש כחכשים

מ"א דין ידקת חטפלות בקדירה חולבת וקצו"ב כ"ל של כש

מ"ב דין ח"ב הכבד שא"ל קחוס ונתב"ש עם שא"ל בש"ר

מ"ג דין טוואת שכב מלך חטפ"ה של הית"ה

מ"ד א"י והחמון וכל זה התשובה ח"א דין חוזר ואומנה וד"ל ק"ל של

מ"ה א"י יש להוציא השם מחדים רכ"ה

קא פשיש חזונה יחד חזר הסדא אינה הפטר
 יחזק ..

קב חשת איהו הנבא או אשת ריל אי שותרת
 אינשא לאחרי ..

קג נחבת של חלב תחת הקדור של בשר מיה
 שיעור הרהקה ..

קד דין אישטוט על ישרא ..

קה אמר מותי לאחוט טטת מאוונות חיות ..

קו לחם שלם וב דמק פוסה אם עיר להסית
 לנאיי ..

קי אם ישא ארצי כחה בין תפילין לתפילין

קיז לפי טעם סאך וסח ב שרי / אי שחת אחר
 וחלפת עולה אם יעם תפילין בלבת //

קכ מי שסיים בטמא בשעה שהקל עני /

קכא אמן אחרי ברכת ששן אם יש לו יק לעצת
 שמהם ..

קכב החזן בשחזיר התפלה אם אומר שומע
 תפלה ..

קכג מי הלכה סביבא לקולא ..

קכד אם חזר ליהן אגלים ולבדי וויש ..

קכה פשט על אפול. בעל חזון חזר ליה ..

קכז פשט איהו אישיריק לסעוב נחמת עב ואומן
 וכן ויחל נבא אכבה ..

קכח מי שקדש על מיסן אסמיה שהוא יין ..

קכט יט שפ של גלות איהו לא חשית תפלה
 ונשאל כון האט בקראין ..

קל ברה וחתאמריס חלב עלות החורש ..

קלא סוד של על הטאים שאט אומרים ביה ..

קלב שקורין אומן לסת לאינה פתח ענה מי
 ופחה האגל ..

קלג מי שפסח תפילין ונעמד ורעמא להחזיר
 מיד אם עירק ..

קלד מי שהתקדש שחזר או שחל לא ברק על טוית
 ותפילין בזמם על אחר תפלת עבית ושען
 אם אם יש לו לבק ..

קכב פטט סלכס טק חכ שחחוד השעניאשו
 ושוול וואהניב של הנעב סול שופר דחיס
 ושפר עז ואלה עזות

קכג דהשנים לאחור היוך טק עם הפרה

קכד באוכן שטן לשמשן וקלחוב ואהכ פשו
 האושל

קכה קכו קכז קכח דין רב שר סלר ואהכ בא רב וחה לחור עם
 וקל ד"ט עם תולא תשובה דהא ומוי
 הדין דהרי ומהכא

קכז קכח דין ספר עם תולא שולה ותשובה

קכח דין כסת שהחייט על הפירות קולטן ואחילין

קכט דין נשים בשעת נדון בעסקן לכה

קל דין שיעור עצה

קלא דין אט אס ימס לכה בליחת יוס אשון

קלב דין מי שאח לחכו תכוב פשו וחור ער
 שתברי

קל דין יתם התקבל פשו ואחילתו מן הדין

קלב דין עשן תורה מי וזי חכמו לעכפ

קלג דין מי שמצדע וקמן עמו כן דן ועלמא ב
 בסוכה ככתב עם אחר

קלד דין אשה ספר חצילת ואהכ נאכ האיש
 והתורה רב אחר

קלה דין כסת שוואין בלא עשרה

קלז דין לשרי ריחוק פחות תידן דהדין

קלח דין כסת על צוטנכור ועם ניהול ואינו
 ניהול סתביס כט עם וקוס באשה ועמידה

קלח דין אי סתב היי אט חותמת אל וקוס בעישה
 אחת

קלז דין אסיס מי שאין לו אלא חובת ואינו יס
 להשא אהכ

קלז דין חס סולה אומג סולו וקוס

קלז דין כרת חטין לעט

קלז דין כסת שיקן לכה על עטות

קמ"ז דין זה הליכת קוץ מן הכתובים ..
 קמ"ח דין זכרת הקדושים סמוך לפסח ..
 קמ"ט דין הנצלה ..
 קנ"א דין הנצלה לים וישמעאל ..
 קנ"ב דין הנצלה וחכה ..
 קנ"ג דין ששה בעש ואם הוטל מנהה על שקלו הנצור שבת ..
 קנ"ד דין הקטת בשבת ושתק התנוק ..
 קנ"ה דין שיחה בטלה בשבת ..
 קנ"ו דין צניס שני על שיחת בשבת ..
 קנ"ז דין סעודה שאם הובנה ..
 קנ"ח דין היטל דכס העות בסוכה בשבת ..
 קנ"ט דין אומץ ואלו שאול ..
 ק"ס דין חובת אכילה בסוכה לילה השני ושנים ..
 קס"א דין אשה שעובר בעלה ..

קס"ב דין כשיה אפירופס כן יתואו קטני ..
 קס"ג דין אצור והחריס לקיים הפסחה ..
 קס"ד דין חטה שחזאת בתענית בפסח אם עיך לשורפה ..
 קס"ה דין חזן עקשה בעת טעם לקום ..
 קס"ו דין שני של אשכנז ..
 קס"ז דין ספק בסוכה בהמה שטלה ובהמה חולבת ..
 קס"ח דין בסוכה חולבת ..
 קס"ט דין כיפית לכהן לקבל בסוכה בהמה ..
 קס"י דין ספק בסוכה ששם אונן ..
 קס"כ דין אהלים פרישות של אדם טע שחיות ..
 קס"ג דין אדם חנוך לחוק שחיות הנבחר ..
 קס"ד דין עשין שני וזין וזו על צדק ..
 קס"ה דין בדין הסוף בדין שחיות לכות ..
 קס"ו דין איש ואשה שהעמידו קנסות לזרה שיעשו צדוקין אם חייב זה שחייב ..

קעב
כתב וחתת קלת הרב על פנים אחד של
שהכנסו לחיוב החס ואלויות הציונים ..

קעב
הן אקד עחת שאו בפע בעל דין שמוא אינעש
אלוהא ..

קעב
הן עחת שאו כסע האלם ..

קעב
הן רב וקבל שהסכמו לחזו השוחטי
ועלמ ווא עשו ..

קעב
הן על ויעקת חכמ אע נעל לחותן אפי
בשנה פשוט ג פשוט יבא רב חות על חרטי חלבו ..

קעב
הן עת דלת טא קער תפלן אי פטערת
או בקער ..

קעב
הן המתעבה י ייס רעפס חתי פפל על וילות
עצט ..

קעב
הן פלאן ארס בניה הכנסת שיועל אקת
בסת בקרקו ויה יעשו עס הקריאה ..

קעב
הן עלם אנשכ וחזי ונתוסא אי בעין
שיתוסא אנזי א לא ..

קעב
הן שיעור לואת הצידי ..

קעב
הן איש ושנה שמאבו והנה אמתוב ט צווח
שעני השם

קעב
חוחי סתבן פץ מתקדוין בא בסוף ..

קעב
הן תבשיל שיעול כחמ ג קושטן דאף תבסה

קעב
הן ין שנשכל פלי חוזן איך להנן עש שתיית
בכסה ונש אס ויקח יין ומשל לה כמות ..

קעב
שם ידירה איך לכותב אותה פץ תבסה וחתמו
שתי תבבות ..

קעב
הן חוזן שולאו אותה בקטן ז חוזן קודם הכסה
אס חוזת להסתפק חוזן ..

קעב
הן יבנה שהיתה חולה ואינה יטה לעמוד
ומלכה חיו שבת ..

קעב
הן אס יש לשהות בשר אחוים או שאר בשר
י יחיס עלי בקור ואחם אקח ואוכלו לו ..

קעב
הן מי שנשפט אס יעשה רב פול אז הוא רח
להייר אס חתנים ו ..

קעב
הן אס הונח רבז חוקרה על אינה חסן קודם
חוס אלוות אס חותם להסיו ..

קכ"ה ה וי שהתעבה י ימים ואלות וזמתי ב"ש איך
 עשה עם הגבולה ..

קכ"ו ה וי ששכח שחב תבשילין אס יטל ^{לעב} במוח קראן על תנאי ..

קכ"ז ה דין חס נשט תבית שלין בשבת אס חתך
 לשאוב יתח ולצור היום ..

קכ"ח ה דין וי מוח ששינה שמ אבן ..

קכ"ט ה תשובה על קט"ו קשיא ביהודי פ"ק ד"ב

קל"א ה תשובה מירכ סק השול ^{על קט"ו} וי שחם
 תאכל על קט"ו מירכ סק השול ..

קל"ב ה דין וי שכתב בספר ירו ותא חתומה מלך
 עלי כן ערים ..

קל"ג ה תשובה על קשיא מאשיהו פ"ק דסנהדרין
 דמשמע אסתרי אהרן ..

קל"ד ה על הקיום שיצאו לה שבעת הודי בשם בלוי
 הוא ש אס י ש כן שום איסור ..

קל"ה ה ש"ז שפיר בבית הכנסת בואו וייע בשמים
 אס יטל לחור ולתך לבשת ..

קל"ו ה אס יטל לחור ולצוחט על שמוט קנה ..

קל"ז ה על השעה שכתב וטל הא חלילי עשינו סקין
 יצוק ולא סמ ב"ה במוח דכשהיינו ..

קל"ח ה דין לא קבעית מוט במוח דתסן ..

קל"ט ה דין הנהגה וחקת אי מחוין בשבעה ..

קל"י ה דין התעבד חבו בעד חסירה ויש לו על אחד ..

קל"י"א ה דין המזיק חבו ודחש בשעת שחסבבים
 הגזירה בהולע רבא ..

קל"י"ב ה דין וי שנתן וי אשה וחס קרא שבע ומו
 טלא הנהגה לטוב שם החובהק שלו ופוסק ..

קל"י"ג ה דין וי שנתן וי אשה וחס קרא שבע ומו
 היה לחות את אשתו ..

קל"י"ד ה דין חוסן שהנאן ש"ל על שמשן ועמא שקר ..

קל"י"ה ה דין חוסן שהנאן ש"ל שמשן אס טוב שאין
 שמשן בעד ועמא חוסן ..

קל"י"ו ה דין וי שנתן שקר בשבעה חזרות אי ..

קל"י"ז ה פ"ק דת"ק דה"ש פ"ק דע"ק דה"ש

קל"י"ח ה דין אשה שנתן חלומה לקל ויטה ..

קל"י"ט ה דין ש"ל ושל ישי אס י ש חשש איסור לחולין
 לכתוב ..

10

ל"ה

כי צדקה היא שיהיה חבו ומהות אחר אפי"טל -
להעמיד ערב על הרשאה בשאין הרשאה
בה כל ..

ית' הו"ק דין אשה שנאמר בעלה ועלמה ..

רפ"ו דין אשה שנאמר בעלה והלך אחד מן הדיקים ..

רפ"ז דין אשת כהן שיטן עליה נפט ביש ..

רפ"ח דין אשה שנתעלם בעלה ..

רפ"ט דין אשה שנתעלם בעלה ..

רפ"י דין אישה אשר אשתה הקוננות שבחון
הקורע לפניהם בפת ..

רפ"יא דין אישה ויהי ענת או שורכת שלו קורח או
שאר דבר או חשיב קורטין ..

רפ"יב קשיא על פ"ט ופ"י ענינים

רפ"יג דקורח ק"ט ..

רפ"יד דין השבעת נשים על סתומת פיהן ע"י
קום על הסתובה ..

82

דין מי שטרוק בשטח חוב חבמו ובבואו לומר
ועד לו חבמו חלק וזו החוב אי קט אי לא
קט ..

דין אשה שהסרה מורעא שלא מחלה אצות
עם בעלה דין מחוסר אבה ..

דין השבעת נשים שאין נתיימה הכתובה ..

דין פירון הכן שאירע בשבת ..

דין שאירע אדם טין האילות לכסן בעל ויהי
והמיתר הכסן ..

דין אקטין הכסן אסן אס יטא ידי כדיון כג ..

דין מי שנשבע לשנעם אי יטליס לפסלו (שמעפ
חסון וזילק ..

דין מה שקלים אוזר פלו תלמיד בשבל -
שנאד בשיבתו ואיפשר שהרב שיהיה
חיובים וזאת חזק שיהא שיהיה ..

דין אס תלמיד רשא. לחוק על דת בשיטון
ראיות נזרות ק"י דעת הדב ..

קשיח בחדר פיהו ופק לעחבן אהרדי
צורתה של חליצה ..

אם יש סח עמה כזה הוציא להקל בדבר
שהחזיק עליו ונעשה כשיש חזיה להפק ..

הן אם סתם כמי האשה שלשון בתי
ויהיה חסלה ..

הן אם יסלים כע היישוב לסוף חטיהם
ימות השעה שיטמו ר' או ה' אולות העני

הן אם שנתק ונב עז סיה חשיב ויה
קטל ..

הן אם יבא סכלות ויה בקח אחד עש
העליון או העליון או חשיב בריא ..

הן אם יבא לחור ולהתפל היבא דאיכא סל
דבניא לחור וישום לוי שיחבל א
ב היום ..

איה טוב יותר לכתוב קט אנה סבם השל
היום סוף ולשום וחטכה או אנה סבם וכל
וחכ' העמוד כ' ..

הן אם חשיבין ליה שלא סקדו כן שפער
שחא ..

הן בעני שקל טעם וחוב ופסו ושוב וקע
חס בבשח אחר ..

הן קרוב ונעדרק א. חוששין לסתורא לה יחא -
ודין א. יקרי דילכר היסא שנשאת ושלן או
נעלה ..

הן שני הקראת לשון אשכ ולשון כהן
נענה קנה היות סתם קט ..

הן וקצת וידעה שלשו תקנת ואחרי אים
חטם לקט עליהם ..

הן הרב שני על התלמיד לקים תקנת
תקנתו והתלמוד אחר א. איכשן ל. לקייחם ..

הן הרב שני על התלמיד לקים תקנת
תקנתו וכל בנות ..

הן החורשה שקל כחם על השלח שיבא
בעניו לחקום שלו לרן והשלח טוש
רסכנה הוא לו ..

כ"ה דין הרב שחנה לעשות דעת אנשיה "

כ"ו דין איש שיש לו אשה וישוודת וזנה איש
אחרת "

כ"ז דין מי שקרא לחביו סוודודור "

כ"ח שא לא לפסול שום בר לסודו "

כ"ט דין הרס סוטה א. נפיק כ' חוב "

ל"ו דין אשה הטפסת במקוון אחר זויתת
בעלה "

ל"ז דין אם יבם ויבדה שבאו לחוק נבסו' "

ל"ח דין אם שתפס נבסו. הדרת בו ואיט חנה
ליתבס וטוען שהוא קדמ אונאי. דימן "

ל"ט נבסין הנותנים על התוכה אקיש

לוחי הובם זמן ק'
חלק ב' י"ג "

מ"א דין חוקת לאר אחון עב בחולן "

מ"ב דין המבד עלבני על אור חטרו במסירה "

מ"ג דין מי ששפתה שנו חמות חול אוך כפתן כג' "

מ"ד דין נפיק הנותנים על הכתובה אקיש לאתי הובם
ע' ס' חלק ב' י"ג "

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

27

26

29

28

31

30

33

32

35

34

37

36

39

38

41

40

43

42

45

44

47

46

49

48

47

50

13

50

55

57

54

56

59

58

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical or religious text, covering the right page.]

85

84

87

86

89

88

91

90

93

94

95

94

97

96

99

98

101

100

103

102

105

104

עוד אחיני שלי דרעפה אכניל דהא כחדי

ארם אסופין האן מלום דדמי קלמ לעשר דהא
 לא אחאכיל בעיב כו נאם לעי דפליטמ דאם
 נזיר דכין דחלבע האן עלין עפ איתין לחיז
 דלעב אכיל כד לחיז כן עלמ רבז לעב עלן
 חלעמור לעב אכיל חכמות חכמות דהלמ לאו
 דמי לאכלא חכמ ולא כרי לחכמיה עליו אכיל
 לא דמי לחיז חכמיה רלע אחר חכמיה כן
 וי כמ ספדו חכמיה כן עלין דמי לחכמיה
 סודי מ ככמיה חין חייב עליו וכלל חכמיה סודי
 ככמיה חיל רלע לחיז עפם זה ככמיה
 עכמיה חין ככמיה חיל רלע לחיז חכמיה דקמור
 חיל חין כין דחילע ועוד כו דענה אכמות
 חכמיה או דחילע כו לעי חין נאם דפליטמ
 חילע לחין חילע לחיז דעפי חילע עפ
 אכמות חכמיה חין דכמיה חילע חין
 כו עלן חילע חין כו כעל דעלמ דאכמיה
 לחיז דעפי חילע חין אכמיה לחיז חילע
 עלמ חין חילע חילע חילע חילע חילע
 חילע חילע חילע חילע חילע חילע

דעושה אכזריות הוי חסום סכנא שלא הוויסוה
 בלחור אמר סן לא הויא בסדמן דבשיות לעיל ובצ
 כמא שבעה שלא אוב עמך במה כין דאור
 אכלה דעמך אכזריות או דלחור כין לאו כד
 אכלה הוא כולן אעלים לפימיון " אן כבאש.
 וציה בע לעיל במה שבעה שלא אוב חרין
 בצמ כין דלחור כיל על יד מעובת ס או דלחור
 כין דלא חלאל בעעב וט הוי למפלש לכ
 צדי הכע וחסותא למ כלאן צו רבץ כ
 וט. איתן לן לחור סכ אן כן כן הלחור
 כל חקום אלא וואי דמאי קאוד כין דאורבע
 ועמד ט עת על שכ צדי הציא וכוף לעיל
 ואל קליל על מה לפסר הדיבם ולבעות
 כיו. חלה על פחות מבית הסעיא דיל כן
 כמא דחורא דבוא כעא לחור דחפיל על דב
 לאן חסור אלא חזכין לא חיליה ודחיה לה
 וט לא ידענא מאי קליא לך חורא. לפי דעת
 החקלה דחורא דבוא קליל לה מבניא ולבעות
 בעות וט לא אסר חזענה שפייא דחלע לה
 שאנ כמא דאור קמ ואם לא יצד ט לחיה
 ודאי הוב בע לחור חלל דחפיל על חיסור

דכמן

דכמן לא חיליה חלל לפי דעת דחלע חלל חלל
 דכמן אמר לא עיי לעולם איחור דחפיל
 על חיסור דאוכייתא חיליה אה דקאו חלל
 לפי חמא כין דלא אסר חלל חזכין חיל
 כן דחלע כפליטא דחיסור דאוכייתא חל
 חיל כפליטא דחייט לפי סבת החקלה דבוא
 סכ דאפיל חיסור חזכין לא חיליה ומהי
 דלבעות בעות וחלום הכי בוא סך דחפיל
 אמר חזכין חור דאדכין לא חיליה חלל חקום
 דאוכייתא לא חיליה אכל לפי דעת החקלה
 לא שכל חיסור חזכין ולא שכל חיסור
 דאוכייתא חיליה כין חיליה חיסור לאן
 על מה שכל חזכין חיליה כמא חלל דחלע
 חק סוכ ופי כהיא דכיר קעט ט יפה
 חקלה ופי חזכין חיליה חזכין חיליה
 ופי חלל חזכין חיליה חסעיא חיליה חזכין
 ולחורא חזכין חיליה חזכין חיליה חזכין
 וט אן חיליה חזכין חיליה חזכין חיליה
 לפי חיליה חזכין חיליה חזכין חיליה
 על חיליה חזכין חיליה חזכין חיליה

ק איחולא שיחיהו רבתי אמי ונתהו הו דרבי
 הלוחי חיה ושיק בת לאמי אקולא ונתהו הו
 לאומיא אכא ונתהו הו הולת סולת בני אפסן
 ומלום ק הולת אורי בבלע בעיקר הדין אס
 יל לוצר ט אס לאו וילעו קא אס אורי לוצר
 מוכח עלו אולא וילעו בתרא א אורי בל
 אקס לאסו ד חטיים בל אולא אולא אולא
 אקלות דהולתא ^{שיחיהו} לודעין דא אורי אולא
 כודעו תלמודא בת הו אס אפסן אקס
 דאסיק דבי יומן הוה אפסן הילתהו על קלוא
 דכח לאמי ונתהו הו ונתהו הו אולא
 הו דסכא הו אולתו טולן דעו פולתו דנתהו
 לאמי ונתהו הו דרבי קא דיוס טוב בת
 טעמא ונתהו אי לדין קלוא איסור הלוחי
 שלא יומן הלוחי יום טוב או לאו ונתהו
 און אקלות אכא אכא חק כלל סכא
 ומלך קלוא על פי זלי בבלע תלמודא אפסן
 לו דבי רב אשון אפסן דבי רב יהודה ואלו
 כסין מי שבוטלואו פסיק תלמודא דבי רב
 אב אשון הלכה כבי אשון אולא ונתהו
 אכל הלוחי אפסן פלוג וסולת הלכה כאלו

א
 א

שלא יבד כעל הלוחי אפסן לא אולתו ונתהו
 לודי לדין הדין פסוק כודבי אומן אפסן כחומ
 כילא יל חטיי הלוחי אכעס האליהם בן
 סלע ונתהו הו הולתא ונתהו הו אפסן
 ונתהו הדין עס מי כל אקס כפדיות אולא
 להלן אחרי הו כען לודו אפסן אחר היה
 חיינו יומן או אקולא ונתהו יומן אפסן
 כחומיא על זה סכא אפסן הלכה כחומיא
 כקלוא אקולואו אשון אולתו כחכמו הוה
 עלו אבן היה כבי חטיי הלוחי אקס הולתו
 סולת עמא א כעעבה בל סכא עי רב אשון
 ונתהו אפסן סוף הוה ואל דרבי זה קבע הלוחי
 על פי דבי רב הוה אולא אפסן בדי פניו אפסן
 עפסן ונתהו אס הוה על פי אפסן אקלות אפסן
 אקלוא אפסן אפסן אקלוא אולא על אפסן
 אקלוא אקלוא אפסן על יומן אפסן עפסן בדי
 חטיי הלוחי אפסן על דיע אפסן אפסן כבי
 לא הוה עפסן הוה אפסן אפסן אולא ואל דבי
 בבי כל אפסן פלוג אפסן הלכה כאלו ונתהו
 הוה אפסן פוסק בכולן כבי הלכה כאלו
 פוסק עלה אכא הלכה אפסן בל אפסן סוף סוף
 זה דא רל אפסן אפסן אפסן אפסן אפסן

כרבי רבי יוחנן נחמ ליה דהיינו אלום דוסתפון
עמיה רוב אשן דילין דתולדה בן וחומר
לשע לן כ' כ' לשען כוסכת טעין וכי
נחמ לא חגוד ליה חיד לוכי אשן אסתור
בן וחומר של חלוא שמה רבין כהשל בחקאות

109

למה נה לשל למה חיל בנות דמאילתו
לחוס בלחוי וכדכס אין לחם ושמה לאל
דכ הלכ אפיל כוסכת סב אסת ידעת סל
אן עתן כוסכת ורס קולך נעלת לחוד
דע דמ אכ כ' כ' אשען על אודות דאון
לשען לחין סל לא אשח חלוא רלות ופוס
לשען אלון כב חוסר חודעא כפע עתם לבין
לפעט כאוחין למה ירא כן לא ירס אכין
ללמ בעטין לחקס פלס אס חין יחאן חלוא
או על הדג כג אשן כוס קרל סוב אשח
אחת לי רלות אכין וכן קיחלין וכעסה כג
לו אכין ללמ יעש ויאחור האשח אשן קרל
כאון היה כב נעטן ונחלר עליה אן לא עליו
חכילים ^{הבוקים} כדכין חקן (אעלה חן ככלה וס' כעס
כלחור ע' חקן העטן " כ' חלואות ארס

דבולך

דבולך אוחות אכעס דעלם הקלבה חלוא כ' לחם
האכרות ואפס הפעיל לא דקדקע כוסכת כ' ל
כשך והוא כ' לפי כעכא ליה אין כ' כ' חודען
גולביל בשען שלכע אכוס ק' חלוא לשלסן
דכין וסא על אודות חכמים לחקן חכמים
במעסה ויסודים והלמעוס למ לחס ק' וק
לחין כמות למע חלוא ח' כין לשען חוכה
כח לשען החודכ פוק לשלי ולפעט חוכה
לי חוכה לא חלוי אונס כל לכה אכין לחוכה
כפעט כל לשען לוא חין אונס חלוא כ' כ' חוכה
לחקן חכמים כ' וס' חכיה חלוא חוכה אכין
למה ^{ובין} חלוא חוכה אונסין ונני חין וחקע
כעס כוא דלוי אונס חלוא חין חוכה כג
חקן לא ככניה ולא ככען לו כג אונס לכה
ח' אשן ולא חעוס חלוא אשן חוכה חוכה
וחקל חלוא חלוא כען כג חוכה חוכה חוכה
למה אכין חוקן כעכא ולא חחח חוכה חוכה
לחלוא חלוא חלוא חוכה חוכה חוכה חוכה
למה חלוא חוכה חוכה חוכה חוכה חוכה חוכה
חוכה חוכה חוכה חוכה חוכה חוכה חוכה חוכה

[Faint, illegible text in a Gothic script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines.]

109

118

131

130

133

132

135

134

137

136

139

138

141

140

143

142

145

144

145

146

149

148

157

158

153

152

155

154

157

158

159

158

161

160

163

162

וְשֵׁנִי בִּלְבַבְךָ אֱלֹהֵי חַיֵּינוּ
 מִתְּנָהּ וְהַיְהוּדִים אֲנִי
 כִּי לְבַבְךָ רַחֵם כְּרִימָה
 וְעִינֶיךָ מֵלֵב אֱלֹהִים
 לֵב לֵב לְמַעַן כִּי אֶתְּנֶה
 לְפָנֶיךָ הַיְהוּדִים וְהַיְהוּדִים
 כִּי לְפָנֶיךָ הַיְהוּדִים וְהַיְהוּדִים

אלוהים

ביה פדק התקל וזל הנפו ותי דעבר עסקא כפדי
 בדי וט' ואם תצור וזמא לא תצור באי וזן
 וזקל עסקא תצריב יש לזור לע שהקל יכל
 לחור בזקום הגון ולזור לא אצור עוד ואטל
 אט סוסי לעריב וזן בעל העסקא יכל לעב
 סא פועל שיכל לחור ב בנזי היום וזן חפסי
 עזל ומעתיב הזו רעב עסקא כי זאין אתר
 יש לחור כי ולא שייק עשה רפוע יכל לחור
 כי כלייק הלא דחז חקל עסקא ותצריב ותי
 לא תצור הכי לא ^{היה} וזע חיירי וזאן סרן
 דזניק ותייר עזי לבדאכז לזע שלמס כזזועתי
 או בעל וזין וזל חקס חזלא תצריב בעלמ
 זן תזדחה לזק לזעל דזמתי וכל הצד
 ולא חקל כעיהו זלע וזארה דעתי חזרה
 לבו וכצרי אומי חלובה להצות לחעלה וזל
 חקס יש להבא דתיא למעוים הלועסן חזעל
 בלא קן חיה לזעב חזרתי כצק זעל כעז
 זל כלאין החזין לתעל ט' בי ס"ם זלא
 קן איירי זלא קלל לתעו זימ כצביק
 בעלמ וזן הין בלא זיא לבלועסן חזעס
 סזחור כצק כעז כבדיא כעז דזיית אצור
 זתי וחזע אצור וזא ס' כפ' זני זן

דין העבדים
 ושהצריך

הלועסן

הלועסן דזין להבא הכיס לזום מעות הלועסן
 כעז וזצריבו אומי לעבס זן כי החזיוני
 כעזל שלוחים עזל ביי זן כחיה למב כזם
 חזים דעל זיא לבלועסן חזעס להעז
 חזים כצביים בעלמ לא קן זעל וזלית דזין חז
 דתיא דוקא הייז לכב בעל חזעסן עלייר
 קן דזן דעל עקר הלועסות עזל קן דין חז
 למחזיון החזים חפיע לא קן לבח עז
 לזעפן כמ דאם כן יקלה זך הייז חזיה
 דביית דלא כס"ח כזור דזין להבא הכיס ט'
 חזא חזם כביולת ללועסן חזירי אלא ותי
 דאפילו כביולת הלועסן חזיה דלא כעז
 קן זעע זן חזן חזעל עשה כבדיא חזע
 דקאצריב אצור וט' ותיית דאיה חפס
 כעז כזן זין נכז לחק ולזור וכז חזור
 חזים זאין זין קן בעזי הלועסן דביית
 דוקא כעז לבז לעולם כי חז דזנו דעל
 להעל ולזור ללאי שיחב חזור כי דזעברי
 כעזן לזל לבס וזע כס בעלמ לתעתי חזור
 חזר זן כבדיא לזעב החזיוני חזיה
 זעזן כעזל חזים חזעל זכיס בעלמ

ועתה דעתם הוא דמיהע לא קטן כון דכחו לקטל
 וקרוכ לעין גב אדכחן דקלן ולחוחא בסוף פיר
 האלה לנפלו צפ אורח לחטת וילך פנה זו ולא
 דקע הוא לאחך לאלים יום דהא וזקא פסיר
 מהרם ומג דהוא הרין דבב זה לבולסין ותרע
 ופ וילמע דבב עיניע תניי קאור ולא כז
 קטן ואפילו התם על דכז דל . ועוד לבדי
 כז מהרם עליו כאלוכה וייתר לה כחוד
 בצק קחא דבבא כמזא וזל ולשאלת ער
 יחלי הקל לזו לעטר ולטיל חס על שיה
 ליחא קרקע יחו על שיה לילתא היעל ס ער
 וכה דחור וטו כע העיר אבסיע על קילת היימ
 על קילת לער ככ ס אושין עזין באים לתין
 דקע חועל סלם כהעט טבחי דאח אקויה
 דוכא דחמך כהדי חודי חועל סלן וקיל דמקייח
 דחכים איע דביטורא צלומא קא חתמ ס
 הכא ודא חגע כהדיא העאה דקא ציית אהדי
 כחודי דחוכו דחמך לבא כיו לבא חיידי
 דקע צק וזקע כהדיא דפיר הפועלים חתמ
 לחוד חמך לבית כחודי לבכ זל כהדיא העאה

ש

הנה
 דפיר

דפיר עליו קלח דחיעל חגוחטא הנה צק וזקע
 ואלעכ נפליה על מהרם הנו זק כהדיא
 למהרם חפירל הדיא דפיר קעל כמזא דחמך
 בחחיים כו זק הדיא דפיר קחודבבא כמזא
 דחמך כע העיר כו תרועיהו כולוכה קטן
 וחלום טעמא דבהדיא העאה דקא ציית אהדי
 זל וחלום דחוכה חמך לבא כיו לבא וזחמך
 לטן חמך כיו זכמך לזן וזחייי כחודי היא לעין
 לחמך שחודין עליו לבדי כבייתא דחמך
 כע העיר דפיר קעל כמזא כן היא לעייה
 כמזא דפיר קחוד דבבא כמזא וזל וחמך
 כע העיר לחמך על חחודות וזל הלעדיק
 ועל לכר הפועלים וזל חמך לעלות קילת וחמך
 כע העיר לחוד לבא חוכה זל חלום חמך
 כן זק זל וחמך לעלות קילת וחמך
 הלחיים וזל צעק לחוד לבא חוכה לעי
 קח סלם לחמך כו לחמך כמזא חיים כו
 דחמך בחחיים לחוד לבא חמך חחוד
 קחוד (ו חחוד חמך חמך בסוסיא כו סלם
 כמזא כן חמך חוד מע לי חמך לחוד לעי

דפיר דכ
 וזל חמך
 בחחיים

1

וכן למען או ורשון הספעת וכו' על התענות
 לבוא הגלות בברך הנהל במה אפקן דבבא
 במה אלא למינהו אסיע על קלמ ילם
 ורשון לעלות קלמ ויהא ביה וכל מקום חתור
 דרשון דבר תעספת כלמין כשהעיד וכו' וכן
 סיפא חזקל לב מהים למקן אלא ספרא בלמא
 הכי שני צין לומר על דמיעת קרע התם
 ולמיה המורים והלבעים לו לא קן חיידי
 דומיה דרשון סיפא ואפילו הכי קרע דרשון
 המורים והלבעים לומר למקן ליבא בעיר
 נביה בולע לומר ונתקומו הדברים במצור
 בעלמא לא לום קן בהמא הנאה קרע ליה
 מהורי ג' ס' כרפי מהים ג' הלא וסיפא ביו
 לבת מהדכי בברך הנהל במה ג' סיפא
 דרשון המורים וברך קמא דבבא במה
 ג' הלא דרשון כע בעיר הוי לן בדיא דעל
 סכורא ליה איהום הנעלי אוועת ימים אלתתן
 באוועת ברעמא בעלמא כל לום קן הכוונתי
 לא שנא דמח לי לבעים אמהים באוועתן ומה
 לי תפאים כלכי רפואות " ועוד נראה אביא

דמיה דק רבע תמ כפי סכורא ליה ומה לבת
 בשלובה ומינהו לה הודוכי פיק הנהל במה
 ויל ומה שמוך דמוך סוכה לתן לת-הל
 אחרים מעמ והלאה ולמען מעב-הן עס
 למען אמ הוא מילוב דהא דאור-רשון כע
 בעיר אסיע על קלמ ה"ם דרשון כע בעיר
 אפסיק והסיע חתון על הקלב לקלב והתן
 בניהם אדעת סלן והוא למען חב עיר ב
 הני תכי טכתי לעבט וחוזר בהאחד ומה
 ולכא קן וסיו רל"ב הוא צין חב עיר
 והכי דפול במספת עליו ליהא ולמן או
 לתתן יתן כן וכן אכל אפקיע חתון לאוועת
 בעלים אסור על הוי לן לרבע תמ פי העסקתן
 לא קן כרפי מהים ומינהו במה דמו ליהא
 ולמן או לתתן יתן כן וכן אכן במה בצורה סוכה
 היא אבא דרשון המורים והלבעים וכו' ^{וכי היכי דהכ}
 לא לא קן אלא ככרים בעלמא ^{כלווע שיר} ^{וכו' חפרט}
 הדין הויה דרשון המורים והלבעים ג'
 למע מינה דסכורא ליה אהני תמ ^{הכל} דכסמיהם
 והלבעים ^{ועתים} אלתתן ^{ועתים} כל לום קן ומה
 ועוד תדע דק הוא להדי אן לן טעם לומר

ער ומוצאן חזר ללחמי וכל קצבם ללחמן לחלות
 חסילו בעל האוחעת כחון ולחן וקיים ב
 להסביון בעל אוחעת בעל בעצם ויחמי
 וחזרים ואוחעם ולחן ב בעל הער יחזעו
 להר לנתן עמון על אבא עמון על אבך
 חתים אוחיים חית וכל לחזור ואבנו נחיה
 הון ביה לאית הוא אפילו הכי אית יעל לחז
 ב ואע" דהתם קום יחז דין יכל לחזור ב
 הסתא הובם יפה לחן ביהודי יכל לחזור
 על הילכא זהו לן רפיקא ליה דהיכא לובם
 הסביון אפילו אית ב בעל העיר הוא לחן ב
 בע האוחעת לטאות העיר להסביון לחיות
 בלא לום קן וחיותי אהיה דעמון על אבא
 מן חכך אהתם פלומ דבלא קן חיהודי חדמלא
 רב מאיר התמנה פלומ ואפילו בע קאר ויחז
 דהתם יכל לחז קום יחז דין איהא הסת
 הובם יכפ על ב אין ביהודי יכל לחז לחן
 יכל יכל לחז ב כ התם י אפע לחז לחן
 ליה אחרת אלוית דבין תם אובת מאיר
 לע הנאה לענות דעת להר דבין מאיר
 תלה הדב בטעם

כחא

כחא סוף שוין אהרן וכל לחמה אהתם חסון
 לבת אוחעם בעל וחלויכ כבד בעל לען
 אוחעת כולה הילכא לבדי כבד כחא
 אהתם דבין בית כו ואהתם דבין אפועים
 אהתם לא לית עמון רב היכא כל הוא ללא
 לעם חתם זה עם זה תחם קן קום ב לום
 קן כהיה אפוע קדא עמון ב ויחז רב יחז
 אבד ויחז ב חל אוב הילכא עמון לען
 ליתם ב בע האוחעת אחרת העיר אהתם
 לית קן לף הנאה אובדן ונאה לע
 דבד זה ולוי ^{בנסחור} כהתם הסביון לחן סביון
 דבסיון סבין לחן דבא כחא העיר תבי עמון
 רעטר עמון כהודי כודי ב קעע לחנה
 אהתם לחנה כבא חתם חתם חתם חתם חתם
 לע עבדים האחד לע תראה חתם חתם
 קום לו עמון ויחז כבדי אהתם לחן בע אלא
 לעם חתם זה עם זה אהתם סביון דבסיון
 העיר עמון כו קעע לחנה חתם חתם חתם
 חתם חתם וכל וא היה חתם חתם חתם חתם
 סביון רב אהתם חתם חתם חתם חתם חתם

כמו תעני הא לא בבלה לתעני וקוויחו לן סג
חזיר דבצ תעני כפול ואפילו לטון דזוהר
לא כע דב דזוהר תעני כפול אל תקום עכ
כעריס ולפעול חזר הוא דזוהר דזוהר כע
תעני כפול כחוכה כפול סג דכריתם זמין
ק כולק לם הלחוד חכב האלע ולפעול
מי תעני אוליבו דב יחזק . הוי לך לב
לע תעני להתע על כחילתע העל תעני
דיום לא קן ודלמע דין עכ ואפילו הת
בלין אמנתו ואפילו לטון דזוהר אמנתו
קעא כט מי נחא דזוהר כבוע אלע ודזוהר
כעין לתעין דלמע דין עכ להו עלן
סודי החכמים לתעין עמם אלום סוד
להו עתידין להיוה דם בלומין וכליל
לו לם כזכורין ונפירלע לעל .
ואין לזו דאע דלמע דין עכ אפילו
בלין אמנתו אל תקום אל ודלמע דב
לא כע לעלם דב עכ וזע לא כע לעלם
האמנתו כזו לעל דב דזוהר כלום
וחיית לה חזרוב סוד דזוהר ודלמע ל
כעל התוספות

ואחריכ

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

חילן לו לא רצה כל אדם שישלם הקנה הספיק
 האולטריין אבל אולם מן היוליסם אונס
 להפטרק אלים אן על דביר בנך קנה מה
 לדעת אדמות ארבע סיקלן נאה רלא דמי דתם
 הסיקרון היה בא לעשר אולם קודם לעשר אמת
 בקרע אכין דאמת אונסו אדו ומרע נחמן
 מה להגיד אכא לוי דע אל באצבא דירק אן
 אולטריין היה פן לקחו הספיקים יך אנפית
 על כלמי חון לקחו אדם בלא דמי לא הנכרו
 הספיקים ליהודים עליהם אכיון נפלא היה חון
 בא אמת חוב ומחמת אנפיות שצריך להגיד
 דמי כנסת ורבי נאה כנסת דמי אלא באר
 באר וצבא למ פן בירק הפנים על אינת ויא
 בעוד סיבות הכרון דמי בעצמא אל אפי
 לשלש לא כוננו אדם העולם ליהודים על מחונס
 לקחו אדם כן ליהודים כבודין ודמי פן באר
 לייך לוי אכא אונסו אדו ומרע אה דתם
 ואלו אס אפ אין חון אבאלין עמן אולטריין
 או לקרע אס יל כמן תקנה כב סבת פן חילן
 או דמיא לתקנה וסיקדיון וואו ילית על
 מס. ליקון אלא כבב כמן כוונתן הויה

הנד אלא כפשו אל וליקח ממלה לעלבע איתנו "
 ומעקיה לעלבע אנכר נכר דהתם עלו אלה טובה
 נע העק לעקיה
 בשכל השבע יתנו נח כחן אלה כלכל הלבע ע היה מוסר
 כידו אכודג ומלמח אס כלכל קלח טובה בעון ויון
 חליכ לעע אונס אס מ אואו חלה לעע כל
 עקר הוא היה כח מחמה ארדן איתנו הולמ
 אלא ונתן לו כח וכל לחלפ טפי אלבע אונס אס
 תליכ תקלח לעעל אואו חלה לעע דתקיה
 הוא התם אואו אונס אונס רחן רחן (פל הוא אלא
 אס מ טעמ אחריתא הוא או קלה חיידי דאור
 מלום רכוב אונס חכור כל ספק אהיה (פל
 חלה לעע מלום דאג אונסין איו וחנן
 כפיהא דסיקריקון טאיתא כלארע לעל ואלן
 תקלה אואו או תקל חבום אפלי חציה
 חעיל דסיקריקון ולא היו אונס חכור הוא היו
 ככ ולכח מתן נתי התם בעון אוחי אלא צע
 צקה דהוי האונס חכור לעיה אהיה כלארע
 דחיתין היה כבך טעמא יקל אפ אפכע הלעם
 לול חבום דמלום נכפכ כלע אוחי ליאחכואל
 לעקוב דיתכ כו לא יהיה קל אלא אס מ יאחח
 לעיקם אהי הנל חת אנהא ללאו חילתא היא
 טעמ אוחי אנהא דואי אס חצמ איהיה ללא
 נקל אלא אכ יאחח לעיקם ככע לעיל לקח

והוא

ותלמן הנה באת לירי כבד העמך אבל כיון דכח הנל
 או חמת הדי אעך דכילינכו כח הכי כבד אחר
 לא סתמיט מלום הכי או דכח לעיל רכוב קואי אלמן
 כעך אאל או אלה כי יהיה בעור כלום וכו אעך דל
 התם בעור לא כל אחר ואחר וכן חיל ואלה כויעל
 אעך כטולו אפול כל אחד ואחר אעך דכחכא
 אחד כח בעון ויון אלא אי כח כחמילא כלן
 או וכילינכו כבד אחר כחו לכאורה לעיל לקי
 הוי דייקט דדוקא עז ליאחח לעיקם ולא הוי
 דחי כל לפולעמ דכח יאליה ודכ נח יתליג אכין
 ואוחו קל וכפיק אוחי אוחי כח חזיית אפולעמיה
 לוח ולא או תלמח וכפיק הלואו חזיית אה וי
 ילאו וקלכר או חתי וכל דלבעות ולכרע ולחטי
 דכע כלן או כילינכו כבד אחר ולא תלמח על
 הלוחטא קאי ולא אלו ולא מלום הכי פליג דחיו
 או תחול כלור אחרו אלא כל היכא דכילינכו
 כבד אחר כעון דייק ונתי דייקט עז לעיל לעי
 אכח חובכ כפיק מ סור וחורה כח היה אכין
 רוב אוחי איכה רוב אוחי ולא אכח אית נעלה
 מ סור וחורה היה אכין חב או דמ או אלק
 או חל כו ודיק עלי כע אוחי דכום ככע
 כו אלא כו דייק חיי אהילא דכעין אכין ואוח
 אוחי דלא ככח יונח אעך הייט מלום דהתם

כתיבתו לאביו ואחו כדכר אחר ותפלו בו והולכין
 ואחריו וכן פירק מי שמת דתעא רב אור החמה
 (אחר) והחכה לבנו הלום רכוב וייתר (אחר)
 ולבנו ואחיו וילך מינה בתם לצוואת ולטעם
 וליבא חזון דאפיין אנדעה ליתפל (אחר) או
 לבט ואפילו ורב יונת ופיסו כן צול ואעל
 הלוחי לטאורה האב טב יונת דכא סב
 טומה פיק הלואו ואבי טב יאליה אלא היט
 עעמא הלום רכילינא טבא דאבולו כקום
 קול ומא חקום ילך מינה בתם לצוואת ולטעם
 הלום רכירדו או לייך לייך או אנה או אה
 ולא ילך מינה אלא דאחוייך אהחכה אנה והחכה
 אנה פלוג קאור פני הליל. ליל מהיום דהליל
 הליל מינה אנה אסת רבין ליל דיל הלום
 דל הלוחי נכתבן פלון פלוג וכן קלו
 עליהם מרם והחממות ין לו עמון הנעביק
 קלו וקלכ איה אל הסחות טיך אנה פלון
 ול הדבס רליל קלע עליה מרם טו לט
 לטו קלו צול אבך הוה קיימי החממות
 לפי נראה רמז (צא חזי (אלו) באי תבין
 ויל אור דאעע לטו בט ^{היה} כעבה וחתר
 סתי אהדי רכרבה הלוע מלו אחרים העיר

די למעין
 חממות לכן
 קלו

עליהם

עליהם לך נקלח וקלו עליהם ונחממה הן עמון
 חממה באיל העירין על עמון ואין אבכא דאיה
 הא איתרע כבד דהא דתת כנסט לבעות
 הא ככרובל אפיק הלוחי מינה אה הייניק
 חותמים אמה או בעים ואפיל תלמודא סב
 קאור לא לנא סל פלון הייני וחתמו עים או
 לנא סל פלון עים וחתמו פלון היינים כלל אפי
 דל. סל פלון היינים כן דתב כחיתב טב
 הייני הייני וחתמי עים אפי פלוג ער כעב
 פלון עים דתב דוכו כחממא דהו באנפצו
 וחתמי היינים אפי פלוג דין דהתם (מי) כעמ
 וחתמי חממא אהדי ואפיליכט כלל או דמי
 כל דתם אל חקום כמון האעלה או אמיל
 אהדי רבן כן וכן כן העירי לפלוג נהמס
 לטוחו אוו הייני אלא לבלון חלמב היה
 לטין כן כעין הייני דכמון האעלה חממא
 אהדי דהא סל העירין ככרוביליט לעל וללס
 אפי סל דחממא כעין אהי סל פלון הייני
 וחתמי עים להדיינים חוכרים לטו אהדי
 חוכרים לטו דהתם או סתי אהדי סתי
 כחממא התם ואחבה קלט דאיה הלס
 דכעין הייני או איתפל חלמא חממא כעב
 פלון עים דתב כוה דייא בו ^{היה} וחתמי
 פלוג וחסר אה לטוחו וחתמי היינים וחסר

לנבנה כסודות אלהים ויהיך חסד אלהים ויהיך
 כיון דאחריהו הוא שלם הקדוש ואלו על אש שלם
 יעמוד יחזק בו כאלו כירל כמילת הקדוש
 אך ויקו על גב דאיתו הנה קבא באוונת
 לה לאו חוכה הוא למה ומה נראה לו
 וחזר אע"פ וזכר דהא קין אגל לאחא
 הקדוש אע"פ הקדוש ואלו בע"פ ולמעט לא ואלו
 רפליק ולמה הו' דין אחר אקדוש ולמה
 כזאיתא פיר' י' נחלין ומצאנו דלעיל הקדוש
 כ' נכסין מהו למעין ע"י דלו אחריהם בקדוש
 ועדים היטא דאיכא איהו הט אובה ע"י
 לתחית דאדרבה ע"י אוקי מחונא כפוקט
 מהי כפוקט א"ז וכן חוכה ע"י כאלוהי של
 ואלו כזאין דפסק כחודש דפסק איסורא
 לחזקא ונראה דהוא הדין לעין כל הטעם
 על התחנה דאיהו צ"ק דאיהו צ"ק לחזקא
 ה"י חזקן מה ל' לעבר ולק' וז"ל ונהי
 כזאת חסד הדין כתי אפי' כתיבתו לדין
 ע"ה להטיר קל' קט' של הוא ואלו חזקת
 ע"י כל אחת חפץ שאת מחזק או נעלה
 חזקה ונאמר ג' כאת לע' חזקה ע"י
 הדין אע"פ אכתי לכך היאך יבנה כתי

קל

הקלך ליתחול וכן תהיה חזקתו כלי דתו
 כל כאלו תבאנו דלום אפעם כחזקתו
 (אם הקין והעיר לבבלא)

ללוד יס' אהוב ע"י הדין כעס ית' בעתה
 כלאותך ואלו דכ' הפכרות לא פיעת אלוהי
 אך על כן אח"כ אכזו קל' כערה על כל
 דכ' דכ' על הסלע אע"פ חלי' א'
 ככ' לחע"ה חזק לזכרה אקל וחזק
 כסלע"ה חזק דחוכה דסלע"ה איע אלו
 חלילי' כזאת ולא חזקה חזרה וק' ע"י אלו
 אקל וכו' דחזק תלמוד דבאיתא דחפ'ל
 והדין הקדוש לא חזקתו וזכרות שלם אין
 קדושתו כל ואלו אקל' כ' כלע"ה נעלו חזקתו
 ואחר נעלוין לא לין ללוד כלע"ה אק'ן
 כז' אן דכ' האדיע"ה ומחזקתו שלם הן
 ארבי' דחפ'ל והדין הקדוש חסד חזקתו לא
 רבי' כפ'ליותו אסחוק על ג' אה"ה אלו
 אק'ן איכא ע"י ז' אחר אה"ה וזאן ע"ה
 ע"י ז' אה"ה אפי' חז' ה"ה אה"ה שלם
 רבי' אקל' אה"ה חזקתו אלו חסד חזקתו
 או חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
 חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
 חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

בלשונם של המלכות דמיכא ויהיה שמו
 ויהיה כמפא עבא לא קלה בעלמא הויה
 היכא דלתג ויהי תקל איל או אלה אחרת
 אל דהזיקה ויהי כפיהו לא תקלי מסך
 החתן הוא דג' חכה אחר טלי הוא דתלין
 במספא אלא לבערן היה לזכר דהזיקין אלא
 כן תהא הכתוב עלאול אמר הויה אחרת
 בצד הגה ויחלול דמי הע הע לבער
 לקבל דהעל בעלמא כסלם דהיהויה הויה
 דהיהויה סך האור מספא ע' אחר הויה
 והיהויה אפילו בקדושתן דהויה בלן כהלל
 סלועת

ועל דבב דבית הכתוב דהיהויה דהיהויה
 לערבב בב דהיהויה אור דהיהויה דהיהויה
 כדורב דהיהויה אור דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה סוף דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 אור דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 כדורב דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה

דהיהויה אור דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה

סך כלל דאפילו כלל כלל דהיהויה דהיהויה
 הויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 באי דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 הנבלע בבב דהיהויה דהיהויה
 תלין דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 כלל דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 כלל

דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה

דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה
 דהיהויה דהיהויה דהיהויה דהיהויה

להחיל על כל שנתו ודקדקו בזה אך לא
חיובים או כתב דק בריה יפה לקורין ודק
ופון דאי אכל לילה כולו הא אין להחיל
עליה כותב ובענין אחר להחיל כן

וכאשר רשומה עבדו חרש עני וכוונתו קורין
הלכה חייב סוף הינה כבד הודעת כזה הלשון
במחילת ספרו וישנה קלם להאריך סוף הינה
אפי' אורך הוויס ודמי הפאה ראיה מאליה
במחילת כנסת כל זה האין ופון או בהוסו
לעבד הבעד לא יתלו תפלות עובדות
לענין קורין חרש והתפלות סוף עני
דמשאל קילו וחיובי תרי קול דסתי אהדי
לפי דעת כזה צדאם להקילו בענין זה ואין
לחיות כלפינו בענין זה ואפילו הם התפללו
ועתה אם אמת כדול כלל מיל דלמאן או
יפול מן הבעד

ואם יל אור תחיה בשם ו' לחרות כלתת
כבד נראה דאין אור תחיה הואיל וכוונת
יסר נפש לחובה כולו ודאי דאין מילתא
ומוצי דליה הוא ודאיה מעבד פסק דאין
אור אחר חלום לחיות פסחים אע"פ דאין
פסח אלו אור חלום דאור ד עתה ודאיה אור קורין
ברוהם אפילו כן ה' יתן

החיל לענין חובת הכנסת קורין דלה כדמי
לחיל אור ודאי כדמי חסיה " וכוונתו

על החוב לא יעני כבד הכנסת אור כדמי
וחי אור חסיה הפותח כבד הכנסת
דע כי ידוע לבעד אה"כ ואין מילתא
לילוב כוונת אור תחיה כבד הכנסת
לא כדמי חסיה אלא אור חסיה כבד הכנסת
לא קל או חסיה דמי חסיה הקול על הים
קל אור חסיה כנסת לא קל או חסיה
ואו אור חסיה חרש לעבד נראה אור
היסו דאין חסיה נחול אור כבד הכנסת
או עבדו ווא לקיט חסיה כלל החיל
אין סבא אור דמשאל הבעד חסיה
אור חסיה לכנסת אור כלל חסיה
לכנסת דקורין חסיה לכוונת חסיה
הפועל חסיה חסיה חסיה חסיה
כנסת חסיה חסיה חסיה חסיה

הוא דחילום חסיה אפי' חסיה לא חסיה
דכד כדמי כלל חסיה רבעי חסיה
חילום חסיה חסיה חסיה חסיה

ומוקדו לא מדדום וכן כמילא וזו כפ
 עליו קחתי קחתי רבוע וקבעו כה מסמות
 ונתן לאו תחתי דמעין למח בלא קול רעיו
 אחרת כי חל קולו הלכה כסודן אחר
 עלו ואחר עלו ואחר חסר כל אחר כפ
 כפון הלאו אי לא מסתביע מחבתי /
 אחרת על דמעין עתי קול רעב כפ עכנ
 התי אור כי חוליס מואים כעין אחרת
 כי ואת ארבעת קחתי סומט אפילו בלא
 פלטה נראה קח החנה כל בלא מעצרת
 דאין סוף וקום כל אחרת " ואם הקין
 אבערי לבערואו "

עיכס התיס והלום אבוב עתי הו חלה
 ל. אהרן עקב ל. וטא חלה וזי קח קחתי
 וכלם כפ קעטל וכן יוסף אול קלטהיעע
 ועיורי אצווי ואחיות כלום עתי אור
 ומוצו דחוכה כל להחב היל עין החלטי
 על רב יוסף היל חק מה לטאו חפי הלופט
 ומלון כחף ורתי כעוה לאווי הלופט
 אהיח לטיב עין או בעטיו החלפט כפ
 הלטי ל יוצא וכן כרוב לטי ומוצו

אם כי

א

אצטק לבוהו לקי למו כפום הלטי חיה כלתרפס
 כמחולא וחסתה או חלל אחי ק עליה אחרת
 וחזבתי כפ יודא נתי מוכר לכן היה רב
 הלופט לעין החלפט כפום הלטי ואתן לחלוד
 אפילו יתיק לבריקים כפ ומוצו ארין האצטי
 ארין כפום למחב כפ וכן כמלומה מאחיות
 כלם התי אם עע דוב עפיק על סוף הלופט
 ערל או עע לעין אבערל על דרעה לעין
 להלפטי העלוד למעוה חסות כל לכן לעין
 אחרת לעילת קחתי על כי אור כפום
 רב לאו אכר העוה לעין אבערל על
 דעתי ותי כפ מוכר חילתו לעי כפום
 להכרוב יוסף חתן ועי אחרת ועי אפטי
 הלופט אצטי ל על מה רבוע חתן חוכה
 חן גבויס חתן אור לאווי והלופט
 הלופט יוסף יניב לכן קעטל יוסף אור
 הקנס לעופט על חתי אצטי או מה לעפר
 ואל חתיו לעופט ק חתן כפ כפ כפ
 ומה גאטן אור אחרת חתן חתן חתן
 הכרה כעתיס העיוו הלופטיס אפטי "

A

ויהי כש אומדעם והעבד לה כל הליל והיום
 דרתי לך חן נראה לי כל דבאי כחבה הספ
 בעלמא הוא דמגין מלכא הוא ואפילו מס
 אה נראה כמנפ סהדי פלוג כחיהו כהדיא
 כאליה כחכמא חכמא וכוונתא דאיהו חלמו
 אדמא דפיק זה כוונתא דמס כן באו תרבה חובה
 פארו חמה חק בעתוים ובהו קרע אומ
 כמעלה בירין אן כיון דאיכא מן הבהנד
 או מן התיורמא אלא לפקאיה אפי עליה
 פסק אה אכע ככתובה יור מן הדין
 כפלה חן אה אהויה ווא מעלה בירין
 כל ומועם של אומדעם דמא לפעמיניה
 יום אכע אה של מאור חל חקם לא קרע
 האלה כל ווא נכח כנה להביעה לקים אה
 זלית ווא עלה כפלד ואפילו אם היו עומ
 לפעם מעידם שאור הבעל סוק לחיהו
 והנה בעתם לעד וקיים אהויה לפעמיניה
 של מאור ככתובה חל חקם אה קרע
 ונכח האלה כנה באו ווא דונה אה לפע
 אה סאור הפעיה דבורים כעלמא אה קרע
 ווא חקן ווא דמו כל לפקאיה דמיעד כפול
 אה לראה כקעע לפקאיה

בביתא

בביתא דהתם חכע עזות דמעין כהדיקו
 דאורייתא איה דאיכע דוכא קרע חלום
 דאחיהו דעלוי חילום דכחבה עלמא ילול
 דעזו ומועם בירין דמו כוונתא אכל פון
 כעון חן כעמי ויעד חנה הבלה התעק
 כה ככתובה כוונתא חוכמין אלא לפקאיה
 כן לפעמיניה נכח ונראה כקן וכוונתא ככע
 והוא לא חכע חידו דבאי ככע אומר לע עדים
 החתומים קל דמ כן קרע ווא קרע ומועם
 לאו כולם היא קרע כנה וואו אכע עומד
 והוא אהויה דכע חקן קרע כוונתא חלום
 וכוונתא לאו חילום היא ווא קרע לא כע
 עומד חיהו כקן מן האמה לונה אכל קרע
 כקן לאו חילום חלום כעוד וכוונתא
 כה לפעמיניה כעמי דלאו חילום חיהו
 אלא אם כן בעתם כעמי וקל פון חכע
 כנה ו לפקאיה ככע אומדעם לוכא לחיהו
 כל באי חיהו אפוקי חיון חקקת ווילין
 אה אכע ככע חילום חלום על האומדע
 לפעמיניה חלום חקקת אה ככתובה

א

לפניהם כלום כאלו הדברים
הם הנה הם דברים קטנים
כלום הכלוב כאלו הוא כאלו
כלום הם הנה כאלו הם הנה
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם

כאלו הם הנה כאלו הם הנה
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם

כלום הם הנה כאלו הם הנה
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם

הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם
הנה כאלו הם הנה כאלו הם

ואין יצאה סדתי לא נפד בארצות אלהיו וב
עקרה בלבב דעיה סועה כלטו ליבא חת
כדע עקרה אל איכסא נפד כחוחמה י וכלאו
הכ היה הינפד כל אוטוויך בלבה כח
חת אפילו באיכסא נפדו או כמלח חלול
מפדוין עם הקטורה האויה אוטו ליבא כפצ
בלו מלי מלח ע ליל עלן אוויר ורין
מלח מנכסא ופדן ולמעט לקדו חוץ אוויר
בא דין מלח מנכסא ופדן הוה דוקא כוטיהר
לב ספדיהם הו סרבן כליון וא רין אוויר
כלילה מלוה כפדו ליבא אל אוויר דהפסוד
לע סרבן קוטנים ומלח אוויר לימלא חר
מה ליעט מין עיר אבסוק כבי ליכסוק א
המחוקן לכי דתי ונכסא דעמס זה אוט
מכסוק רן רבי רב אפיה יפי הטעם לאין
מלח מלוס כפדו לבב לאן יעוה בלמקרה
כדאימא כדודי אל אפי זיל דיעה מלס
סוויף הועט אין אימא הכ ח כפדו כפדו
לא רן ומפדן הנאלועים אפד כו כאוטוויך
מלא כליון כלע נכסוים לא הפסידו קן כאוט
הפסדה האויה אלמ אנה ונכסא בלספנ
אחר כפן אוו הפסוחו דכע וסועה אפסדה

ע

לוח יסעו ארוה אכוב עמי באולן הוה עעו
לא מלי דלמח על חת הכא בלבב עעוה סועה
מה מפסודין דעלן דמחמה י כוטיהר כל
חל כלען מלכסא כפדו זה אלן חרוב כלע כ
הוא וחקן כל בלבב לא רע עקרה יכסוק ליל
מלי וכלב ל עיה סועה יתחילו רע עקרה
אם כח חת בלבב ל עיה סועה יפסודו ליל
מלי לבב אוו עיה סועה כהפסדה דכע
קרה עין כלן חלבב מנכסא ופדן חרוב
למעט חוץ יעוהם דחין הפסודו אוו חרוב
הפסדה דחין חרוב ליל אהר מלסוין כל אהר
כלבב ל חרוב אוו חרוב י קלע על חת
הכ בלבב דכע עקרה אלטו כ יתחילו ליל
לכסו חרוב לא כפדו ולא חרובין אלא חרובין
כפדה לא דין כה עקרה וימלא חרוב
כח ונכסא הפסודו ל סרבן אל איכסא לבי
דתי וקל

א
א

ואין יצאה סדתי לא נפד בארצות אלהיו וב
עקרה בלבב דעיה סועה כלטו ליבא חת
כדע עקרה אל איכסא נפד כחוחמה י וכלאו
הכ היה הינפד כל אוטוויך בלבה כח
חת אפילו באיכסא נפדו או כמלח חלול
מפדוין עם הקטורה האויה אוטו ליבא כפצ
בלו מלי מלח ע ליל עלן אוויר ורין
מלח מנכסא ופדן ולמעט לקדו חוץ אוויר
בא דין מלח מנכסא ופדן הוה דוקא כוטיהר
לב ספדיהם הו סרבן כליון וא רין אוויר
כלילה מלוה כפדו ליבא אל אוויר דהפסוד
לע סרבן קוטנים ומלח אוויר לימלא חר
מה ליעט מין עיר אבסוק כבי ליכסוק א
המחוקן לכי דתי ונכסא דעמס זה אוט
מכסוק רן רבי רב אפיה יפי הטעם לאין
מלח מלוס כפדו לבב לאן יעוה בלמקרה
כדאימא כדודי אל אפי זיל דיעה מלס
סוויף הועט אין אימא הכ ח כפדו כפדו
לא רן ומפדן הנאלועים אפד כו כאוטוויך
מלא כליון כלע נכסוים לא הפסידו קן כאוט
הפסדה האויה אלמ אנה ונכסא בלספנ
אחר כפן אוו הפסוחו דכע וסועה אפסדה

העמודים
הראשונים

ההגירה תרה לשאל לאות לאות הרי עובר
אפע עורו כי אפילו שואל אפי' לרבי רבי יוחנן
כי חיותו דכע נח חוזרין על הכלל ונראה
דלא קיימא אן כרבי יוחנן דבטל דלחודא איהו
דלבי מלכות נשמו כע נח ודפי לא עין כרבי
אחמ' חיותו דרבי יוחנן מלחיה נח פסקו דלא
כחזקיה דכע נח חזון על הסידור וקס"ח
כאן רב חיסור עלה דרעיס תריב כותב חס"ח
ע"ל נראה חרבין דאין איסור מילי קא"ה
(אם קרן והטעם שכלל)

קבלה אלה טובה לאידי עמי מהר"ן ירא על
דכ היקוט החטלות כדורה חולות בר
ווח והיסוס כפי אל כלל כח יוחא ולתקם
חזקות יפה חסדא אן אי אסות כותב הלעתי
אי לרוב כותב אלהי דע לאע חוזה ונא
ואיסור כתיב הלעתי אן כתב בספר בתורה
וכן כתב החסדות פיר כל הכלל והחידו אכתב
וזה הלעתי ואין עין לאתך כזה

אליה שואל כל חזק הכבד שאלתי הקדוש ופיר
עם לאו הכלל הי אוחיין חתכה עמה נעלות
נבוא ונתת להעדו אן לאתב עת לקל כזה

כ

ק"ב

235

דע כי המעירות יעו אלו כי כרבי סורק
אכתב מה פעמי' הויתו האבא לעלה לאיסור
ולא דמת כלל אסור אהפסקו קדום בנא דלע
דכתיב כל דבנא חיי לעי דטואו האבא הוה
אך כח' דבנא חיהו איתעו אלא כאלו כאלה
אם ק אלא זה טעם קדום חסד' איהו
אחור דכרבי כרבי אי חזנות קדום כח
פיר קאן דחולין איני דחילת ידא דטבא חסד'
וכן דע' האבא כאלוה אין אסור על הפסק
קדום א"כ כל בשאל לאו נסורק אבילן אפי'
אלוה וורה חתכה לדור כה דחוקר חסיע
כח אהחיות (אם קרן והטעם שכלל)

פילא כח' אפי' אפי' לרן חוזה של יוס' כ
ה"ש קעבור רב כרבי אפטרופא אל היתמ'
כמה כח' חזון רבי יחזקאל כל אנוהו אל האפטר'
עין ויהי ע"ה חסות לשנה ה"ש קעבור חעין
כפי היתמ' כמותא לטכ אד' א"כ כח'
אחמד כראיות דא כ האפטרופא כזה אל
כחון ארבע ה"ש קעבור אביתמ' חייבת לו פון
איה ועל ועין לזה מה טעמי' אבעק'
כלל בשאל ה"ש קעבור (אם קרן והטעם שכלל)

ה

החיד כזק לילי לילי או הפטה ולבוע
אע"פ שאין חובה לתור הפטה חל חקם חת
ול נאכ דיל או לפטיי הפטה ולבוע דחד
לעפין לתור הפטה הייט טעם בדי לנודע כל
הלכ מה לפטורין במו לפורעם מה לקורי בטה
ע לפטורין למוי ואם היו חושין למוי אם כן
אם חזק יאזע הרבה חטעט כלם לבט אחר
לבט אכ יחצו כל לבט ליל וליל טורה גולה
אין עיקר להאריך וצב ית"ו

הייט

ק

לאל

אלת מליהו הנבא לו או אלס דיכל אם יטליק
להלך לילי אחר ניי לחיות קם כן אם ינסה
אחר במוי חס וחסוין קם עבדו קמו איהו
בבני הקבוצות טו משתד קלט לחיסור תיבה
טובא ליה טורה להטיל ללוא בנאור לא ית
דאיצב בכ"ה תעקור דייב דביי לילי
אכסערי אור רב יבוע כן חנעא וכן לילה
דביי בורות אלס כל לוי מהו לטמא כן
הלועות מהו לטמא חתם לערע לבא כן וליל
אן מהו חטא וכן נביא מהו חטא חד
חטא וכן חתים חטמין אע"פ לוראי אלס
לא לוי חזק אלא לנכסב וכן חזק ון הלועות
הי מהו חטא חזק ותי אע"פ חזק חטמין
הכ עיי יל לוי חטא כעין אסור ולי אלס
קאך לילי חטע ולי עפ"י

ק חכמת הסוס במו לנעק לרתי קרי חת חותם
ע אי הוב נקיש בסבלו כו אין מעלה לפטע
ק קדין אע חפן ליעת לא ירעא ותי קא חצי
לך באא כיון באסור ליקר חתם הפטיל קר
הילטועין אסור לקט חתם חל חקום חכמת
הסוס והיוח לעצמו הייט נלך ותכנת חכמת
אם הנאה ודיוח קדי אחר אסור כפדיא לפקו
הי זית חכמי דאסור לוחז לחכמו חלוד
לך חנה כרי ללעך לתת ד דיעים לעקב

אם לחורט נקטת לחונות חיים אי כוזה לקט
בבלים או אי הוו פער בעלי חיים קם לחת
ולין חשון כרי לודב וזנים ונכח חכ
כי לפות נאין הנביים דאין אסור חלום עני
בעלי חיים אם הוא עשה לזכרו ולחלחילין ליה
נבאו כל הכחות קן לילי אה האדם כחיות
פיק כעין דקידולין ותוע תפיק כו חלוד פיק
לע בעלי חיים וכן הייך חזק לתל חל
כב על כחמת אולין חקום חקום הא אכא
לע בעלי חיים וכו ער אין הכי נוי באחיה
הלם דובת דב יוסי הצלי סבו כאפילו חסר
חטו לאין יטל לעמוד כן חוץ לפקו וכו כולע

ק

עסקיך ואמיתך נתי פקד למוע צל לזכר דארי
 כב יוסי הוזה ליםתם תיקולות יטול אטלתי
 אלתא תצוק איה דאסור העוס זעז בעל חיים
 ואמיתך נתי פקד און דחלק אוחו איה אן זוחן
 ובו אסחסי סכא חטוע הלשן רכסחיה קבע
 אלתא תול אוחו העוס זעז בעל חיים ווא חליבט
 אהא דאמיתך פקד קחא דחולן אהא דוכ פנס
 פן יאיר ענית אן איכא זעז בעל חיים דתמ
 אן קעז אלתאילן וליפת אואכד לא יצקו אהטו
 היצקא אן לפוחא סא פן דוסלעא רביע הקול
 אן אה דעל אק בוק כות כדעא ליהי פקד
 קחא דכבא זחא חטן לא יזא ארי סכא
 הלוחו לוחי אן תלים דחיס כבוק אוא ד פנס
 פן יאיר חטן כופ חסוחת הוב קנד וחטן חן
 דחיות הוב נאה קט דוכא איסור כבד אוא
 הבעולם נצרות ונעצ ונצל הטעם פי לאי
 הוט העולם חרות אכדיות נצ הכרות לוחי
 הוחו קעל עעל על כב כדאלפון פקד הטעול
 דב דבט הקול כבחה עלא דאלא אלהי
 כבש ד וואו וילק נטות אעז דחית
 ווחו הווא לוחי העל אכולת אפילו כפי נעל
 קעל יסורין על כפה אוח פן הוצו אלתאילן פן

בכפך

וזקק מעות והתנדק בלבו לחזור כבעל יעל אומר
 בעל זרחה וזמה הנקדמת אצלך דאיתקשרה ע
 כי לא אכל אלהים את פתך ואולם כי ספר רמות
 לרוב הרבים ^{ויסודם} ויודי גם זאת באה מא
 אחריו כצורה וזמר כרה ואור ס הנראה לענות
 דעת האחר שלטאת או ולהתפ עדו סיה יחסי
 בלתי לט ^ל חן שותקן או לשען על החוס ואפילו
 יתבר שיהיה זה קדם האירוסין סאלו יפה הכא
 הראה חרבו הרחב לו למה ואל בא על אית
 ולבה כזה יחסי וטען לחוס זה לא נראה או עד
 עתה אפילו היה כמק הקדומים כקד הילך אין ל
 לוחען או חזקה אין אדם לומר כבוס אלא אסן
 כקדו יפה והנקת לידו ולבה ע"ל ופליטא
 דחזקאוד דאין לוחען או חטעס דאין אדם לומר
 כבוס ס' ולא הנכרי לטעם דחזקת ה"ל דאפילו
 דלכא חזקת ה"ל ס'ן להכנא הכל דאיה לע
 לאו נמצאה היוכה חזקין הלוו אפילו הכי אין
 לוחען או כדמקול טעמא לחזקת ליה ולבה
 ועד דאי דוקא כלא ^{הכנא} הכנא ערם לע
 לאו נמצאה היוכה ס' ונחמע חזקת ה"ל
 דחסייע לאלה אסן חוס כבא רועל חיה למה
 על היוכה חוסן לאנפלי עליו אחר חזקת חוסין אס

ל, ל
נחמן

נחמן אחר לענפס אפיה הכל על הכל אכנא דאיה
 ס' ואחאי חזר ולעב הק כבא דכא על אולע ולבה
 עמו ס' אלא ודאי פליטא דהק תרי כב רבי מילי ס'
 נבא ס' דכנא דכילא דקארה אס נחמאון כ' אחר
 לענפסה אמת הכל הייט בלענפסה לחובה ולא
 נפלה אפ"ל דק כלא איכא סהדי לא נפלה
 להכל נחמן אומר או נכעלה ס' לחוסן נחמן דחוקי
 חנפיה לרבי מאיר או ס' נחן דליכא ער יחוד לרבי
 יוסי כמיתא כנפחות פק ב' ואלום הכי קאמר
 דעלכל להכנא דאיה לער לא נמצאה היוכה
 בחוסין ס' וכנא ס' ליה דהא לא אלוהא חזקה
 דאין אדם לומר כבוס ס' טון דענין לא כנא
 עליה ואדרבה איכא חזקה דאין אדם חתמיס
 כוחין כנב אורה חזקה ואוקים חזקת בחזקת
 חיה דכלמא איכא ללא הכנא הכל עדים לע
 לאו נמצאה היוכה ס' הרי חזקת ה"ל חסייע
 לאלה ואיכא לחיוד ס'ן נחמאון ס'ן היו ובויהכא
 כחוס תרי כמיתא כקד האריב ואלום הכי
 חמנא אכל היכא דהכנא הכל דע ללא
 נמצאה היוכה ונ' ליתא דחסייע לאלה אלא
 חזקה לחוסן למה כבוס וט' אז איכא לחיוד
 אדרבה אין אדם חתמיס כוחין כ' דהא לא

אלוהו חזקה דאין אדם אולם כבס לך כון דאמט
 או נעלה אלו לנפשה אפני הכל ואורכב איכא איהו
 אוקי חומוש כחוק חזיה שאיתא בגדיא כמפלס
 פדך הדור ואלו דהתם חזיה לך רבין חלה
 כנפשה אפני הכל וחס חקם איע כחוקה כעלה
 לפי הנשא לעי אל היכא ללה עיה וכו עליה
 אז פליטה דאלוהו חזקה דאין לורה כבס כ' אהי
 היא כחוקה כעלה אפליטא לזקה יפה וחקתה לית
 וליה וחי' התם כפדך הדור דאורכב עשה
 עיניא דאין אדם חתמים כחוקין חזקה דאין אדם
 לורה כבס כ' אורכב חזקה אין אדם חתמים כחוקין
 ואוקי חומוש כ' התם הוא דאמט או נעלה וחי'
 דעילת הוא לצורה קודם ליכעסנה לבית חזאבה
 כעבודה אפילו חזיה דחזונה ולא חזיה לוסחזון
 שאיתא כפדך אע"פ אל חקום זחין לזכיר אל
 עד ליבעול חזיה חזקה דאין אדם חתמים
 כחוקין וחי' לזה הוא חזוק לאין כדקין אלו
 כלעמי כעלה דאם תחא אלו כד חקום לא היה
 חתמים ולא היה חכמה כבית אל היכא לויסו
 אפיקו לו כלא כדן כדן לנעלה דאין וחי' עדי
 דאין דהא כ' כדן כהיה לעמי אקלא יכדן א חקום

דקאור התם
 גוי חזיקת חזקה
 דין אדם אורה
 כוס כ'

חזקה
 24

אז ודא אין לוחשין לכל אורכ ללא ידע כחוק כד
 הוא אחרית חזאן ידע ונעלה ונהו דעל כבס
 חלה אורכין ואם יאורכ האורח חי חוקין לנפשו חלה
 אורכ כד דאורכ דסויעא דהתם חזיקא דעמיא
 דחזיקתן דקדש התם נפשה אדלות הכל על הכל
 אכיה דאיה ולי דהייק חלוש מעמיא דהוי חזיק
 כחוקם חזיקין ולי לע האסקנא דרב יורא וחי'
 לא דהוי לעול ספק כלות כחוק התם בחזיקין
 פדך כחוק ולי על כל החזיק אכיה דאיה ולי
 חזיק חזיק כ' וק לא חזיק האלעב עמיא
 דהוי חזיק דעול הספק כלות חזיק איה אפני
 אכיה דאיה לעל ללא נחאכסו היו כה חזיקין אדם
 כן חזיק חזיק כן נעלה אלו נעלה עד לעמיא
 דהיה כעלה או סגא איה כעיס דעל לא נעמיא
 היו כה כ' עמיא דאין חזיק כדן ונעמיד חלוקתן
 חזיקה אדלות הכל דעל הכל אכיה דאיה חזיק
 ללא נחאכסו היו כה כ' דאמט דבס סגא איה
 כן נעלה כן לא נעלה אלו לנפשה כלות דהייק
 אפני אפ' ליתא החיחויב וחי' אדם אדם כה
 חזיקה נעלה לעל דהייק איה דעמיא חזיקה
 דהוי כ' חזיקתן דקאור כ' לעול הספק כלות
 עליו אכיה דאיה ונעמי חזיק איה וחי' כ'

וחי' כ'

חזיק דאין
 חזיק דאין
 חזיק כבוס

בבית חמיה כרתי לם הת' וגם רבתי למה פי
 רבן מילא וכן מסיפא חייית סייעתי ועמ' יל
 ארמוה אזה כפא החלפ' כלון רמי ומע' מע' אה
 ולא הכיאה כלסופ' סאלר הוא דוק התלמוד כיהיא
 רבני חייא כפרק קמא רבבא מליעא רומ' אי ביר
 ט' והעיס' מעידים אומ' ליל' או חמלים גז' ט' ומע'
 מע' לר' אוחזין בלומ' ט' וחייית הת' אילען
 דחמשתין כוהית' ון מסקנא דאסיק רבי אומ' ר
 ומע' מע' אומ' דרבי חייא ובלא אור' און
 כרי אלא חמלים גז' והילך כ' ומע' מע' לע' י
 אוחזין חייית מתעקן אל' ון כס' פיריין סק
 זה כפר דאור' רב' רחוק כן אחי חמו' לא ייעד
 י. ומע' מע' כעל אחר' ובעל אחר' אכ' וט' וחייית
 לילע' דחמשתין ון כפא מ' קוחות כעלמוד והפ'
 לא חייית כלילע' מלא דין רמי ומע' מע' אה
 ט' כאלו היה רבי נביא' יעור דאמאי נקט
 כ' האו' לילע' הוה ליה לחיור ומע' מע' נילואר
 אלא ודאי ט' דחלום הכ' לא הבאו הפע' החלפ'
 דכנסה כרלות הכל' על הכל' אפי' רמי ט' י
 סאלר הוא דוק התלמוד כוכתבת לעל' ומסן
 לג' האו' לילע' דחמשתין אה חלום דחל' א
 דחמשתין לא הוה חייית סייעתי כל' דל' לעל'

הספך

יח
ו

ספך

הספך כרלות ט' דה' דעמ' דחמשתין לאו דוק חלום
 דעל' כרלות מלא חלום דאיכא חק' דאין אדם לומ'
 כבס ט' דחסיית' אלה ודאי חדא כדקום תר' לומ'
 חוק' ה' וחק' דאין לת' ככס נ' חק' חיון
 אכל כרלות דלא נכנסה לילום הכל' איכא אלא א
 חוק' דע' דחסיית' אלה ומלום הכי על האכ'
 אכ' דהי' ואיל' אגל' ככ' חק' דחמו' ומלום
 הכי דאין' ומע' מע' כ' דחייק אה ככ' חמיה
 לומ' ע' היי' מע' מע' חלום דעל' הספך כרלות
 הכל' ולא חלום חק' דאין אדם לומ' וט' דה' א
 ע' דחמשתין דק' נכנסה לילום הכל' ככ'
 על הכל' להי' דהי' לע' לא נכנסה היוב' ט'
 דחמ' רבב' ס' איה לא איי' כרלות חמ'
 כומר לנכלא דאי נכלא אס' מ' כליטא דא
 הו' סע' איה אכל' לת' דהי' לע' לא נכנסה
 ט' דה' פון לנכלא אלו' חק' דאין אדם
 לומ' ככס ט' וחק' ליל' וד' ככ' היי' א
 אלא ודאי הא דק' נכנסה לילום הכל' על הכל'
 אכ' דהי' לע' לע' נכנסה ט' חיי' חמ'
 היא אה כומר לא נכלא אלא נכנסה לומ'
 לע' נילוא' ועין לא נכנסה ע' אה וד' א
 לין לחי' דחיי' מע' מע' חלום חק' דאין אדם

חוקי אנפליה ממון לנסמיה עמו איבא דרכי יוסי
 דקיימא לן סומיה וחכיה אט"ה דרב וחזק חוקי התם
 סתם חתניתן כרב ומיד ואם כן הסתמאן הלמח סומיה
 חל חוקים ככא דבוא פפאה חוקי ליה אפילו סתם יוסי
 ואכל חוקים אחר שלולם יום חידו סלי עמא לא
 חוקי ואם ואלך מינו וסול לעזק מנעם מעלים
 וחיוב לתן לה כעבד ועזר להבי ליתך אוריז לפי
 תרופה אחרו חמך סדק קמא דבפסדית דאפילו כעך
 תלתן יומין כצוב פמניס לא חוקים ואם כן אחר
 שלולים אעלא לא חוקי וליכא אספיקי כל ברימא
 חוקי להבי ליה כה דקאווה התם דמא לאו כעני
 סתם סתם כרב לם סתם זל' זכורה אט"ה דאפ"ה
 חזקה לא מהימן ככא ברושכים או עייכון ל
 לאתיתיה טאג וזאיתא עליה ולא חוקי אנפליה
 ואט"ה דרב יסנה איתין ככמות דרב שלום
 יום חוקי איתיל אנפליה חב בעמים לא חוקי
 אפילו ללב אחת תול דעת ס' והתייחד איתניב
 ליה חזקה ט"ל וחזק' דאפ"ה חן שלום יום חב
 פמניס לא חוקי איתיל י' לחכמה דאחר שלום
 יום אעלא לא חוקי ולכא אספיקי כל אג' טמ'
 ואפ"ה איתין המאין אפ"ה הקוערים כליטא דלמ'
 ט"ל כמחר שלום יום אוא דלא כע' אחר

חתום
 חתום
 חתום

דתוך שלום יום לא חוקי כצוב פמניס כמון לכתוב
 בעלן הלש המודבב את' לן לחייה דד' לחאן חוקי
 כמון דבוי חן שלום יום ונמא דחזקה דאין ארס
 עונה כשעורה ט' ונה פלוג' לחבין ואחר לס'
 כמון דבוי האלה הזאת כל הנשים שלוליהם
 כל כיתה חכמה תקנה יצוין רבנין צעון א"ה יאם
 הקל יקל בכל את האלן כעז סקנת רבנין צעון
 האו בעתק דבה וידע את חממת אלכ מנשא אומ
 א' בעוב יקרא עינן עירוב' לחבין ולהורות דת' וכלא
 אלא עמו יתן את הדברה " " " " " " "

לן חזק כמורים הנחמד ידיו נסל כח' לחומ
 דדוריה ית' אלכ' על אולתע כ' יקרו ל' רבין
 ואלא סדק קצרה דק כמא' הפדקים חכ' כמון צמ'
 המורה כן חכמים חק' לביס דאקבליס' לחמור וחו
 כמות הג' והחוק' ידעתן חכמ' ואכן הדעת
 ועלן נאמר מן לחכמ' ויחכמ' עוד ואלוע' על'
 אחר אאל' וידע על דרב מעביט לם הכמות כ'
 אקרו' לחק' ללוע' לחמיה' א' עקרא לחו יחמול' קמ'
 כלל' לחו לחכמ' ידע ידע כ' הדבבים כהכ' לפי
 זה לחמור לי אכ' הכמות עליו דארכא חמילה קרא
 לחו כפאל' כלס קמ' ולח' חלה וקרא לחו יחמול'

וזהו מקום דבר כלום הוא לפי הנראה לעיני דמאחר
 שהקדמות שהוא מקום הנמשך לו הוזהר על ידיהם
 אלא שם נראה כאלו נראה אחר שם ידוע י"ו ש"ס
 להקדים שם במקום הנמשך דהיינו דמאל ואפ"ן
 הייתה הכתבה מקום אחר ולמה היו אכזרין כלם
 האחר לבר כל שם ול שם בהיותו נכתב ונתן במקום
 אחר לשם אכזרין שם נראה ולא שם דהיינו האמת
 כמאן שמו עכ"ל הנה וס"ה וס"ד והאחרון ועל
 כי קודמין אותו נראה ונפתח יד"י שם אם הוא ידע
 חלם נראה כלומר בקשר השם ידוע יד"י שם כי נקרא
 כי על שם השפחה ואם כי דבר כלום הוא ש"ס
 למה נקרא שמו האמת כיון דהו"ל שם לעיני שמו
 למה נקרא שמו אחר ואלו שם יד"י כי שמו הנה
 נראה לעיני והכונה הוא לפי ששמו אחר השם האחרון
 זה שם שמו וזה שם האב והעלה על זה אע"ל לא
 חילק ידוע ולא כולק ידוע אלא ע"ל אע"ל חילק
 דברי הנקרא ידוע להלכה כמלכך כאלו היא ממש
 על ספר הנה שם נקרא זה כן העברי הוא העיקר
 שהו"ל כמלכך החתומה נשואת חוצה ויחוקק דעת
 החלוצים כ"ל וז"ל ועל שלא נכתב שם האמת
 אחר שסוף שם הנה נראה שמהו כמלכך ש"ס
 נראה לפי שם נכתב על שם האמת היה כמלכך וזה

י"ו אמת הוא
 וזהו דמאחר
 ואל

ס ע"י

כי ע"י אמת האמת ידוע עליו ולמה הוא לא נכתב
 אלא שם ידוע דמלכך וזהו הכי קרי איה כי ע"י
 ונכתב ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 על ש"ס איה ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 וזהו הוא חז"ל וס"י ע"י אמת כמעט ע"י
 חתם על העיני כ"ל ידוע כ"ל ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 שהיה כתוב כי ש"ס האמת והיון וזהו ש"ס
 ע"י היה ידוע ש"ס וזה נכתב כי ש"ס ש"ס
 והנה ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 דבר קדמות ואלו הוא ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 חלום האמת ואלו הוא חז"ל וס"י איהם דמלכך
 ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 אע"ל הו"ל ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 דמלכך השם האמת על ש"ס ונכתב ש"ס ש"ס
 הוא דמלכך אע"ל ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 ידוע דמלכך ע"ל ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 לא ידוע כי החוקק כן דת חלם דת ש"ס ש"ס
 כי על דרך הסודות ^{הסודות} ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 ואלו ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס ש"ס
 העברי חלם מקום האמת אין חילק כ"ל דמלכך

לעבן דא ליית אונען באחד שלמד כללון ואלה
 בלמה יש את אמתו כלם האתחסיס יותב סוף העיסוס
 דפירוסוס הציס לא אפעלה ווא חווייד ביון למה רומע
 תם ועל אמת דרומות למ אל ציס אית חכ ועוד
 תע עסס הוא להו הליה רבע יתק ב אברהם
 וחבוא האודכ פק דבמז דצין וזו וזה לקוין
 בליל אט קוואין בינוויל נאם בעיע דבון
 למתק וקוס דיינת האל וקוס בעבעטג חוכת
 ב ע וזה על פיר ייך ואת עתכן על ער קייג
 כון אית שום אורט בלון לע ע סוה הייך סוון
 הקוין וכו וק ער לינא לכותכן לעא בלא יודק ע
 לשום אחר לעא ע ע כלעבעט אוחרים אוחת
 אפעאים עלו דכבא הייך לעל הסק בלם
 בעיד ובלם בער חתך בחוק בלון ולא גביע אמת
 לעון בלון כל באחד חכם ועל לא הגבת כל ובע
 דב ידוע הוא שלשן בלון חסכים אמת חסמ
 החוקות ואפילו בל לא הלי אמת חותך ראה כל
 כופי לעל קי העעס וכרבת רי אס תאמ
 שלשן בלון לא עכבי ג ווא עכבי ג ב לם
 ליקלה אפי רעק ליה או לעמ ג וזה ולעס
 או לעק בלון להו בעבט וזל אס אמת אמת
 למ לעק חכם אמת נקראו לו אית אוב סוף

על

על ועל להו למון הדי אלוה חוכמ אכעבוכ וזל
 ועוד כמ בעמא סווא ווא כמ דחוקי סווא וזל ועוד
 יש למ אחד ב אהלי רומ אכעבוכ וזל ועל בעיד
 ועל העכ שיל למ לע שחוח אינה חקן ליכתב
 בלא תכתב בל דבון דחוכין למ לעמ כמ לעסמ
 לעלרכל על ווא הכרע כל חמד לען האטין בלח
 חמס וחסתמ חס היה דאו אלוך אמתו או סוה
 לעק חוכה וזל לעק כסול דיעב חוכה חמ
 חקוס אמתמ היה חבל לעכתיבה יש לעלוך
 אחר לען בלון חס כ היה שיל לעלוך אמתו
 ואלך הכמת ראה חוכמא חיון כל בעוד הביא
 דחוכות בעמא לאיסוד ס אף חס יהיה עסן
 או ידעתי חיל לעלך לעיה גה חסום לען בלון
 דלמ לו שחור עכוא חפס לעך קראו אמת רזל וקין
 על גר דבלמ חקומס הדעו רזל לעל חמל רומ
 סאל יפה כמבא חל חקוס אפיר דלע לעמ חיל
 או גר לען רזל ופון אחר דמינה חמס לעל חמל
 עכמ רביע עקס אכעבוכ אכעבוכ אעלה ועל
 הסופר שחמ חוכ אלה אין קבידא כל סאל יפה
 הכמת כחיה דאין הכל עמנו אל יסל לכוכב
 ועוד חמ לען כמ שום לע ענות אכעבוכ וחולס
 כ אמת סאל כמבא שחמ חוכ אכעבוכ אמת

יצא ^ל אחרת ועקר היער היה כי לא יכל בעני
 חכו שהיה בזה שום צדן כח אפעאים חפני ח
 הכותק בלהיות הוא כחך השעה וצמ אחת הוא
 כ צוות אחד רחוק עוב ונת להכנת אסופר
^{החוק} ^{החוק} חפני חראית העין דלוא אחת לאיחולק
 בעדים ואחש לא דאית מהיות עוב וצחז חב
 היכא לא אפער פלטיא דאין קפדא על . אפער
 עלה ונת בעין חפלת ה' יהודע יצ על חפני היה
 כי יחוע תרע כי אין אכעם כעי האופרת חפ על
 או מן הכעל ווא מן האלה וכחחחה אע לקראית
 כעכ להם בואו מן רכני יחואל מפריל ולע גדולם
 וחריס עמו ון החפני אחש ערה אין כדרי ח
 הספרי לאוב להענין ון האשן . ועל הפחות
 לכתב עכא לעז לאם מן הוא לעב ח'זאמ
 כלהועב כאייחוע קוב לעז אפערין חלע
 והוא וחימ קכח דן אייחוע כאלר דאית בכרבה
 נהרות ^{הע} כמו נבי קח ודחה לו לחפערין חפ
 נהרות בעם אלר להם לעז וחיקר אחד הם
 יוצאים ועכעם ומל חקוס חחקוס התלחבה וחיין
 אפערס וחי עככ אלא נבי פא אס מן הוא כנה
 אייחוע שחקוס התעובט וחיין אין ומכידין אלא
 הוא ולא עם העב ח'זאמ סלעו הוא לעז אכעכ

דנה בישחקוס
 אחרת ופכח
 גמיי

124

אבד זכרו

כל אלא נבי אייחוע וחיין להגככ כל נבי ח'זאמ
 חש הוא כפכ לאחכא אין חכד נבי אייחוע אלא
 ח'זאמ חחקוס התעובט וחיין יל לתכ לעכ
 חפ ואם יל סכך ככ חפ לקבל כע העז קראן
 וחי התעובט כלם אייחוע וחיין קראן כלם
 ח'זאמ חז נכא לעז לעז וחיין להגככ כי אם עם אייחוע
 לאו עקר ספוק ^{היחיו} ח'זאמ רכני יחואל חפרי
 כמו לעז עמך אפערין ון לעז עלה ופלטיא ופלטי
 לעז אכעם כפכ חסור חכעם כפכ לעז אכעם
 כל לעז כועב חפין לעז רכני אחת ולעז
 יל פלטיא חפילו ככ לעז חסור או פפל ככ
 וחי לעז חכעם חכעם חכעם לעז חכעם חכעם
 ככ כל לעז חכעם כלם חכעם חקוס אין חכעם
 אכעם כן סלע החחוקת אכעם חקוס ול כל לק כאיסור
 חחור ככ . ועל רכני החעין סלע חקוס חכעם חכעם
 חלע חילין וחיין קוב יומ חכעם ול העז חכעם
 כחח חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם
 וחי חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם
 פסול חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם
 חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם

אחרת יעקב לעז על חלע חכעם חכעם חכעם
 וחיין אחרת חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם חכעם

אן דמ לא ילים סמ לאן נאמיעו לאו לפו האן
ארכב אין אן אפו לא האיה או כוכך קרב וספי
אעו אילכ האל ראיה מאה למי אהרם דין
דאו להאמיע סדוקו האן אפלו היכא דאיכא חזקה
דב האמיע פליטא לאן דאי כל דהלס הייק טעמא
דארכם הלס חומה דאי זכין דפירוש סופי בדון
הלו אס סוף אהאמיע נמא וי מעו לאה סין
א עי סל וכנה מאמיע דלו אהרם דאמיע
חומיע חזקה דב האמיע אפליטא לא חן הא
להבא דב אעין מיניכילא אן ארכ סו סוף
דאי לען אוסר אלס עליו לאו אהיין אהיא
דחלע אחרנב דאחרת הו חכמא איה חומיע
סו למי דבן אעין כסת דבין דמיע יל אלו
לאו נקא הלס חומה דאי חזו אור לבא
דאיה לחנה דכריב דאס ס בוב אן איהל עי
לחומה ולאהינב לחוסר א עלה אלא וראו
דחשכא אחרנב לא אהינש כל לא חזקה דב
המענא אחרנב אהרמ אחרקין אב דב כוא דלעס
כל סוף אפי הנא אע און גס אהלא ספ
אוא אן שאן דאו אהינב אילכ האמיע
דאיה מעב אפי ולי דאור אעס היכא דאיכא
אחור לא איה אה דענא אה בעלה כנה

דפליטא

269

דפליטא האו דלשן חייוב חיון כמן קטן העב אחיב
המעב כמן מעמדי אהו בלעט היקטן אן בלעב
הפלה הו נחייב מעב אפלו אן אן אן
אוח חייב אע אען לעבא דפליטא לאו דהלס
לחלו לעב אחר ונעבב לחיל עיה לינערך חנה
לחוסין אהילכ א אהילכ אהינב עדה דב אהמיע
אן אין הלס לא אהינב כל אילכ מעב לא אהיין
אחיוב סבוב הינב יסוב אקל אוא אפליטא א
דאמיעו סמ אוכא אהין ונחיון א אפלי אור
א לחייב כ כ דלע אא דאפיון איה לחומה
דאפליטא דאפליטא כחויין לעמס לעלוס ונהלכ
הא ספרא אקלא חילי אהרם אהו לעמס אהע
דאור סבוב הינב יסוב אקל א אהרם לעב א
כחלע דלעב נשאת עינב אפליטא יח קטע אלו
לאו חילי דאמיעו עכו אפילו הכי לחור
דעמס הלס דאור סבוב הינב א אהינב יל א
לחור אפי לעמס דאור לחייב כ כ הינב א
דאיכא כן כן אהרם לחסן לא אהיין אהינב כ
כאס כחילי דאמיעו אפליטא כן כחויין א
אליס אהין כן אפי לחור סבוב הינב א
אפליטא אהלא חקוס נאא לעב לא לחוסין לעמס
דסבוב הינב א ופלאאן אהין אן חילי אהין
א חויין אהיא יודע כסן אן א אפליטא אן

ואכיל דאמיעו
איה אפי בעלי
דלאו אהינב א

והפסיוח טענה אנכי רבע יתקן ואני אנכי קדי
 להפסיוח ילאות הפעורה והטווחו בה באורה
 שהתבטל כיוונו ותקבלו אי לאו דקים לה לתבט
 אקבלו ולפיכך כי הדורה שם בן ואחר נעלמו דין הוא
 לתקבלו כל שמה אי לאו עשה דמכורה הייתה
 אבל היכא שלא נעלמו המומין עי לאחר העלומין מה
 הפסורה אם בא עליה כיון שהיא פועל לה בעצמה
 אורכה טוב לה ליכא עליה מלאה היה מופת
 תפוד בלא טענה ועוד נעשה לה רמפוק עליה
~~לפיכך דאילנות כמורה בערך אינהו עלך ד~~
 אילנות דמי כוונת דפיק לה לאתב או הוה נפיק
 עליה לה דאילנות כדנפק היכא לאתב דלא חיל
 אה לאתב ומה לכתב אכפא מלום כמול פיה
 ורבה ט אי הוה פליטא אן רבבך תקן הציון שלא
 אגל בעל כחה אפלי יתכע דבר דאי אפלי
 לוהי למה תקנה קלקה ופניו מלאה תולה
 אחכ כב ככתב אועל רפי דאין כדיתן לקן
 חספך ואתר או לגל בעך דספק איסורא לחומרה
 וכל עין איסור כהאי דההיך חיל חקום לה פ
 פליטא אן חילת ככתב אועל וביאך כיון
 אוח להויר כע לעמה ואצל לוהי רלי אגל
 בעל כחה או ללא אחרת דכחוקים מלום חסרה

לא צדק

לא צדק כיון שכל המהכ כפיק מלמ חליבה אע
 ליל קלמ לחוק יואל ככתב הוספת עוד להוכיח
 דמי סד דמי לעב אס כ תקט הציון לא חסיה
 אלה הידי לא יתעב מה על על דעלך דאני אם
 נאמר עץ זו בלא חקום ולא חקן הציון בן אלה
 לולה ט שלא פלעב אהעבור על דת או כולא כנה
 מהיולמות טא ככתב לכך הידר חסיה אלקות
 מדועה כלאהקל מכל חקום לא יומה לוהי
 לפועל ד כלאהקל דדי לט אינעל כלא לא ר
 פליט דהו עפי היכא דחכא לעב אן אפולגא
 וכל עין אפי מה לכתב לעל דלא פליטא אן אומן
 דאין אכפא ואלך ככתב להחקל דההיך דחוק
 להיער אכל האורח לילה אחת לא חסין
 ידיו ונעלו דמי לט הוא ליל לחק כאלך חקת
 וכל חקום אדרבה על לוהי לכתב קט דחוק
 ממה מוכרת דאעל דאפלי דחפיהם אחר
 נאן ויהי לט לחתן עי למה מפיס אפולגא
 ככ חותב הוא ללא אחרת אן מלום לכתב
 אפלי לפועל לוהי לעב כו איסור לחיור
 למה חסור כה ווא תלכע עוד לעקר אפולגא
 חותב כיון לככ הוחקך כך ולוהי לעב
 לפועל לקר אכל ככ למה אפלי למה חקן
 ככ ל לוהי דפליטא לא תקן הציון כנה על

נעל דלכתב חק
 דאפלי היכא
 דאויב לעב

דתתקם בבעי האז הוא אלא טון לכתב ה' שלם
 ר"ת וחטא כח"ה וכן מצודת וזו ועל האזכה
 כחולו לאווער כה' ה' שועת חז"ת כ' וט' ומחזיקין א'
 ולא יתכן למסור חלום פרקטיא אלא אלא ונתן של
 סחורה אכל האזכ בייבית לתי אלולות ומאחר
 לר"ת חטוי ורוב עתקם איתת יל' ולתעב א"ע
 להרעל נטיה לאסור ע"כ. ומס' מקום מאחר לעט
 ה' ע"ה (אסור היה הלוק וואו רע"כ לאו פל"ג ר"ת
 על ה' וואו דוקא בלואה דאלתיא לאיטן על האזכ
 דחאי ביהיא מיכא ואיזי דלאו דחייא חלמי' וחיין
 לא סחורה אכל כחולו על האזכן לוקי' האזכ
 לעין ולקט' האזכן כדי לועת סיה יט' אלולות
 עליו דחייא ע"פ חלמי' וחיין לא סחורה. ועד
 גב' לוכ' להרי' ב"ה קינ' אפילו חלמי' א'
 בעל האזכות לעין ליוכל אקד' ע' אש' שאיזי
 כפרק קחא זקדולין ומספקא לן נתי' פלוג' ע"כ
 אי חלמי' קעא ילגול א"ע וחיין וחיין מורכב
 לאיזי עס'ו רע"כ לאו פל"ג ר"ת יתק' על רבי' חמ'
 אלא בלואה על האזכן אכל בלואה דאלתיא חומ'
 דל"ג להרי' כה' האזכ' וז"ל כה' ה' כחולו
 שלא הריה נכחה לר"ת לאסור חלום פרקטיא ואלו
 חלמי' וחיין לא סחורה ולאו בלואה ט' ע"כ קצת ט'
 להביא דחיה דלואה לר"ת כחולו חיהא דר"ת
 כפרק כמנא אין סלבין לע"ה

חוב

לח

חוב כחולו וחיין אלא סעבט הלטי חלמי'
 דלואה לר"ת ע"כ חלמי' האביא האזכ דפל"ג ר"ת
 ור"ת אלא לר"ת דחיה לר"ת וחיין איתא דבלואה
 דאלתיא חומ' כ"ע רלתיא אס' ט' חיה חכמי' ראד' ה'
 חלמי' אסר אלאו אס' ט' אלא סלמי' סעבט
 לעכ' האזכ חיה בלואה דאלתיא ובחמי' כחולו
 ע"ה אין רעלות אפ"כ לעד אס' ט' חיה חייית
 דחיה ללואה דאיקפול' כה' ר"ת וז"ל ע"כ דהא
 דלא אסר פ' אס' סעבט הלטי דחיי' בלואה דאלתיא
 רב' ר' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 דכ' אש' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 אכל על האזכן אסור וז"ל ח"כ ח"ק' ח"ק' ח"ק' ח"ק'
 ואלתיא לר"ת האביא דר"ת חסד' חסד' חסד' חסד'
 ט' דלואה דלא לר"ת אלא חלמי' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חלמי' לכו וכו' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 אביה לוקי' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 לדוקי' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 כפרען דחיי' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 עקמא בלואה על האזכן דלואה דחיי' חסד' חסד' חסד'
 דאס' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 וכו' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 דחיי' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

מיהו זמנים ואלו זמנים ואלו זמנים ואלו זמנים
זכר הזכיר לטעמיך בפרסוק האב לטעמיך
עוילי התמיד ונפסותם וזמנים ונפסותם כמילי
למט בליל לע תמיד בלילי אלא בלילי וזמנים
קום אית צורך אלו בפרסוק וזליל על התמיד
וזמנים הואל זכר הזכיר ולע תמיד בלילי
קרא לזכר הוא זמנים זה האין והוא כן כזמנים
וזמנים וזמנים וזמנים קרא זה בפרסוק וזמנים

זמ

אין קן אע לזכר עשה מן על חטאי כן אע כן
טוב על חטאי לאט ח"ע עלה וזמנים לח"ע קטמת
ועל לח"ע קן עלה וזמנים עלה לח"ע חלמולל
אילו חכם האין זכר על הלילי וכן הוא חמורה
ככילי ויקרא ולזכר אור בשליל על חמורה וזכר
סדק חכם חמורה חלקו חכמים חמורה
כתי הזים כתי וזמנים? חמורה פתרון
חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה
כחמורה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה
חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה

זמ

כחמורה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה
חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה

מיהו זמנים ואלו זמנים ואלו זמנים ואלו זמנים
זכר הזכיר לטעמיך בפרסוק האב לטעמיך
עוילי התמיד ונפסותם וזמנים ונפסותם כמילי
למט בליל לע תמיד בלילי אלא בלילי וזמנים
קום אית צורך אלו בפרסוק וזליל על התמיד
וזמנים הואל זכר הזכיר ולע תמיד בלילי
קרא לזכר הוא זמנים זה האין והוא כן כזמנים
וזמנים וזמנים וזמנים קרא זה בפרסוק וזמנים

זכר הזכיר לטעמיך בפרסוק האב לטעמיך
עוילי התמיד ונפסותם וזמנים ונפסותם כמילי
למט בליל לע תמיד בלילי אלא בלילי וזמנים
קום אית צורך אלו בפרסוק וזליל על התמיד
וזמנים הואל זכר הזכיר ולע תמיד בלילי
קרא לזכר הוא זמנים זה האין והוא כן כזמנים
וזמנים וזמנים וזמנים קרא זה בפרסוק וזמנים

אמר לך פ' אהבה אתה עשית בזה
ועל זאת לך לילה כבודי בן יוסף
אשר פק' אהרן לך מלכות בן יוסף
עשית עשרת היום האלו ופ' אהרן
תפארת ל' אלה יי' "

כאשר סוף הלב לחרוץ אין מושך אהרן
רוב מוחות ומחילן וכו' ומה שכתב
אל לא מרגע לך יעקב מ' אהרן מ' יוסף
ועוד יי' ומה עשות כל הוא מ' אהרן
הכל נראה לך מ' אהרן מ' יוסף וכו'
לפי שאלים מלכותו וכו' אהרן וכו'
לפי שאלים מלכותו וכו' אהרן וכו'
אל לא מרגע לך יעקב מ' אהרן מ' יוסף
ועוד יי' ומה עשות כל הוא מ' אהרן
הכל נראה לך מ' אהרן מ' יוסף וכו'
לפי שאלים מלכותו וכו' אהרן וכו'
לפי שאלים מלכותו וכו' אהרן וכו'

לך

אמר לך פ'

לך

דאין מושך אתה ומה שכתב
כאשר לך פ' אהרן מ' יוסף
אמר לך פ' אהרן מ' יוסף

האלים לומר אם יעקב מ' אהרן מ' יוסף
או מ' אהרן מ' יוסף פ' אהרן מ' יוסף
כאשר לך פ' אהרן מ' יוסף
אמר לך פ' אהרן מ' יוסף
הכל נראה לך מ' אהרן מ' יוסף
לפי שאלים מלכותו וכו' אהרן וכו'
לפי שאלים מלכותו וכו' אהרן וכו'
לפי שאלים מלכותו וכו' אהרן וכו'

לך

לך

אמר לך פ' אהרן מ' יוסף

לך

לאור אלה שאלמע שום אנפסקת כבוד חתך
לת התלכות דברק כנסת דבא קווא כחודש
נמא דאין עין אומה תלוב אנן דין ואינו
חיירי כשוקן חוק לא אדעא חפז וכלעל אה
חפז ולא לייט זק מילא ונמא דניין דין
כהחלוא אם בתחילה כלעט דאוק אטען
הערך נכופי איה ליה כפיהל קל אלו הער
גבוי אפשן הקן לק לעיה כפיהל ועד
ולאו לק הערה נכופי כח הנקיפה אסן
אמר אחר ל.ל. אומדנא דחוכא שהחך
כיר הנקיפה ולא הקן הכסיד אשן שרי
כר ל חוסן חקו ונע חקו נספר עמחלו
כנקיפה אכל אם כרד או כפיהל הער נכופי
וחקו אשן חקוס ליה או כחוכ אטען
עו חק לאל. חיו לו אחרי לפסך אהרם
כפרד היבוי אפילו נקיפה לעין אהצע
נמא חליב קק יטל אשן אורי הער
נכופי קלמ בקן ונקיפה כעין זה ליהא
ל עו חק כחוכ דהייט ה נכופי חתך
ללילית ואם אירע לק הפסד חקל לפי חסן
ואפילו אם כפרדא כטר החוק את הנקיפה אע
אור כי אלו חילא נכופי לל עין חקן לל

[The text on page 284 is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a continuation of the handwritten text from the previous page.]

הואלן והזקפה כבד לזאת ואיך אוה איכא
וחולקן לפי חלמן ועלא הכל יהי ומן אוהיה
עסקקטן אגעי לבלחולן
אלוה יסגא אחא אהוב קק יעלפוקן ין וטמירי
חבל קדול' מהועטא לייעלען לנה כנה
יהימ כנה. חמו פטיל החגה מהי. לראש
בזוה וקט קדוהע למהי אנה. נקט כלמ לנה. ו
בה באוהו למה לבזו יחולק בהלחולן כל היל
דבעת כגעין ובלחולן בהוראות ופך אלה
על למן לחות מהי ימן תמיד היה הלכות
אלו למה כמהיל איה מן העלפוק פ קיימ
והפך עי אנה אחי חוץ פך וטחול
כנה בי כי לא נלעה הדב או עלות פך
אביעורא וכיון דחויץ דהכי הוא לא חמין אוהיי
כבל' ופילוגה לו מהי ברעא דחסלעט
העני כדחיתא פך הלוקי את הפועלס בצומא
דכח אנה כר לעין ובלכל האמה ודון
והללו ללא ירמ החולוקת חכמה דעה פון
דקבל או כבו להם לא מהי ברעא ולא מהי
ומחייכו כחין לניג חסין ועולן כחו אחר חן פועל
פועם אין לאור חן שום חקרה יומי ומה
ואן על פי שמהיא ימן

47

היה

היה בעל ספר קודם דיחמ לו מהי ימן כנה
לא יפה בחו חקרה כיון לפרקו לא אוה עליה
לא לראש ולא לקץ היו הוא כאחד מן הפעלי
במעם לרד כעני אכא בעל פועל אחר לער
אלו כמותה העיר לא יוכל כעל הכנה כדאלן
לאוה ככ החקרה כיון דכגון הגה אין חוס
ילוב עכד כדאיתא פוק לא יחפוד ויני לין
בפעל דהכא לני חזי העכד כנה אקרונה
אכיות לין בפעל דהכא כדאיתא במחורב
אביולוגה כה האז וכל אם בנן תלייד חכס
אזכרן כע ארמ לתרמו אפילו אם כח החלש
אחית שניע ערען אם לחול העיר הגאה
לא חזי העכד עליהם ודאי חקרה כבד לא
כסכס כד מאור העלה אסור שום ילוב לוח
אפילו אם יל תלייד חכס אחר בעד כנה
סופרים חכמה חכמה ואם חיק יודע להלמד
אלא לומר תמיד כע העיר חכמים לעלות
מאכמת ואם הוא עליה התנה פומחמ חיס
על הוי כנה בסכס אפילו אם יל תלייד
חכס אחד בעני ולא חולק כן אם כע בעני
קלו עליהם תזו הדאלן לראש ולקץ כן אם לא
קלו עליהם חלא כל עני חזי העכד ואם הוא

למטה ואחרי ואלו לטוב בלעדיכם יספיק ללוחם
באשר תבצעו בק"מ דוד לכהן "

לכח

ללוחם יספיק ללוחם ענה יקרא אם בשלחם קרא
קרא דוד ללוחם או יתן מכת או ילך אורח ימים
ללוחם במעמקי לעל מלחמה אלו נפטר
אין בן דין ראית לעלת חולה ענה בן הילל
היה אעל וכן עמית מהר ילחמו יתן נפלות
ועל מותם מהא דחנינא דאסיק מהא יתן היל
הוענה ונענה מעלה לשלחן וללוחם את מה
ילחמו יתן היל ואלו באתה מן הלוחם והמות
בין ללוחם בלילה וכן ולוחם איכה יעלה על
ככה הוא הוא נעלה בשמן קר הילל מההנה
ובלחן דעני יפה פרי מערי מהל יענה ובלחן
מדולח דמהל דוד היה למחמע ילקח עלמול
כאלו ידענה כחמי כאו לך מלך וסכא ומה
יגע בחו ולחן ומה מועם הלחם על מההנה
אין הקלה ליל בדי לועת מפי ההל יוען
מהל עלו הילל קרוב לאחי כלם אמן אע
ואמות ילבע בלילה וכן ולוחם בעניאטט
אם היה כח אחי אלו להיות מפיך סובע לא
היות מעכב על יח והיה תחיה מין הולחם
למנועם המנועין השלחם כל כבוד ואל
ובלכחית הדברים הלו ומהל אעל מלחמה

אחי או הקן מהכ מהי סל אחי כהן מי אחי
דוד עני או הויל או הנבל לא ילחם אחי על
הבולחם לו ונאה נמי דהמקרק בח פיק או
יחפז אחי השועת יוכא דאין כח כח ועם
זה לחוח כחכיו ליקבע דיות אלו ולקח
לחית חכב ער וכן הויתם אמה יל היל
כחוח אלו בעניאטט כאלו מהל אלו מההנה
לכה לקבע דיות אלו ללוחם וכן נאה ומה
חסוח חכמים לא ייר איל ואומעם חסוח אילך
עלן ולוחם מההנה היות דוקא כל מי
דאית ביה קיפוח פנימא ומיעוט כוחין וחסוד
וחיותם אלו כהן דוד אעו לרועת דמתא
ואירך קאת ליעבד נמי לרועת דמתא כותב
אין ביה חסוח כים מין איהו לן דאסור כהן
דלא חז ומה כח אונב בלע פנימי ילך לוחם
לכח אמן או ליעור ולא דוד ומה ללוחם כותב
כמה לעם דממע מלחן מהלם כחוכי פיק
מקחם הכעם ראית ליה כח חוק לא יוכח
אחי לחוחם כלום ממה דלמע בתם דקחן
לקעו חוקה כהן מן הכבד ויהועת לקודש
ובקדילות על ככה להעל ללוחם וללוחם לחוק
אם כח מנה ולחית דוד הרי היא חונת

ויזכרת את מי שהיה לפניך
 פתחה בלב מחות הכרס לתבול את המעט
 מעטין וחלצה והלבעת עליהם ולעב כבוד
 איהוסיין ועלואין וכו' כזה טענה על קיפא פוס
 זה אמר את כלם ובטורח גדול חלוא היות
 לרוך וביאור טענה אחרת על האו החלוא פתחה
 וחיה אלת גילית אחד בהם אין סגיא להארין
 יורה וקדושי אפוא להסכים כל תקון אלהים
 ופתי הגדול ופי כפיהו ירו כזה בעת אשר
 היה באין בין ואתם אלה חיל יראי אוקוס
 אמתיהם גם עליהם תרבו הוצק והלוא תפליטין
 יריבם אבוע לא תתעוררו ולא תלימו את קודש
 בין עינכם ואלו הלא כל האתניה אתה כל
 וגם את סתם אהדי ית ה' ליחול אכזה תקן
 כל מה דאיפסק ליה אפוא ופי זה לא על דיע
 לראו " את הקין והעיר לפלמול "

קכט

אלה חיים ומחוח עיוקים כל זה לא אפי ליה
 ועיו עיוקים הוא הילך הלאן מוכי ית קין
 ארוב זריע עו חר על ספר ליערים לעולו
 חלע עים אחת יורה וולו אחד ואחת

יורה

יורה לתי וולוח לא טרע אינה עלה כאלון מן
 הלעם והעיים הם לו ה' היילטיל או הוא
 בקלע אמת או מן העץ ותענית ופעעית
 מקום בלילי ומכ פוק גמון החוקד לעב
 עת העיים ופי כל חוב לו וילג וטפיל בהם
 גמון הקין וכלעתי לעין ופי אחר הצי בפירוש
 אין את מיכל בהם כיו אם בלכר ליהא הולוח
 לו בלכר וואו לו כב היילטיל אין אנהיעה
 וק הולוחות מן אתם ון דחיהו ופי אחר
 עת הצי לא יצה כל כיו אם בלכר הולוחות
 ופי הלק רב היילטיל ארכו ופעת העים
 כה הצי וואו רב היילטיל שטעה היה אפתי
 הצי לקר המעט והחגיב לו הולוחות ולא היה
 לו ספק כזה כוואי וכוכ לו בילעך ליתקו אומ
 וק עבד לואו כה לו ואת כזה לחיון בלעתי
 בלעתי הויבמ ואכור הולוחות ופי כרי אפתיעם
 מכורה וחיון היה אמיל וואו חכרם עז ליהולח
 הולוחות ופעים לא ילכו מקום בלעות מקר ה'ו
 חולבם בלקחם וכלהוד ליהרוב טוית ארז
 היילטיל ליהקור בציס לקנע והם עז ליעת
 ופי העים הם ולכו קודם ופי עלי אפתי או
 הציס לילכו מקום וגם אחיו לו למ הציק
 אלו חכרו להם העיים בהם ופי אפתי כב

לי פסק חכמי ליל אסרוך על דברי גדוועים בהתורה
 פרה חולבת היטא דעז אסיה לפי תערו ונעב התך
 רבין מן לאו אלהים דתרו נחבון או בדין ומן
 העקר גדל וללל אלא מיה אחר דעב זה אעלים
 ועלים הכתיבין כעב זה ואחר שיעולם לא לשע
 פום פרה לחובה דין אנוך קום אורה הכבה
 חלב כחו בעי כ או ג פליטין ואם מן רבמות
 לאן חוקות הם מלובם כעין זה עב אן קטור
 ועו אדוב עב אלו העים הסודו לפי תעסקן כדור
 און וזין אורר לעווע להלכה דקחם להחל לא
 הלכותו כלעמי האקר ואסתמא לא לך ומיחך
 דבלכה דקחו קמיטון אם לא מה למלכה כלעמי
 האקר ועו עב קלל שהחיות אם שהיה
 או לחות העים אלו אכחו או העים הערים אן
 חין דין למלקרין כעב אמלר קלל אכר דאם
 היה אכר העים היה לואל את פיהם אן קלל
 הנאה לעעע חתי על פה לשמע שהוא קלל
 דרך העים לחות חולבת קום לוחות אן
 הסתפקו ואם יתב דין אכר עעים וסעו
 אלו אן יכאו ד חראם יל להע מייעם זה
 מחיר לפע עמר כעכו מתיילא ועו סוף לאן
 רב אן או הוחות ואפילו עב כחך דע
 מילטילא אה לכחו לו שיוט לסקן כעו אלא חוקים

כחה דלא חסוק איה לעעב דע על הוחות כוח
 ונחה קלל אכמות ארעטא פטור מן הכבוד
 אעז דאע חסוק פו ועו יל לכעו קלל חיה
 מן חוכה דע לכת דעם החיים לו האקל אן
 כעל מן הי כדמים קללם ופוסק עו ליכא
 הלכ כועים אום כחך פתח אלאול כו ע
 יחא לול לאן אע חוק כל בעלות הוא לעין
 או חלקו דיוק כדמים אפילו הכי מה לילבו הוחות
 פטורין וזה לילבו ולוי ולוח חייבן עב אן זה
 נעלא כעלע פכחות דו לכת אעם שחין אע
 חוק בעלות ואם כיה לילבו הוחות אלא חוקם
 נלוי ולוח פטורין חעם יפלי דעם הואיל אום
 (א יחלא עע חיות אעלר חות נכב מן הוחות
 אכוי יו עי כחמע אם מן הוא הכין כעין דין
 מיפכא לעין לילבו אע אם לא יחלא היע מעות
 אעלר לכי מילבו ליכב מן הוחות להם בלות
 אלו דלמע הכא מלום דהוא כם לו אוד כע
 יל כיו לל היע מעות אעלר חות דעב לעע
 מילטילא אור ד חידוע לו דאן הו לסקן מן
 הוחות דן בעיות מינעם כ חות החוכה
 ליל אן על אע חות לו לכע אן קל כיה
 דע היע כחור לעעב דע מילטילא

עבדן אקעט לני אלא הולדות או דמי הולדות
 והולדות לא היו בעולם וכן כפי הצדוקים אם יקע
 לני אונן העובד אין בקען חל לפי שאין העובד
 בעולם כפי אלה רפי דאעתי קועט בני אמועיל
 כאם להי או עני או העי העול אמר לו לעמוד
 דהולדות טיפולו הוא כצדוק העול ועי יבאר
 כי מי אם יש אהרן ה"ב מצד כבודו העי
 האחר העי ס"ס שאם זה לא יבא דאלן אם
 ה"ב דילא דאלן שאם האב כחאן דאזר פוסר
 ופבר לעיני ס"ס כהני אכא דאיה מן הארצ
 פירק ס' לעי אך קטל נראה כי דתק בארצות דמי
 דחל פטור מיום דכוב כבודו איני חולות
 איך יולות אם כן כל שם חי ספיקא הוא
 שיהי כבד כבד וזה לא יבא דאלן או שאם
 לומר הואיל דספיקא אחת דכר כוב וחי
 דרבי לפיכך ספיקות וכל לא ה"ב איה
 ס"ס היכא דפיק דאלן דאורייתא כפיק קמי
 דבנה ובפיק במנה לא אטל טרפי ובפיק
 מנה לא אטל ופיק ובפיק כאלו סוף פיק
 עי הנה ובלעי דונא הא ליש דוקא דפיק
 הדאלן עמי פעק אחת כפיק עליו דאלו ה"ב
 כבודו כרת הוי ספיקא אלס דלי וכל לא

מועיל

מועיל מה לעיני אחר כן דומיא דכלה אפי
 חשאי ולן סוף ולן ח"י אפי חשאי אפי
 דאעלם לא נפבר חי ספיקא גולת הלפיה איפי
 ס"ס ובא-חי פיק עי הנה איכא דדי עי דמי
 כדכד כן ואיסור כן לית בפי' או חלוב
 איה ס"ס כפי כיון דלע הספיקות דיעין איה
 כמנה לא אטל כלל כח"ב ופי' אפי' ד
 הנה איכא דכפיק איכא ס"ס אפי' התעורר
 ע"י חיה נראה אפילו ס' ל"י דלא הוי ס"ס אפי
 דקום איכא אפי' ליתא כון טהי-ת חולות
 ופי' דהוי פסק כרת דחל איני פוסר
 היכא דאיכא עי ספיקא אחת מורה דבני חס
 להי עמי דכפיק חס חלום דאפי' דחלום
 לחיעוט לחומיא דכפיק חס כון להחזק
 חסות לחיעוט וחיה לחיעוט דאפי' אטל
 עמי לא חל ופי' דכפיק ספיקא איכא אייתר
 החיעוט ופי' דכפיק דכפיק ופי' עי' חס
 וחזק דחל-יה איה דכפיק ס"ס פיק כפיק חסות
 ובפי' כפי' חסות דפי' עי' חס דכפיק
 אפילו דכפיק כפי' ופי' כפי' אפי'

a
p

ל

דכפיק חלום ופי' אפי' חסות חסות עמי חס
 יוצאן כפי' אפי' ספיקא כבודו חלום חלום

האלון שאלו סבת וקבלת מוחו ליל ארבע
 בורה חולבת לילתו אחיך אולתו הולדת
 מספיקה דבצור אפס אלך אתידע לי מפרת
 דאיתלי עובא דבצור שנת לאו אורחיהו סת
 עיקר זהיות חולבת אחיך יולדות ואפילו
 הכי לא הוי סחבתא אהך טעמא לחובא אולת
 היכא דאיתא בהדג צי חסיה לפי תמוז ונראה
 דלא אטון להלכת וקחו ס הדב לפי אע חובה
 ופא אחיך דענין דולת כב דולתו הוא
 קלן לפי חולבת קודם לילתו אהוי סחבת
 אלהיותא דלעיל ופכא אפס גור מה לקבלת מוח
 כה עכ לא פדא לי כלל אלתו דע ספק
 דבורות דענין דהאי טעמא דחולבת הוי
 ואיטעמא דצי חסיה לפי תמוז לא מואה אבי
 לסחוק עלה לחוביה ופכא דחבתו לפיכא באר
 פד דבורות דהא לא אהאני צי חסיה לפי
 רשון הייט טעמא מלום דלית להלכת וקחו
 דחטון הא איכא דמוסר מילתא דלא איכון אר
 מהותן אל מקום בורה דיעב כה סתם חסיה
 לפי רשון לא סחבת עליה ופכא סת הולבת
 דאין מילת סת כחילי דאורית מואה באמות אלה
 כה וכל ברה ואלו סבת מילתו אלתו חסיה
 התפ ועוד כביסיה על גב דאית חסיה כה מוא
 עיך ליהו הולדות עמו ללו ולא דאיתו גב רכז

האלון שאלו סבת וקבלת מוחו ליל ארבע
 בורה חולבת לילתו אחיך אולתו הולדת
 מספיקה דבצור אפס אלך אתידע לי מפרת
 דאיתלי עובא דבצור שנת לאו אורחיהו סת
 עיקר זהיות חולבת אחיך יולדות ואפילו
 הכי לא הוי סחבתא אהך טעמא לחובא אולת
 היכא דאיתא בהדג צי חסיה לפי תמוז ונראה
 דלא אטון להלכת וקחו ס הדב לפי אע חובה
 ופא אחיך דענין דולת כב דולתו הוא
 קלן לפי חולבת קודם לילתו אהוי סחבת
 אלהיותא דלעיל ופכא אפס גור מה לקבלת מוח
 כה עכ לא פדא לי כלל אלתו דע ספק
 דבורות דענין דהאי טעמא דחולבת הוי
 ואיטעמא דצי חסיה לפי תמוז לא מואה אבי
 לסחוק עלה לחוביה ופכא דחבתו לפיכא באר
 פד דבורות דהא לא אהאני צי חסיה לפי
 רשון הייט טעמא מלום דלית להלכת וקחו
 דחטון הא איכא דמוסר מילתא דלא איכון אר
 מהותן אל מקום בורה דיעב כה סתם חסיה
 לפי רשון לא סחבת עליה ופכא סת הולבת
 דאין מילת סת כחילי דאורית מואה באמות אלה
 כה וכל ברה ואלו סבת מילתו אלתו חסיה
 התפ ועוד כביסיה על גב דאית חסיה כה מוא
 עיך ליהו הולדות עמו ללו ולא דאיתו גב רכז

חייב בבטחה לאו פטריון זה מהא שפירא ומתע
 דהתם למע לפי שפך סבבא לא ילדאו היא
 אבל הטא מן הכפאה לא הני היתא כל טוה דהית
 ליה אפי צר גביה כאיל ביל פטור בבטחה
 על כן קצת מחוק איתא נתי כעין דין קל
 ונתי דתת בוד בקיבור או על לקבל
 מילואו מלמע דאין מחוק הט אין פרוט פה
 מייחוי מחלט קרלי אקדק ב אפיק
 מעין הכב תרדק למ ונה שכתב איה
 כולות מעט סם אבאט חיה מן האחד
 כל לעה מן שלמע כב מני מעט
 כמא אפי חוא דוא היית לודק כוא לוא
 התיא דחורב דאפילו מ איה מן דסב
 דקיידיא אן חל פויר מל מקום אבא דפיל
 דספיקא הוא למא יורה כב ואם מ איה
 ספק ספק למא יורה כב ואלו ציימ לעב
 פלוטים כמ ואם תמא לוא או כב
 כב איה איהו מל אהז איה זה הכב
 ונה שלמע דלמ חר ספיקא הוא לוא
 דואי אם יורה הע זכר אנה אבי אפיק
 אן איה נפ תפלה כמא עזרא איה אקוב
 קום זה בערונא איהו מנה מל על הרב
 ונה לוא מ הוא דלמ חר ספיקא הוא

אפיקא

אפיקא או חיות דחליב לפי סם אפילו כן
 ואן לפי דבריו לא מני אפי דודק דהתם בספק
 האתון איה מוסיק וואר כוא יומ מן א
 האלון אן האלון יומ מן האתון דספיקא למא
 יורה כב אפיק כב יורה קום איה
 עליו הע תאומים אפיק האתון נתי הית
 מען זה למא הנקבה תפלה נפיר הוחם
 קום איה הנז דנקבה דמא אין אפיקא
 מל עין דין דהספק האלון איה עין מן א
 האתון דאם יורה כב איה מילון המאומים לעה
 פלוט איה חליב לפי סם דלע הספיקות
 איה מעט חור איהו איה חור (איהו מע
 סם כן כל כראיה בהיא בלע חור
 איהו דבא איה כמ הע איה כמא אחת
 דתת דין איהו איה סם למא בלן
 דם איהו כר דם למא איהו איה כון דספק
 האלון דאוייתא איהו כיל אפילו כוב מ
 למ חר כר עי איהו איה חור איה
 עזר כב ונה איהו איהו דקא בלעל ונה
 עין ומילון הע או העים על דבר נפ
 נתי דמילון איה כמ איהו איהו איהו

אפיקא

היכלות אע ללו כי ארזי מה אוהות אכ
עידה דלעות וואו מלוב היא וואו פין
ו. נאם הקטן והלעני לפלמא

לוח זלם 4

מבתי ומתתן ולעב טובב אכוב לאורי
מה ממשליל ימ ועמית מהר ימין וזמן
כן ימ ועמית ה' איינך ס' ימ אכוב
מזוע הובאת האלה פמא אמת ה' ה'
ה' ימ אומה הטרתם אלא עמ ולכנס
במחמה לאמיה סאלס אין ל' וואחבה ברי
כיל ספיקים י' מניל וכן מה ספיק
דמפיה ל' להם ברי פה אינם אפי ה' ה'
לכנס וכן כי היה לקעמס מחמה פ' ל'
כנס אל מקום אלים אפי דעמ כנס
קצה אל ספרט אפי לאורי ל' אעלה
אמרי כי היכ לוא מעט אירי מקול ל' ל'
כואר יקוב וכיאר ראי מהא דפיסיק מהא
עליה ברי לוא ממשליל בעמ ילמול אלה
נראה ראי מלום האו אמת ומה מה ללמול
לפי מה לעם קוסן להיה ב' מניל אכוב
מה משה ל' לבוכי מהא מה באר
פך העלם לאו דכיע הקדול בעמ קעמול
כנס נעאכ ד' אמת

ד
ב

כז מלעה למעשה אכפו דאקפו פיי בכו
וחלו לבי ואלמתיק מלום דלממעו אק
מאי אלמתיק מלומא כנס חילת ורבע קדול
לכיה למי היכלת נכא רכז ז' אלא למעמיעמ
דאפילו אמ נראה לחכמים למעט ל' מנין
ומחמתין מאן דהוא ולכנס ק' ימא למעמ
דעב או יעמו בעצרי ז' מלון ומלעלוב
כואר כמחמה י' למעמ מקדום למנין
לפי כב קוסן כמחמה ליה ברי ה' ה'
למלס ל' ולמלס ק' הדכיס ומה המ
לכנס ל' וכן ולכנס על ז' למעמ כנס אין
מלמול הובב ל' ל' לאו למעמ עלמול
קואר למחמה קעמס מהאם על כמחמה
י' דמחמה ב' פ' מעמ יפה למין אמר
עובים דכיי מעה כואר פיייה כיון ולכנס
מחמה על למחמה חלם אפי נאמ סהרי נעמ
מעמ לעל כנסן כרי למעמ דכיי חכמים
על אכוב סוכית אמות מעמ לאו למלס
כמה למחמה כ' כואר וכחית נעמ ימול
כמחמה אפי עמית ק' ה' למעמ למעמ
מחמה דכיי אלמתיק מלום ל' אפי למלס

ובעיה

ונהיג אויב עוהו ובעל טם היה קלע לו
 דרובי הרבה במה צרינות ונה כמה לעם
 לעלמע ג'ו ונאכ זכור ואלה עכילי ובעלמע
 אמר חפוזי וחפוזים העש כל מקום ואלו
 היה סי בחוק האתם אויג האות פיסה
 היה ערע ונלמע לע ונבג ויקרי חכא
 דלכחא עוכא אעפ לאיט כא ולא חכסת
 הוי כמו סתם סוכרי דהייט דהייט צירי
 וזכר חמין אלול להיטה חומה קן דאינו
 נתי חכס סתומ דאח ונחורכ שלם
 יכחות להפאת לעל חיה לבו להדי
 מים לאין להם סוף והע חכא ונבג
 אמר דלחורא עוכא חורכ קלא איתלה
 אמר איתא דהוב סוף כל ונחור חכא
 כעלופ כעודפי כרן כעסו דאנלע כעס
 אנודע דדעמה ואעל דאסיק חלחור
 או לעל עוכא חכא, לא לעל אויעל
 דעלחא הייט אכעסילא כדאסיק דיעכ
 אין אכעסילא לא העום דאכעסילא אין לע
 חורק פציות חכאים כדאסיק נתי
 כעלופ דעל חאין דא לא אכעסילא חורק

ח
 חלבן

חלבן אמר דיעכ לפי דהייט לחיל כעס אנודע
 דחוכא עוכא די חק אנאין דודכוס כעס
 אפילו ארס בייט אמר איהא דחי בוא ערין
 הא קלא זה כמה לע עפי טפי חקלא סוכא
 דודכוס כעס חכאי חלחור דהייט חכא
 יללע עמ דה כעס וכוה חקחור ונ
 דאיכא לחור דכחוס לעין להם סוף לא
 חקרא באלה דיקא ומעכא כעסין ח
 דהי לא חייטע דתס העלס דאחרי כודי
 ול היכא דאח כודי לא דיקא ומעכא
 כעסילא דכיא כעלחורא אל בעון דדין
 דיקא ומעכא חק חייטע לחק אלתא
 ולניט ליה לחיל אפילו כעסילא דאחרי
 מהא טעמא כעסילא כרן האלה לעל ועו
 דהי דודכ קלע לעל חכאי סהדות דע
 חעם לעלחור חכאים לעין להם סוף
 ורע אחא בורלחור לא קעך אלתא וכל
 חקם כעלחור דיין חעך אפילו חלחור אכע
 אכעם לעין להם א סוף איכא חין דעל
 חל חין נחור דכין דאכעסילא חק איתח
 דעל על פי חכס לא חל ונחור איתח
 חעך חכא "

לוחך יסגן

לוחך יסגן לך אהובי חתך יעקב ארלט
 אלכי לוחך אוי ורלמני היאך כותב גיטך
 כדקום חולבך חוטבך ונסתפקת בלוחך
 האיל אהלה וכלם העיר אפודי איהנה נחאל
 כמתן מולן וכמתן לרלמני וחקות כל
 סביבתך היאך נכד לם חפידים החלעות
 ולו חלאת בקלמך גולמך נקן אחר האציר
 לך ויחזיקן לאלו הרה הפן טופס
 אחר חועתך חטופס וי ילן לכתב
 על לם חוטבך וכתב על הטופס ההוא
 שהוא חסודר אפי חזקם חרי חזקא הדן
 ודאות טופס עלו לך ספיקות בקלמך
 רבים הל' ג' ופלטו לך חקנת ספיקו
 כדכרית הל' וערה בעי חליבך על הסוד
 וכללון קכ כי הני נחון אהב אלך
 נסתפקת אין ליתן אמת לם הורה
 כאיל וצולה כאילי חלאת בטופס הל' לך
 סגן חזקם חוטבך נראה חלום הכי

א

ואכתובך באל רבסחך כח דנחשע אמת
 חקום הורה חכע הטועי און נחשע חלמני
 כדקלמך כקלמך דנכד ככד אמת
 ואחר כך נחשע חכע חיעי עני יחיעות
 החך וכל חזקם אין אמת כאיל אהב
 חולבך וכן לא היה כזו כחול און כי
 כהנה כחיותו כח אהיה לאין אמת
 חכע הטעות ומה לם נחשע לכתב
 יומי יבא הערות חן מתקין חכע הטועים
 על צולה חזאת חקום החך טעם אמת
 ל הקדמות חפלו אמת ללא נחשע אמת
 חקום הורה כחיותא אהיה במחרכי אין
 על פי כן אט ככל צלמך וצדוהמת אין
 עתה כן אמת כמת כהנה כחיותו
 לעיל כלם ספי חקלעות לם אין כדור
 לו לא יכתב סום והאיתו את צלן
 וטולטלן וחקום כחיותו חחפה כדית ולך
 אין כמתן אמת ואלה נסתפקת אמת
 אמת כחוטבך וכל לם חחפה וכל כאיל
 חלאת בטופס הל' או נחא נחיל כח חחפה
 חיעי ורען דהא אמת יתבא בבי גו חחפה
 כחנה אפי ככ דפליטא דברך חילמא

מחמת על הטובים הנה בפרט המיוחד וכו' וכו'
 גיחם דנוהגן פולטני אמה וכו' שום וכו' וכו'
 וכו' כחב כאלו יפוק הלוח וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 (שם עכב) שאין באוני לכוונת עליהן וכו'
 ולא בתנן כל שום וכו' על פ' הקדמות
 לבנה וכו' וכו' וכו' כי באתרוי פה וכו' וכו'
 או עתה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 הקדמות הקדמות פה וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

ממנינו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 מעור הוא נח אלו וכו' וכו' וכו'
 דתעוררן פקדו כדלו וכו' וכו' וכו'
 לבנותם בעי כחם כן כדלו וכו' וכו'
 אסתמן גם כנה דיעו עליהם וכו' וכו'
 או לפיכך לטחפוקר הכונה ביום וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 כסוף הילה כדלו וכו' וכו' וכו' וכו'
 ולומר כפתן כדלו וכו' וכו' וכו' וכו'
 סוף כיון לפי למזא הלשון שכן זרז הוא וכו'
 כן הוא דתעורר וכו' וכו' וכו' וכו'
 לפי וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' כפתן כדלו וכו' וכו' וכו' וכו'
 כפי לטבת את לכוונת טוים וכו' וכו'
 טובא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 גם כן הן דנוהג דכח הארעות למדעים וכו'
 אשכנזי זה לשון אין לם הנהר זה אלא טובא
 ולא כדלמ או כדלמ דמח הכנה דק איתן וכו'
 דרובים שטן וכו' עין את כיהם וככו פ' טוב
 על דרך כית קרא שטן וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

רחוק העם עליו אונחיה עליו פוסקות חוטפות
מנהי מידע כד להפריד מן חוטפות מן זקן
מוכח הילתו לויא לום חוטפות כנה מידע
זה כואק היא דאם לא מן לא תלוא הט מה
היה חוניה הופל דחילא פכוחא דאיעלי
ובון דכחא הוצועק דאין כותבן הנהי דק
אסידון אמ מ דילת הבא להכילי כפידון
אחר ולא בעת אהזכיר לע פכוחא "

למלך

דכ הכהן הנכב כה יל קפידא לאין פסח
אדי אה חותנת לפא ארמ כליתא אחת
מקפידא גאית לא למעט חוניה אפילו חת
קפידא אמיעט כהן קרב תה הוא לפל
הסופסים של הצועים לקדמו לובת תק
לא נכתב כל אדי אה חותנת כו אעה
לנפך רבנת תמ אסתמ נחייכ מ יותר
דכל עקד הנה חיי חלום דתמ כפרק כפא
דכפא לפ ג הוא נכחי ביה גהידות יתרתא
אם מן מה דאיה כפא דהתם אהנה קאי
דחוקה הנה חיי עיק הוא כהן חתנות גדי
הנה כפית אן אה הנאה בעיט אמעק אין דא
אן חויעב עכא אוא דכיל סב אה חותנת
לבעידון אמ תפד איהן קפד " אמ הקטן
אפניר לביחיל "

אליהם

אליהם החיים אלהו אבוי קק דכונת חנה אחר
והנהי אבבם בהנהי חנה הלפ בקנה אלכס
על מענתכם ועל תלכותכם כאלונב מה לונב
הנהי העל איהו חויה לו ליעל אה עליו
יחיי עי כבלת אז כונב טכקי לבוא חפכ
ליל אן פסידא חוכיותו בעטן השתק אפתי
טעמים שנת לבעת ככל מן יסול אהיה
לאה ליעל חפכו כחחיותי כנה פק הנהי
בתא ופוקס פסיד חוק לא ליעל חפכו
כנה חפכא ונאק דלא חפכ כל כהני טעמי
כעין דין דכא התם שותק חוק ללא ליעל
חפכו כה ליל חפכ אפליי דאיהו אהחוק
אך לעין זה יסול לחוק אה לעין לקדמ
הל חפכו כעין דין לפאחן שחוטל עליו לפוס
אח עליו חויה חטול הוא על אחריק חפכ
הם נפלים חפכו כנה כליתא דלא חנה לחוק
אפילו איהו איה פסידא עוכא אואק צ אונס
אין לו ככלול זה אהיק לאחריק איה כנה פק
הנהי בתכא כה ככלול כפנת אמה האחר
הנהי טעמים חיי איהל אהחא אה עליו
אן הלל כלום צ איהו חוק חליתות וק פתיח
כנה חיי דההיק כחוכ פק הנהי כפא
אפלוט החיותו חפכ חפכ חותם חפכ

335

אכל לך ועלך להיות נחלק ונצל מן הדיבור בלשון
 על ולתת מזה אין להאריך יותר אומנם על עיקר
 דבר הדיבור אשר בעצמו היינו שאתם דין לעצמ
 להנחיק יותר מכל חובצו כאלו חכם ממון
 מאשר הוא היותו אומנם כלל שחולקו מן
 הקרן כמו חלקו ממון והחובצו שחייב בעצמו
 צרכין הכללי איתנו לעצמו בעשה יאמר ויהא
 חלקו מזה בן חובצו הקרן חטו או שלל או
 יבצע אפי' דעתו בן בעצמו אף חובצו חכם וסוג
 לחובצו כאלו שלל או איתו מחוייב יותר מה
 חס שטול בעצמו יאמר חס ופי' אפילו אחר
 על עיקרם מה שיהיה בהם אפילו יאבדו אחר
 יוצר יבדל חסן בן עמך ולכן לא יתקן לו כל
 עיקר לעלות בלשון יאמר חס ולחובצו אפילו
 יב' לעולם בעודים וליתן חכם כמו חלוא
 מחסן מי אפילו לו בעצמו שאין לו לא כסף
 ולא צרכו ולא אכזרם חובצו ומחילתו ולשון
 רבב לחייב שום שטול אלוטא חסן חובצו
 בן חסן ספרים יותר וכל בית שאין כל אלו
 מחוייבים בהם ולכן מי אפילו לו אפילו שום
 חס כי אין לו יד אלו החובצו ולא שום רבב
 אשר על דבריו בקטנה יאמר או ידעם שאין
 בעת קומי שום דמי אפילו אפילו דין תורה

אמר

חסל בעצמו דומים אלו צרכין אט לעצמו
 בין דומה קצת אפילו ולכן נראה לעצמו
 אפן דומי הדיבור חסל חייב יותר אם וכל
 העולם מהחובצו אלו שלל או חסן חסן חסן
 אעלות יאמר יתעב לעצמו ויהא א' תענית
 בעצמו הקרן למ וכל אומר שלא יבצע לעלות
 יאמר יחלוב הקרן כלל רבב מ'עולם אפילו
 לעלה חסן יותר מחסן חס אפי' העיקר לעל
 לאו הקרן איתנו אחי' להנחיק אומר
 רחוקר שאין לו לפי' שום בעצמו חסן וחס
 אין כמו לא כסף ולא שום כסף כחובצו
 אעל לטול אומנם עבד מחוייב אפי' העניני
 החובצו לטעם מחוייב בהם על
 זה צריך לטעם אומר לטעם כמו לחילת
 הקרן אפילו כלפניו חובצו שאין לו לא
 כסף ולא חסן ולא אכזר חובצו ומחילתו
 ולא מחוייב ולא אפי' עניני החובצו
 שום שטול לחובצו עבד החובצו אפילו
 לטעם יבצע אפילו כל חובצו שם כל אחר
 אחר אפן כל אחר אחר אפילו חסן חסן
 לו אפילו אפי' סטמו יבצע אפי' אומר חס
 מן חובצו שום חס יעלה לו אפילו חסן חסן
 חסן יותר אפי' חסן חסן חסן חסן חסן חסן

אב הפחות ואורה סך איהו לקבל כבודו על
 חובתו ויקח מינה מהן לירגל ואם יעלה
 אורה סך הרבה מהה ליעלה לו לפי שיש בהם
 מו יבא אור החוכ מונו כד נאמן מחננת
 לניבם ואז ילמדו ליהא אור החוכ ופע
 צדקה מן הצי גלגלו אורם יוכל להבוא מי
 לקונו אור ואז יבאו לעיני מהנהל אבם
 נאמני והם יקבלו עליהם כבודם ללא ילמדו
 כקבלת הפדעון דן הצי עמנו או כמי חפשי
 החוכ וואו יעלו כאלו היה לו עינים ויק
 יקחו חוכ לעלה עליו רכישו גזון רב ויק
 מבקש לקבל רק בקין ולא יחולו אם חכסר
 הרכישו כאלו או רוב לא יבא כח כבוד
 ועלות זה כפי כבודו וחסדו רק יעלו ק על
 פי חסדו כאלו היה לו עינים .. (אם הקין
 והצני ליעלה ..
 אמרו יקונו מהויל קרניו מו עליה ..

מהויל דא נכד לאסור חנה לכמה כבוד כפנייה
 ונאה הטעם דבאל אין לוה כן הכבודם כ
 כ מהנהל וקדש החפין וכן אמר
 בקרבן כל ענה לא לחלוט איעל ס עו ולא סלק
 חוקו
 דמיא

קל
 קל

דמיא מר חתמו הכי נמי דילמא לא לוי
 חוס ככפולות ועין כפתיק בענין דאפוד
 דמתי הערפא דאלא ע למ אדוקייה לול
 כן ככפולות דיל .. (נראה לו לא נמנו לעי
 מילי אבדן בענין כחוס התער אן כח
 אביא כבודו כדק אלו ענין כלם סכר
 דמיא דכח ויל קלעד זה ככני לתימן
 אל קלעד החימות אל אפי יתרון החימות
 מהנהל אלהיאל עיל אמר ככני ככני וכן
 לאה הכפל חוקו כל כן ליל ס כח
 ככני ככני הכפל כורסין חקום הרב ושלון
 ואלא מונו אל ככני לחוף ככני חסור
 כל החנה אעלם קר ..

כפתיק כח כדאמר כסח קלמול חנה לענין
 ככני חקומו לעוד חסין מאות הנהלון
 מעבדים ונת כדאמר ללא לאסור חוף לאם
 נמנו חסין בתוך הכי לעמו ואלו חסין
 האין לקו וידיהו לתי כעלם אפילו אם
 נמנו חוס הכסח כון לאו יבא יביבטעו
 כעלם אפיה כעב ססר ככני ככני ואלו
 ויל כח דכני אעלם חוס הכסח ולא חסין

קל

2117

הואן ונתן חלקו כאלוהי כלם והוא פוק סרה
לענין העלה בלי האלון לענין עניו " " " "

הביר ויניק מחמתו דל ואמר אהיה לענין פוק
כלם לו כפוק האלוהים לקי בלענין אלעלע
אפולטו אחרים אועים אפולטוואט אקלטהטעם
לפי שידוע הוא עק האומת גאין לעלות צור
זה כל פיוסם על ימי זכרות אמת בפוק דוק
לא אהיה כלם בלי זכרות אן כפוק חלואו
ודני ליה אפי חרם דומי יוטא חירי זכין
לעולם אן כמ כצורכי פוק אין מעמידין כלם
רבעי יחיאל אע"ה דלמילן כפוק חלואו
לפעמים שרין כן בפעמים אפלק כמטה
אוי כחפלו אמת הניו לעלה מזכרות
כל מה אפוק כענה על ימי כפלה חייט פול
ע העלה כין כל חרם אהט נכח כחא צולו
אזולטוויך אן אהין מאיבא נכח אן אויסו
אחיק נראה לעי דאם הניו אמתו אן עלהטו
או על הכי יי דפלי באוי לא אסרית מן לוי
למילן כפוק דלמילן כפוק אע"ה דלמילן
כצורכי פוק כל עני מעיק העלה אפי כפוק חלואו
לפעמים אמתו כין אפליים ופי טעם זה

אין

345

אין חילוק בין כפוק ואמתו על הכפוי דאם כפוק
הכלי כלעל בריתוה עולה אפלק בלי חלואו
נראה לעי דהאידעא לא לכחא כלל אכרתיק אלא
האל בלי כפוק החלופי כלם לעיל כפוקין אן
כפוק נפוק אכחז דאע"ה פוק אין מעמידין
דחירי אפילו כל זכרות זכרות עליו כעלוי
הלוק דלע עלא כלם אן לעיל כפוקין
דן חילוק בלי זכרות אמתו כעניינך
אחרים אמן חילוק אוקראי דלא לפי חלואו
כי דלא לפי כפוק האו לחרתיקין אלא האל כפוק
כל חילוקי. ל לחיל חלואו בריתוין אן אפליים
כלי אחר אלא האל אע"ה מאומת כל היין
אפליים אן כל כפוק כנה אן דעניו בלי
הואן לחוויא ופי זה יל לחיל אן כפוקין
או כל חילוק אמתו נראה כלע דן חלואו
הוק לעיט בלי אפילו כפוקין דלא ע"ה כפוקין
כפוקין כפוקין חילוק כפוקין כל אויסורי
למילן חילוק חילוקים אן כלל כפוקין אן חילוקין
העלה אלא כפוקין לעיט אהי כפוקין בלי
דוא דאע"ה דקרא כל חילוקין חילוקין
חילוקין כל אן אמתו דהוק לעיט כפוקין אן
כפוקין כפוקין כפוקין כפוקין כפוקין
כפוקין אפי (העלה) אפי כפוקין

4

מכל פסק על בא המהות ע"מ לזכו על עינות
בזמן שבאו על עסקי נפשות מחולקו עליו האמת
אם על עסקי מהות או נכסין הנה אכילו על
עסקי מהות מחולקו כדומה הוא נכסין על עסקי
מהות אם לא יטה הילכאל לאלו ולכא מהות
יהיה אפי' עסקי נפשות ומיטע זה היתר
ומה הוא בביתך שפלה בלכא אכילו בבת
על הילכאל לזק ולכא והאיתך כליה לזק
העיס הולכך ובזקק חו הילכאל אם לא יכא
סומך וסכני נפשות הוא ואכילו במקום
לאתי הורקן אם מקום לולקן ובזקן אפי'
סכני מהות דמיך אפי' ככאן על עסקי מהות
כפי' וזה דל מהיר וזהו הקול בבע רבי
בבע קהל וענה אכילתו ליל הילכאל לכא
הדוק אכילו בלכא ולא אמת לוי מעע חו
אפי' סכני נפשות ומהי הארבה מלכא הוא
דמי ככלת נפשות והנלול הויג מעע
לומר ללא הדיע ככא אפי' כי יל מעע
ומעעיקים לומר וזקא בנכס הדוק בבת
לל הילכאל רמיה דמי איכא סכני נפשות ומכא
לאלוק הבורי דמי הדוק כמי לילכאל

בבית

בבית אם נכס בבית ע"מ לא מהותך דמיסכני
אלו ומהי דמיה עינות לבולקו ולא נלכא
נכרי סכני דמי מקום חלם אפי' דמי מהות
נכס אכילתו דמי סכני אכילו נכס אפי'
על תמיה וליטא דמחללי ומהי האמת
מהות ענין ומהות אפי' מה ליתקרי לכת
לל הילכאל ומה לכת ויחכך ע"מ

47
מלה ללא הורבה דמי במהות לאם הדוק
בלכא ויום טוב כמי בלכא מסור להדוק
בזמן טוב דמי לכת חסן ליום טוב
ואכילת פסק דמסור לילכא חסן פסק חו
בזמן מהיר דמסור להדוק אפי' כמיר
אפי' דמי מהות אם אמת אסור לילכא
וזהו חסן ומהי דמיה אפי' רכב הדוק
מהי פסק ומהי חסן דמיה אפי'
הכילתו בפי הדי ופסק לז דמסור אפי'
בזמן רכס דמיה דמסור לילכא

78
היכא דכפ הנות כסומט בלכא ומה
דיכא לזק לכת ואם סערת למ ומה

כיון דיום טוב האחרון מדובק מותר אפי' מדובק
ואיך חייב אטל בסוכה או דמי אכסולא דמותר
ולול דיוטא כגון טוב לעי' ע"כ מצינו
ערוך דמין דהיי' אהנין להענין להדיל
בבית הכנסת דליה דאשוק ולענין כיון אטל
כגון בסוכה אפילו יהיו עליוס

ל
סא
ד

לומר יסגא לתרא אבוב עיית דהר' יעבא
יל' אבוב דהר' דוד וינך דהר' זמון סא ליל
על דב' הערות לא האלה אל עליון כגון
למך כנסת להיות אלה' ז' זול' מוטוב
לשחרתך אלה' דקדוק כגון אה' אה' אה'
קדוק אלה' לענין אלה' אלה' דענין כגון
העניות נטה יפה אלה' דהיי' אה' אה'
אליעזר בערות ז' יופ' כ' אה' אה' אה'
אין ללמד הענין כה' אה' אה' אה'
תמוהין אלה' כגון אה' אה' אה'
כ' ע' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
אין אלה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
אין אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'

ל
סא
ד

העניות

העניות דמנה ענינים הרואה' ית' סח
דבין כדון אה' אה' אה' אה' אה' אה'
כ' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
דקדוק כדון אה' אה' אה' אה' אה' אה'
לסמו קענין הייך אה' אה' אה' אה' אה' אה'
דקדוק דאייכא אה' אה' אה' אה' אה' אה'
כדון כדון אה' אה' אה' אה' אה' אה'
כדון אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
אין דענין אה' אה' אה' אה' אה' אה'
דע' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
למ' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
העני' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
כגון אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
הייך אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
כ' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'

אין אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'

אחדים את אטולי ס סוואא דוילא דנאקאן
 הספוח חכמי ארצות הגוי איתקאו חז געלין
 דהיתב אלה ר גוסא מטבא לרא אנוסוב
 ועווא אל עב די תבין אמת אהובי חבדי
 ללוחתם אולי הנצטיים אלו העצים ככרי
 כבאיות אכסרותי אס איוחלים אכס אג
 תלוחו ותבנה לעומית אהוד אלה יסן אלה
 החל כעל בית דיע אום נאין גמ כן דכ
 תנדה בקיסוסק אס איו דעמ אטולאס
 אום קמן אלהי לבילאול
 אן עלו אכסדיו סאם אהרי

לוחתם אהרא אהובי האולף אהוד ליבן
 ימ אהר אכסם לטן אהר אן אהר אהר
 ימ על רבי בטע אכלה אטולתם סן וול
 עניא אהרי אכריותם כיום אכפלה
 ויל מעל אחיו אעולת סאם סול ספר
 ימ כחם אנה עליתם אן אס הפדות
 כהלת ור גה אר גה כלכל האקט היום
 אכס אולמ פק לע רבך דלרי אכרין אור
 כדחון היתומים חון חן הדן כרי אלקים
 אהלת אטה אההיא דא רכ חון

אנא

להפכו רכא אכרל דוקילי דיתמי גיל כייסי איתמי
 ואו אלצבו כה ואצב רכ חון אכרעא מינייהו
 אפי לם אלהי דחן הדן כיו חייבן איתומים
 אכיע ס הפתם אפי לחסדו אול אעז איה
 אה כמחיה ליקייסו היתמי כמחי דיקייסו
 ואלו עב חן אפי חון אהרי כדחם היתומי
 ע סודבו אקייסם " " "

אן דה אכסדותם אהרי אהריסם לתקיים
 הפלה אלו יאולו היתומים אלוך אהרי
 אפליצלו כיעי חכ הוא היל סו כע כע על
 היתומי ס גה דקל ככ חון דהיתומי אה
 דה כה כר יכה ויה אכרעא אכסם על
 ירכ אן איהו כה אן ללב אהרי לט
 אלו דהית אורלי ר חכס איל עומד כח
 כחו לע הכרין האחרים חולל אפי לה
 ימ לו דה תעומת אהרי יולי רכ
 חכס אלו חון אלו חון אכרעא
 אכרעא

לוחתם אהרי אהרי אהרי אהרי
 אהרי אלו דהיתומים אהרי אהרי

אנא

ויראת על כהן או ידעה בפנים שהוא חלוק
 אליו. לכתב אהרן הקביר על כהן לאו רב
 אצל אפי ספק כבר חלוקה איה ויגול בנתע
 רבוע אפי לאם היה. לזוא חנה לאו אמת אכן
 הלוח כיוו הוואו אספק כבר ידעו כדקל דאפי
 תקפו כהן חזינין אות איהו ותיק יתב ליהא
 כה כה הילחול אכן הכהן לעומת חתי ליהא
 אמ חנה אקניו חזינין אמ חנה אקניו יפוק
 וואו אקלו ארבה כהן איהא אלו רבוע וואו
 לאו כהן לחוק על רפי אהרן חל אהרן
 הכ לאו אפיך עליה איהא דההרן או איהי
 דואו כספק דואו אפי כפוקתא דרבועא וואו
 כספק לעול מעטו כואלכחן מה ספקות
 כוסכת כמות אל כהן דאיהא כהן ספקו
 כפוקתא דרבועא אמ אמ הולכן להחיות
 חלוק איסור כות כפי אעתי יד כולן לאניג
 כול הוא להחיות כלכל ואלו מעט רבוע
 אן " " אלה דרלמך אמ לו אלהכר
 כבר אפי כפי אקלו נהא דחמע כבלטות
 כהן כבלטות רח לכת אלו כפר למסדו. למח
 לוואי עי ס. אפי על כספק און אמ הוואו
 כ הלוח חוס רחוי כמבאר דתם יעל. חלוק

כבלטות

כבלטות רחוי לחוסו לוואי יד דוסתחוא
 לאו בעפיינו כת דכיו אפי חיו אסור
 ויוסרו לוואי יד וזה הילחול רב ויסרה
 לו לא הוי ליה ליה כחיון להילחול כהן כיו
 ליל אקדוק קמט מדכבי. ופי קמן יעל בשלם
 הציון מהדי מולין דקדוקת אלפיך עיון הית
 כהא דכתי בשמיהא יד מולת חינו כלר
 לעומת כבר חלמע קמט חזכין דאפילו
 אי לא חלמע לחיור להלכה חקחו קמט
 לא מהמון ופי עי כאלהי קב דכסדות
 מה למעל דעל החלוק וואו כוטר חלוק
 דסוף הית חזקת ופי דחא אית כוטר
 אפי קול לעול חלמע דסוף וחקת הית
 חלמע דחוק כוטר ומה איהא סאיתא להיא
 אפי יל. כהן כהן כבצור רטעוין חלוק
 דאין חחואו וואו אמ ס. אלו ופי דתי חיל
 קמר ופי מאר כלוע כמות חוק חיל
 ומקל אדול כל אקל חידים ומהמון
 אמ. חלוק חלוק חיל וואו חלוק חיל
 חלוק כהן חלוק חלוק חיל חיל חיל
 למעלה כעמך הודיעת עי. אמ
 חקן ובעיר לבלטות

דיל בהוא עפוי
 ופי עי ס. אפי
 חקן ובעיר

יוחם הלוי דאין סוף ואלוק וסב עובד ואו
 ייק אמן הוא כבד כתרם אן ניקא רב
 אבהוא לוימא מן התפנות פיק הפיר
 דפסקו אנדיא דקל כל התלמוד עיבב ייק ויהו
 ויהו הוא אבד מיטיף ויהו און אהדיק יוק
 מעתה נעלה ויה פנילה ונמור על הדריסה
 על צום ^{אוי} הבטור הנה לכרמם להנה
 הסיחה דעמף אפי תניה ליוי אחר ציוה לאיה
 למעלה ציויה באונן הבטור ויומ כלכל
 מן לשחול וכפן אורתה הציה טותפ אמר
 לעלות ציויה אן עלתה כתר איה הוא לוי
 דין ולוי דין אהר מפיה כבבור ליל מן
 ספיקות דבעליית דום כתר אין לום צ
 וספק אהרם לתמי עלן דהוי כאול אועמ
 דחיל דחלפה לוימה היא כפרק מ הפסולין
 זה הכלל מ לעמ אסור לאו לדעת אורת
 ופילי ארעמ לא האטיל מן דום מתכין
 אהרמו אסור ונפיקא מפיל דנה הטל לאו
 ארעמ דום דוכה מסיחה אר אהצ מלטע
 אהיא מפיל דל לם למן צמזמן אצ אהיא
 דאסור אן מוכח לם כדכרא אהדיא ואין
 חילוק אום בעליה ואין או לעולם אחרים

דאסור

דאסור אין זו צריך כעמ וראי אום נראה לך
 ספק כוכב הואיל אין איסור זה אלא קנס דרמ
 איפליג בבטור כמון דין דאית כה בטאוב
 ספיקות אום הוא קדוש בבטורה מ עקר
 אום אחרים באיסור דאורייתא ליל פדות
 או נפיקא באיסור דקנס דוכמ כול הא...

ואלו לטול אום חייב אדם לה ליל פדולה לא
 טעם ויהי אומדן ^{טעם ויהי אומדן}
 דכח אהלום אפצות קלת דויה דוכה רב
 לחמה בעד כחוחות לבת אלו ארעם דעיקר
 מטה מ פולה אפולה כלבת עם הנעב אום
 לא עלה מן ילום כואו כלמינע עמית לם צ
 צדיק חליבו ולכז לאו יאחר ולא קריים יום
 אחר מן הנעב על אמאן היה נראה דקרא היום
 אהלום דין מ חליבו ה חומל תורה כל אנה
 ולם מלטע דעיקר חיוב דאכרם דמא אהלום
 עם חכמו הייך לל יחיד יחיד יקרא אעמיו
 כל התורה אראל ועב סוף כל הטעם כיון דיער
 הכ הוא לא צריך אלא לילום פוליות לאו
 התורה דק בעמ אחת כלם אום מן פוליות
 לא יין אין צריך אהלום לכבד השליחם אחרים

כלי אדם אם כחם חזקו סוף כלשך האלה אחי
 האם הן האם לבד אלה אחי האם הן האם
 אין אב הפסק ולא ידענו עויה פירוק כל אין
 הסכון בעלל הסוף מנעל דסכ האם אחי האם
 כיון דאחי אלע צדיק היא לל אהיה כה יוס
 והכ מרבי צדיקוה פדק הכה על יפתי הוא
 דהא הן הוא כפך ומפני התאור לרבי דהא
 אלה אחי האם הן האם מנא כדריין כדרייה
 לאיסורא ואלת אחי האם הן האם ופצע
 ליה לתאורא אי אסורה אי לאו דלום דליכא
 צ אב ונפי דעלל ליה לאיסורא אב מן
 איך יתן דתהוי צילע עפי מתיק דאיכא
 כל אב ואפילו אי בוחה האחרונה צילע
 כדאיתא בתל מל מן מן אחי או אב
 מל לן דאיכא דאיכא צד האם ולא יהא
 אב הפסק ון דעפ אי אכלר לומר באלת
 אחי האם הן האם אין אב הפסק דאב אלה
 אחי אב ואין אסורה ואחימר חפיר אלה
 אחי אב אב אעפ דאיתא כהוא דדא ערה
 דאורייתא ונראה דפיי סבדבאכא כדאחימר
 דלאו מתיק וחופ לנות דידה ומתעני
 נראה לבוכה דאפילו אי הוי כפיי כה אלה

אחי

אחי אחי הן האם ומן האם אלע צדיק לאין לן
 הפסק אפילו הכי אי אכלר אפעידיו האם
 אלה אחי אב אחי אבוא הן האם ומתעני
 אלע צדיק הית אסורה ואלו אחימר חפיר
 באלת אחי אב אעפ להווי דהא אב מן האם
 ומן האם אלע צדיק ואעפ דאיתא כדא
 יודיק ערה דאורייתא דאין לומר דאחימר וצ
 דוין כון דהאחור אלע צדיק אסורה האם
 ס ותי מל לאחימר כדך בחולן היכי חוקים
 אב לרבי כדתי הן האם ומן האם אלע צדיק
 דאסורה אב ומ דאיך יתן דאחור חס אוח
 דאחור דידה ערה דאורייתא לביא לאחימר
 כדאיתא כדמפיק כדך כילי דהייק אחורא אב
 אב ואלת אחי אב אחי דע קדולין כה
 תהוי אסורה לרבי סוף כהא דאלת אחי האם
 הן האם אין אב הפסק אב הן נראה כדאחימר
 אב אב דפיריניה ונר ילמוד יאיר עניק כדערת
 נאם הקטן והלעיר לביא

למה יספדו אחי אבוכי מהי שמואל ין אלה
 שאלת על דב קט סודי לעלה כן איה
 למה ליעלו קדולין ון העידו קמות

על ככה הי ליעבד ליחייב כן זכר והאמת
 הרבה בצלם בתי אסמכת דע כי ^{אני} חן קל
 אלוהי בתי מחונתי אומן כהיטא בעלמא
 אכ ^{ושיב} אדע דאלוהי כתב ביסכת (זדים דסוף)
 פרק השותפין ול קטן דחזק כיה לאחר זקן
 כהדיא מעל וזעלילן וחי לאו הכי לא קנא חליל
 רכב הוב סודר למריה ויהיב דחיקב סת
 ולא ^{כי} לאחר זמן נראה דהוי מחילא מעלילן
 דחסמא לא הקנא חיל דכני הכי הלמע כחוד
 כח ובלילי וחרב פרק איגו עלך ומ
 נאה אכקן אבאי קטן סודר להקנא כבאל
 אולם ליצטע אבאי חין לעל אום קטח
 כל כראיתא במיחון אבדיא פרק ה ומערה
 דאין אום קטן נתפס על גב אוב יא דאין על
 הקנס אינן חל כיון דקטן אחר נעלה הוי
 כחו קנא איה אחר כדחספא איה פרקו
 למת על (אום קטן) אכעז לבליחא

הנה

הנה זקנת מהר דוד יאן זלוב עליך עז מאר
 איך לומר ידך בו בעניני חסידות בטה
 ללע קלמ ילאו חזק וקלמ חפי אחיים האלק
 על עניני חסיד כמילת כחמא אלמ גמ
 אחר כך ואין בעשן האומות העיונים צמח
 או להבדיל להוליא חין רב הוא ואחרים כלכלו
 אכמא דחיקת כפרי האירעו לעקב ונירו
 חכמא עז הפצין ומוחצני דמוכח הוא לבוא
 הא כנפול וכעלמך חיד ועל ידך כחמא
 נעלה הא כי הוצר ידוע שאין או לוע כעלמך
 וכל כרוחא כי אמ אומך והמלכותים לך
 גמ קליל העיר חייסטר חיסין איה כמח
 איך להצטין איה או לודי עליך חערכך
 חסידא על גב דבב גב לדון מהרד העל חוסין
 על גב ענה בעת האילת חלמ אמה וא
 ידעו להלך הסכמת אדכי עין לחפן ואחתי
 שהוא חן הראוי ליתפסו אומן העיונים
 ולקלחן אומן ללא ידון העיונים וכל החילת
 למ כי צדא קי חילת הוא וחסר חיעה הוא
 אום יהיה נחלס ילכל כל העיר כל הרבנים
 בללו הלע לפכ אדכר חכוסמ כי חוחרק

385
2
קל

הוא לאל תם וילך לא נחשו כפי עוולה ולקח
 ורבות וכלמע את רבני הפך לב ברוב
 זכאות כי יבוע עיק על לא חוס כפכו ולא
 אהיה לו לעז ומלען ואחרת אחור רבם רב
 עבר דינא אנפליה לעיל ונחמא אפילו אנפלו
 אמ כנזבו כל לן אמ ירדכו ונורדיס אומ
 על עפו ועל ממוע איה כרעמ לבליאו לימיל
 הוא לקים נחמא כפולא לאו אבע דמא אפיו
 רבמא אכנא למאומ רבני כמא ופיין אר
 חכע לזות לפתעמ אמון העם אחרת לו
 ליחפל אחי נטומע על חקלת רבדים היל
 ליתמא אחר נפיוע דמבא אומדנות מוכח
 מאו ילול יה בן וילסו בן ניל ולקח אפיה
 מאו ירי עיו כל תקול ונצירה עי איל תק
 תתקן עומק כתרוב ונבחה לפתק ליפתקו
 מעלו חורבתי והיקות " אמ קין
 ונלעיר לפלראול

לאויל יסנן אדא אבו רבני אפניסי בנה אומב
 נקתא מהו יטן זלע על הוא אפניס הרר רבני
 וקתא נכרי רבני רבני אומי אפניס ידוע לאומי
 אומי רבני אומי אומי אומי אומי אומי אומי
 כמקל צרית פאמ לא יציר פל אחר אפניס עי או
 אומי אומי אומי אומי אומי אומי אומי אומי

47

11

לו ערותם כחידו סא אחד כפע עמנו מה לידוע
 או ואל תמנה על לאנע חקיק איתם לעיר
 לאו כפע בן כי יתקן כמ חקל עומ כמ
 אפחילא לאו כפע בן דמחמ אונס ליל
 רבניעבד כלכ בלא אונס ונמ כמ דומא און
 לבות אפתיק עליו חקלית אומא חקלית כמ
 היט דאיכא לז ועפא אפניו דין נמי כיון
 ידועיק ליתמב רכלת העלות עי כחול
 ומחמא זמ ידע לו חקלן לאו כפע און
 כי עקן אומ אולא לבד אומות רבדים
 אפי אומדע חוכמות וללו מאו אפני
 קין ונלעיר לפלראול

72

עמ הני אילין על אלה כמב אומדנו רב
 חילא וומ וקלת לוי כני לחמות לבא לפי
 הווא כעיק לבק וילך לפי רעמ לא אומא
 כן כמב לפתח עיק הוא כפעמ כפיק
 המקיק דמין חקלן עומ אפילו על האלק
 לאו כפע חקלן נכא לפתח חקלן רבו
 עיק דמין חקלן כפע אפל לאו כפעמא
 הו דמין חקלן לאו כפעמא ווא כמב

לא כדכתיב ולא כפי דלי ולא כדכתיב ארובה
 כדכתיב הלמע להדיא להאמ אחר לרב חסדא
 בפני חרי דאית ליה סהדי דדחיל מיניה דלי
 כי מות עיניו לכאן ולסן ומענין ביה הוא
 הא קמן דבזה ליה איתיה להדיא חייב בעיניו
 לועיח ומפלו אמר היו מענין לאכעז איהו
 חייב ומען להם אכל לעלם היכא דלא דחיל
 אלא להעיר כפט לא ס' האומים לין איכא
 (אוימר ^{דכתיב} לא כפט מעמ דהב דייטען לך
 ולא איתיה דחבר ומפלו אמר לא הו' להדיא הו'
 דחיל דלא איתיעצד ליה אכעז הפ כי כעא
 ידע חיי דרב חסדא לא יחייב אפליד עם
 האם ומען כפמא אלו חמיה וייעב עלפי
 עזות אכל לן אי לאו הכי רבא דחיל קלטיא
 דהוי נחמ ליה לרב חסדא אפליד עזות לוא
 כפט עלמיה דמילת הנקיקו איתיעי איתו דאיה
 דילפיט נמי חייב פיק הפרי דהאומיא חמיה
 עליו היאיה ומען פסלות בעיות דמציט להקילו
 כן חמיה עפי מעלם לא כפט דהיא דבוא
 חולב או עיני חולב או חכלים לולך איתיעי
 הים וקיום שטות לא כפט לך כרמל דכפך
 הילכתי דלי לא כפט אפליד לן כאלמיה קיום

לעזות

לעזות דרבא הוא ואלו כפכך קמא דכעזת אלו
 נחמין כדכתיב איה לואו כקטע לפלוט ימיה
 כהיעמא ומפלו כדכתיב מלום דכום (לום כעזת)
 לעזות עליו מילת כעזת בעיניו ועל איתיעי
 מתין נמי הכי מלום דקיום לעזות דרבא הויה
 רבא כרבא אלא איהו חמיה לואו לרבא לרבא
 עזות לא כפט אפלו היכא דיעיט דאלוהיא
 הוא ודחיל מיניה לעזר כיון למיה סוכר
 אמר לן היעמא אחאי הנקיקו לעלם עזות
 כיון דעזות דרבא היא ומפלו קחיה ומכמין
 כדכתיב דלי הים הו' לוייך איתיעי דאיה לואו
 כעזת לעזות להדיא עזות לואו כפט כקיום
 לעזות מלום דהרבא איתיעי דחמיה ללם
 להקיק לחמיה איתיעי דאיה כמילת דהרבא
 הוא אין לך להאריך יומי בבי אכתיב דאיה
 דככך כן קמל מעיקרא לואו מילתא היא דהבוא
 דיע נפלות דהחמיה כהו כל מיני חומיה
 ועד כעעב הכודי מי לאית רבא חייב עליו
 חייב עליו כן חמיה וחיל חקום הואיל ופלו
 קעי לארון הוא חקיה בעליו ולא הוא עצמו אמר
 ול כן כד חמיה וכה הפקר בית דין הפקר
 לקעם את האלם להקיקו דאיה או לקע עליו

עתה לא כפשו לפני ומון וס מלך הכי יקרא
 מיתרם לו זה אהבה אורה אפילו הערה מט
 מקום בלתי לא לזע ולעידו זה אגס מוח
 תעו לא חקו וזה לקדקד אחא. לא תקטן אכל
 עתה לא בפש מה דלדוק מלכ הוואגדכ
 סו דבוי חתיר זהו להעיר לא בפש הלוא
 להעיר ולא לזמן כל. וכן דאגוע תקב חתיר
 לזעמ ובעיניהו כל לטן אמ דונקו על פי קבלת
 עות לא בפש ליאיר תגלה מנע ינאת
 להרי כן עובא לא היו העינים בפש עיר
 דך דנייעם ככלו כעיה ויך יתן מא
 לתע לא לזע כלו ליתקע לזע עתה עליו
 לא בפש וכן דביטא מלכין דמעידין
 על חוטת בית נזר כפעיה או לא בפעיה
 זכר יוסף לא קאר לא דרען חוטת בית
 דך כחוקי דקרא אכל כמעידין חוט לא אהירי
 מינו וילחורא דכרך אסהדות דכין דעל
 חלק. וקא דמן דלך אין דען כו. אורן
 אור כרך כפירל דלי להריא. ואל סכר
 מלא חונק אור ככרך השל ככבא דכ
 הנפו דהיה הוא חולב ט. לאו מילתא

היא

היא דלאו כרשיע עסיקין וכנסא לא קחייא ואין
 מן הכין אלא מלום דהכ. דיינען לולוימא וכן
 דכר העינן לליעורין הוא דאיטו אור דדחלי אפי
 לא בפש אין טירך להאריך יומ כאלר כמבר
 לא כמות דך למעך דכרך וללא תססר ולדברך
 כלוחן ערוך הוא אכל לעכס ואסייע לרבי אהיית
 ציך לא זה ס לא יחנא ככפיתת לא דחז מהא
 עעה דהכ דיינען ליה לאור ואל ככחור אקלטא
 דאית ליה דחיה מעברא דחיה כן איסך כיו
 למחלקן התספורת. וכן אית אלא פי ארבעה
 (אם הקין העיר לפלדאול)

פירי ציך בלויים. חטא וחסרא מילול אהוב
 עיית הו אולעני יט אור דולמג על עין התקע
 אור מרני מלך בכנפיה אבהמכחית הותיה
 על ליחזרו הלוחטיות הלוחטיות וכן הלוחטיות
 קלו עליהם ולא נקייים הדב הזה דעלך לאם
 ס הוא מה חכע הדב על ענף כרב לזכר
 חעסן ומסעתיים לרב מטה וועלו דכר
 וסייך לחטות השם יי וחוניים ומפטיה
 עי אהב. וללו או עי חק וקנאות איל מרען
 האחנה נחא לזי דאין לחסור כלכלך לחטות
 אור הטבשים זכילו לתחילת אפילו אהך

לע

לע

רבותא דכתב דאמתיא אין סומכין אהובי
 אלא להיטת מוחסין הן הוה היטא ולא להטן
 אפעט מעולם אי בעית לתיבדקי אט היטא /
 מוחסיה כב עי המנייה או על פי טעם
 מוחסה לית לן לתיחל אלא דילמא טעם כה
 מוקמינן ליה אמרנא דעין מוחסה הוא
 וכדיא להא דמעט פרק דאין מעמדין חכר
 למוכרין ב תפלי הוי הוא בחזקתה עי לתפסול
 ותינה תפלי נמי אימ נקמה אלא מן המוחסה
 וליתן בקיוות כבב כדאיתא פרק התפלי ואל
 דמי ארבע לגטילן חרם לאו אלוט גולת
 הטב כו כדאיתא בתלמוד הוה התם ותי
 העין כדאיתא דמלוט מיער דילמא לט
 כדמסור החותר וכלין דין כיון לאורט
 הקול לעיני כתיבא וארפין יריבם ממנה אכ
 ליכא מלוט מיער מילא דהא לי כאלה בסוף
 ומה לי לא קטא מעקרא אכה בתר המנה
 בתלמוד כדמרכי פרק קמא דבב טל ..

ועל מלך דילמא דה עירי מנקת חכמה
 ציבין להמתן מפילו כלום כלומה יבא ה
 מוחס על חרלי האבא לא להעניח אחיך

מח

בנה

בנה כל וקח מתוך הסכרן אפראות נראה לעיני
 לאו צריכנא דאפילו אי דייקין אלון כדמרכי
 דכר דכר חרלימ מלוט כעין לא אתא אור
 מלא דלא תלוב אחד מלא ואחד חסר מלא
 סאק מלוט לו לאלים יוס זול לרלוב אחד
 חדלי החמה הדין או מלוט הוב קני ליה
 ומלוטין צפייבו נראה לעי דלא נכפין להחייב
 דברלוב מ'ס' יילס ומעין אחא חלבין חרל
 העיבד אפעט כיון דקט התע כו חרלימ הוב
 לן לתיבדק דוקא כו חרלימ בעין ופי לן
 ותיבדק דמלוט דתמ פרק מי לאחא כמה היא
 ומתקמ לת לעם ד יודא אור הו חרל ודיל
 דתק ורב יודא ליעייהו דפליג כ'ע' טה
 הייזמן בעק התעק רב מאי סב כו חרל
 אכיון דחאן פלועט היא קנט התעו בתלמוד
 כו חרל הו מפילו תלעבב הלעב לא בעיק טפי
 להב קט לית ולעם ימי הוב קט לת לעם
 הו למת לענת העולם ומכ את יה ללע
 לענה הו לויא להב קט כו ע' ומהנאומה
 אדוק דהו בעיק להוסק וזכא דו לעב כללן
 ליה ליתא מלא מילום כיון כו בעין עי /
 בעין דהב מע כדאיתא בגמרא פרק קומס החיור

הנאה מתעורר לפני מוצאי יום חול מיום ליום
 ועד כלא כד חול נתי. לתת זמם לא ק' אומי
 לא תיקן מדכסם האבי תע כד חול לאלמועין
 דכצין להוסיף ק' יום דד או לזכין טאק
 חלומים אומי דתק דהא דחלפין לפי לשעך
 העולם כון לא נקט התע לנה נאמי כוחחוק
 התק כנדרים קל. וכן לאלהאין דנה עני
 כי ציך דקוק יומי אילכ גמ ס' הנה זכריו
 דכר' דלא בעין חול הענינר " " " "

דכר' גמי

איהיא דקלכ לאלמולן. נראה לעד דינה דקקט
 לאין טרמי הדולת סל כולעווי התלויות דהא
 כפי לחיודי פדק הקוץ רלועווי כלדיים יתעלו
 לא ילא וכן אלא מלכו חין לקל מלמע דמין
 טרמי הדולת כפן. טרמי הדולת הוא בקל אקע
 וליכודמע כהא. וק' איתא התק דלוי הוסיף חסד
 הילעווי לחין לקל קל. וק' סת' מלוי כלם
 לחולא רכ' כהדיא דלויא הדולת בקל אקע
 קל. וק' מלמע מפיחל קל. וק' נראה לעד זכר
 ליהא נקט כתיב' לאותו העמוד האחרון
 לניהא דל' ככתבמ' כה' ד. (אם)
 קיין ופכעיר לבישראול

תנכה

395 37

תנכה לראות כפיצות אלא עם ט אחיך בוד
 .לחול אהובי הומק הוד' זוסקיע ית אלה
 שאלתג מקרוב האתנעה ל' ימים ולילוי
 רכופים אמ יתסלו כל יום עטע או דקאט
 הליל. נראה דימסלו כל יום בצנחה עטע
 דהא קין דא. לא חיליין אקומוס היה לניך
 להתסלו כל התפלות עטע קינ' אפילו אי
 כווחא אריכתא חלפין אהנ' ק' ימים חס'
 מקום התמייד בתפלות תעטע כל תפלותו
 ומלוק למה יאחנע כולמוס מיום מתסלו כל
 יום אלו בצנחה. אית' למה יאחנע כולמוס
 כום כ' מ' צומ' או כום ל' וניא לקין
 כמפלותו לנחום הראלונם מלום דכווחא
 איניכט איתן הא עכ' איתא סמוכה ק' מתעטע
 דכתב' מהא דאחיין מאחר רכ' הוסיף יחוי
 לקל עליו לני יחוי' כנה אחר זה אקע' לאוס
 ולורה בליא כנניס. אחס מתסלו תפול
 תעטע אקפיל לם כדרכי אקט' האלכס חכמת
 קט' דלא תמאן האיל וקל עליו לני ל' ימים
 כנה אחר זה אקתחיל בתעטע יום אחר אחר
 כן אוכל ולורה בליא כנניס היה סך כדכסין
 בתעטע אכולו אט כח' יום קינ' דוסתחא

ע
 דכר'

כתב לעמו ולשמו לא חילק ולא כולק כזה דאין
 זה למען על עמו כזה הקודש ואלוהי דאין
 כתב ואלו האבות מרוב סגלות הכנס
 ונסתרות ונעו ונסתרות ליהו וקיימו
 שבת דאין יתן לאוהי לחזר בלילה
 מחילוק השם הייאה כרי שלא יכירוהו ליהוין
 למ אבן ולם עליו לא יחילוק וכן ירא השם
 מן החזק הקובאים אונת לעיה או מן
 הכתובים הכתוב ווא ירא מן בריקין
 ופוחזים ושלוחים ועולם ליכרוהו ולס
 עליו ואלו כתב דבאופן חדל הי ארון
 חזן ידע כלע השמות החיות הכתוב
 להיות הונחה סקוספיו כב סרבת למ
 לא דאיה וחסאית ככל דבריכם המאלונים
 לבאופן חדל או ידע הוא השם ונבאופן
 לא ידע אלא השם השם נמן ביה אהין
 חזן אפניט מרלובו אם ידע ולם על להכוס
 מה למען היה ככתוב ואלו הכתובים
 קצת מאין העיר הלכות הדל סקנד
 השעוים יאיה ול אן כזה אונת לפי
 הדקדוק אפילו דעט אין סאן אפילו זכר לכת

היה

דהואל לרל הכסול קט חוט למה למ אבן
 כסול השום הטעות ושלוחים לא דאין לעיני
 מקום האיה דאפליה הי השום דהיה אבן
 טעות השום דאין כריק למען אבן כמין למען
 שצריך למען את למען ועוד נכס לוחיה
 דהיה עכצא מוסף שחואל לא היה כאלהמין
 למ אבן אלא אבן אבן אבן אבן אבן היה
 קיין שחואל וכל עליו מן להם דבעיני
 היה מן כבנים ואפילו הכי כסול דפע הטעות
 מסקנן דחילוק כב סרבת למ סן להיה
 יודא כן מולו התבטם והכלתם הנה למען
 ידעית לא היית קודא תב למ כן חפני
 לאבן איה לי דמות חוק ליקר כמיר לעלות
 לו למ אבן מהקידולין ויען כן החילוק השם
 ולעולם כן היה למו אונת אבן לא למען
 העצב הוואה למען כלו " " " "

ואלו ככתב לי על דאחריה און כאלו
 ופוקסין כבב תחיהב על כעל הללון כמות
 אכדק כזה הלא ידע יעיר ולמן קצת
 היא כיו העיב הצאת קובב היא איה חלע

ט דבבת ואבדיל תיא מילת חכא חקום
 חלע נתי דטעמא דלא בריל עקר הוא כיון
 למת אליהו ואם כן עכל לומר לא פלוג מעלה
 ולא דמי לחזן דכח נאמך תמי לא בריל ואפי
 הכי בנטייל דכיון דגזן הטעו והבלבד הוא
 בערב כסח לא החמייה דחליב חלע בריל
 מיטעמא עכאו מהרי עליו אלוכפס עוז
 חמית כדב הצובה למחיותו כסוף האכות
 חזן ותי וזל מעלה אבדילו יורה חמית
 וכלעפט הוים מחומיין ידו לכא ואם חלע
 (לאוכ הוים בפסח לחזן בחלבו עזא חא
 חזן הוים החומינים אינע אוא חזן עליי
 תעומט חואי חין כהן כוית בני אכול
 כים ואפילו הכי חא דמסורין כאלו וכו
 חזן עקלה בעיפ . וואן דחיותי ראה חכ
 לבלול החפטי דא יהיב טעמא כ כיון דחלע
 ככ חויה ותיב כל עקר דהתם בחזן עובר
 כזולו כ . מי הפסח וכן לא יהיב טעמא אכ
 וזו הקיטן לעתבלו על ירי העולו למעבן
 ונעמך החזן לנבם כוואי לביה רחוי לחיך
 חומו ות יהיב טעמא לפיר ויפה כמבד
 דעינת חומו דואו כיון עכיא כעומא הוא ..

ג
 ג

על הין לבלולו כלי חזן חיות וכפוט כר
 וכוון פה עז דיהי רלם זל וזה חקלול
 לזמן שותף חומו בפסח דכ כתי האחרון חומו
 וואו מדומע וכן חני עיה אחריבסן ואלו
 היו לו יין חעל כלים חיוחדים לפסח לא
 הייתי נחלז חומו לו כפוט וועל דל
 וכה צוונים חואי כרז חזן מעבן מעבן
 עליו כוא כרי חפס חמ פירק חווב כיות
 ופירק כילי מעבן ופירק כחיותו כלם ראה
 ומהרס כפוט כפוט לזו אלהי ומהרס
 כואו פטי דמעבן עליו כוא כרי חזן חכמא
 ראה חכמלס חיוחלואי יכסחים וללום
 דיוטאין ידי כפוט אכני צוונים כמואי חומו
 וסווא כעומא כרז דידו חולא ..

חלע ידויה אם כמתן אורה זעב חחתי או
 לחים . אכמא רזויה חתפס מהרס זל למת
 פרה לוד עמי רכ כד תעב חחתי חומו
 חומו לחומו לא אלכחן דחחלקין לא כמ
 לטיין כיון ידויה כוואי עו כפוק ערב כפוט
 אלוכפס דכחלקן אלעם ידו חול יב קול חוסת

קפז

לא דומה דהלו יה דבריהם רר חיאהו חתם
 כפי לטין ספר ולתם למ יואם היה נאה
 דכין דקאה תלמודא ופליג היכל כהלו יה
 וחטין אמור דהה פליג היכל דוריה אכיל
 קל מפילו כטב רב יואם כחן להכנה חתמהו
 דמעלה כבת הכנסת אכנת הודיל וזה יואם
 הילכתא כותיה כטב רב ולחול כותיה קי
 דהו אוק אנן רב חייא לא כבירה כלא אי קל
 כהיל ומהל מקום נול אוה רבא דקאה רב
 דירידה נחאק לתם לא אם יטה חל ה
 ואם יתעב יענה אחי קיור אהיה כבת
 היענה כקרה בתקון סות אכיל עליל
 דכותין כחן לטה אעצדכין אלו עריות
 דוסין כהדיא דמני לטין כרפנא זוא עק
 לא אם ירבה ולתך נאה דטבת יודיה
 אכיל יענה אחי כפי לא הפסיד ..

רבוי הנקן עבדי חול כלם חשון דהה סולא
 על החותן לחואו כלי חתן ואסו ליהנות
 וואם כפסח דעכ כן היה דתנא פלוט כותן
 חואתן לטין לחואו כלי חתן חתן לוסין
 יואם קודם כפסח הון נעדין
 ולתת

יא
 קב
 קב

407

ולתת חותן כפסח כחואה לאהיו נעדין
 לאסור באיסור יואם אכל נעדין הון אכילת
 זו לא חחאירין נעדין מעכ על יום דדמי
 אן קוחא נעדינות יענה כפסח כין אכל
 נכח דפלוט אכיל סכא אינה טקיל ..

אהילת חואו לא היה לה כח לעמוד ומהל
 חילכת פלוטא דפלוטה אכילתה ודמי
 דפולחן כבאט מההיא דכני עמודים כן למר
 כהיל יואם כון דמיא חל לחנה ולא לעב
 כדמעא להדיא כן עמוד כן חילת אכיל
 לטין לו תקנא חליב די עכפפ די אההיא
 דקרייתא לא כפסח כין כל לעב על ..
 (ואם הקטן אכילתו לפולחן ..)

קכא

אעל דרך האנקי דקדוקין מן הויתחבין על מה
 לחתנתן כלל לא נקוב עז לחתן לאלה יואם
 פלוטא דלפיך חתנו דאפילו לא כלל לטין כ
 חל און נעדין כל אכילתה לעתו כלי נקוד
 עז לחתן לאלה יואם חלום דמך און דאון
 אלא כן לעלות חתן לטין חואו חילתה אכל

תלאל לבע קדוק אם התעורר איסור כתיבת
אכילת כמותות שלם לאורו שלם ימים
מן לעליה ואם התעורר כפר לאסור אמה לא
עצ אדם ..

257

ועל דבר אמת לאמר עי גולן טורף אור
גין שויע גול אין גין בולין גין .. דעלן קפס
גה לכתוב דמי לאמר אם שלם על גין
אין יהודי אין מתעורר לו אין כחודש
שאל כל עיקר ומורכב כעצ העם אין לך פה
אך מורכב קרי שלם מלאך קפס גה ולא
כתב טורח מורכב חכמות אהנה נראה ככתיב
סוף לאמר אכילת בפרול אם יעלה דבר
פאוע יכפוד בהלם יז אין זו או לשפנה ואו
כעני ולא יד הנהול ואין מוטא לוס מורכב
או נכר או איסור חקין ולא נמי אכילת אמי
לאור אם יעלה דבר פאוע תכא עליו קול
זו דבר נמי אלפתן בלמוד דא כו (דמי כ
קולו כו לבועה . אבל לשפנה כו או מלאך
ואם כ עכל אורו ולא צריך תורה לענין
ואם תאמר אל חקוק יוסר לעלוי האלה

לכל

לכל עליו מלוק טעמא דעלן פן יכפוד לו לא
חילוק אבז אלא כוקא היכא דקארי הכי לא
ולא על גין כחכמים וכו' ולא להיעו לוק
נד לילול אבז לוס חילול ותקא מן ההנה
דמיא אלא דכפוד החכמים מן החילולאין
מתעורר נכר על שחוק אדם שאין כו חוקין
ומתעורר כוס על הלוח . אמה אנה ועל
קלים לשחוק הוא עי אמן מתעורר לוס נד
לילול אבז לוס נדע תקלה . וכן הרבנים
לפניה קליטא דמיא דכריס אלא דא אונס
כחוקא ודמיא כאליה כהניא כנדיים אביא
וחוקין וואנין כו איכלה הוכ ביתה לכתב
חוקין (כפוד אבז כלי ולוח אכילת אם
יאה כו דלעז דדה אינא איסורא ..
(אם הקין לכתובא ..

לחוק . סגו לתרא אהוב מוחות לאיני הדי
יורא פ אלכחולתע אם חוקי דכר חוקי
על אנה חקין אכע לבועה או יות כחוקין

אבנא חפצים זה על זה כמכבה או ליה ארע
 המוקצה מן החפץ הואיל ולא העמו עליו כמקובץ
 לא עלה כמים וקרקת בני דב עטל כפול
 ארע חלוע ולא נעלה לוק רב כמים ארע
 העמו על רבו מוקצה כלכל ליהא מיעילא מילא
 עליו כיוצא אבל מה למעשה בדרך אקרוי פיר
 ליעלן אלהים כמכבה חפצים אלו על אלו חפצ
 לעמו לו ריוח ארעית אל חפץ מוקץ כלול העוב
 לעמו כדן לא חלית מעי אלא לוכח נחא
 זאם הוניה המוקצה בדרך כן השלמות בעל
 אין לך חיה מפי רל. ארע דמיכא למיך
 דוקא כלוכח אלא מדעא כלכב היה מ עלו
 לא נעלה כמים אלא כמעט בעל אפי כקרא
 הואיל ויוע למוקצה יהא מ על החפץ לב
 זה החפץ נעלה מוקצה חפצ למקצה דעמ
 מחק. אחי ברין דוק ליה מן המוקצה
 על כחפץ ארע זמן מרובי נחא מפי
 העמו כמילא כעוה ולא כדרך
 אקרוי

אקרוי ליה מילא ופיל נעלה לוכח מן חלוע
 קול. דפי כלכל מחק עליה כן השלמות
 וכן כח המימון דין כה כבדיו אל העי
 מעות על הך בעל אסוי חלוע דמקו כפ
 ליה ולא העמו כל מה דקרוי מן המוקצה
 דכך כנה טוחי מן לפי הדין דהרמ ארע
 להעמו חלוע בעל כיוצא הטוחי ליה
 כעוה בעל

מן למקצה לאלה ימים ולאלה זמנא
 לחורי הקול דק כל ליה קוים דע על המוקצה
 כעיסת לול וחסרתא לא היה סל הוא
 דמכב ארע האדכר כנה מאחורית
 וקרקת הרב מן האלהים כלל הדין כפון
 מעי רל. ארעית היל ארע על לאלה
 דוכים הואך. יא ירי הככל אחרת
 לבין לשלוח ביל הככל מאחורית
 די חוכמ ארע וכן חיות פה אלע כמיה
 למקצ כמיו הילוע לאלה ימים ולזמנא
 מה למקצה מן עמו כדוכם לל דמאנו
 דקראי ככעו דיהא אין מעיכין על הקרא

ראה דיל לעלות ערפי משהו דחייב הק פיסק
אכסין הלכה לפי היאך יתעב וזילאן הוה נסגותו
לדין לא הוה מאוויך בה ואפילא דלשן האלפס
כע אכל סופרים האך אמר דאקיל...

411

אלו זך אהוב עמיתו הוה מליצי אל
למלתי מי לערבה או חכמי לשון ועלכך
דין לזין אם מוהר ללאוב יתל דלעזר
היום ובעית אמוקוויי הוה רחבית לערבה
ראסור חקא דחכמי לחכמי אל כמות חכמי
למי כמו נסגורו או קדוה בחכמי וזכית לדוה
הוה הלכה להלכה דחוקה ולהיער כמד אונקא
אכזית האקור כמו לחוק בספר התוהו
אקדקתי מן התוהו דמלמדו דהך איסורא הלום
למאויכין כלי דרך דה אהיה ב הוהכמ
כע להדיא הכי פיק בך דהייט טעויה
דעזרה זו וחק יש לחוק להיער דוילין דה
דאורייתא וק כע דהעוהו טו לחוק
כע התוהו וק אב דה כחייחון למסר
כע דת דוקא נלכיה אל פוקה דעכר
טוק טיק לרי דתיק כוול בלוק פק ולפי
זה היכא דלעקן לעווי כאלף כמאויכא כוול

אוי

אם מאור דבבול סא לאו ילע כקדק דאין
למאון דהך כבול הוא כמו לעבה דילמא סמו
נסדק הוה וזוהי דמדיית לו לנמננו או קדוה
ראה דאין אדוהי לחיסורא דהתא אורייתא
יכלים בלא מתקלי אעכ דקדקע אל כעו
כמקום פסידא כל היכא דאיכא כבול דאיכא
אחייל דאע דיתך הכפילוח לחיסור דאורייתא
למי ואם שווא ולפך ככמות קטעוילקו
למך אכזר עיכור כדך לאו עוכבא מו
הוה אכזרי לרי וק מלמד כחייחון דהיכא
דחלע דמאכזבא דחול לא חיליט דאורייתא
חלופה דאורייתא

412

זלוא רב אהוב לרי מהי מייסטרא יק על
רב הוצ תפת באוקן האו ידע כלכד נחלת
על כע דהתך הין אכזוהה לי אלכר
הלואה היתר לאלה נלאת כע היל אע
כעכב להיער כדיעכב אם נלאת סכונ
אם הייע נדל בלא נלאת או מהיחון ואסו
כל לק כען זה ליל טוה וצול להמנין אהר
מן המוהר כמזוהה לי לבל ד כד דעכונ
צו ספק דכתיב אקל כע דל דל לל

כו עורה לתקן חליה סמו דיעבד מומקד
 תעשה עין אחי קפלוט אן אהע סולא אי
 מלום תלום רי פיק במא אפקק הלוח
 דמתי היט דליק מן הורה הטעמא
 דבין דאם לא נפת בלי אס לינה נתי לה
 התי מחלוקת לנייה בלנו כדודי למ פל
 הלוח דמאכנה בלם אכנו דבין וואו פוסלו
 ארי אוק פוסלו מלום דאפילו אם לא נפת
 נתי פסול לא מלכין בעול תלמודא שהא
 מטבע חמשים ופניה נאונים אן אם לא נפת
 ביה אלא דפכי איה דליק גרע משאם לא
 סרפ כל אן כמילת הסוניה בלינה למו
 געה פו כדודי דאם לא למ בלם אס
 לינה פסול אן דטובא יל לתק בן נון דין
 דליק העי למ אכנו אכן לינה למ הנפר
 או מן הורה הלוח ולם הנפר ומן הורה
 אינה לא מעלין ולא מהנין לום אפי מטבע
 חמשי הורה לטעו מטבעו הננין אכל למ
 אם לא העי הריב חמשים הורה הכא
 דאמרי עי כדמא כדודי פוק הורה עי אמו
 כלין היו אהנין כ כתי חמי הורה פוק
 כן פוק כדמא ון

הי

היו נתי הורה לבידולם סתמן אפידול קמא
 לבל התם אן דאם כדמא עי למ דמתי
 חמשים עבי וינר אפיל אלם למו חוקין
 כדמתי עי למו האט אלוהא נהו
 דמין כדפי נתי נתי היכא דכר עי
 דלא כפי למ האכ דמתי מיכא היכא
 דכר למ האכ לא כפי עי או לא כפי
 למ העי עמא דן עמא עי נתי פל כדמתי
 התם אס אן אן כדודי אכל מטבע חמשים
 הוא אה למין כן בלם הנפר ומן הורה
 כדפיל אהע דמא נתי כדמתי דאיה אן
 דכר למ מתי לא נעלה מעלה למהא
 אפיל היה למו געל אלא עי
 הנמלים חמשים כד אהי וכן קמא
 או פסול חמשים העות בלא כדמתי
 כדמתי התם אן דכר לא מתי לני כלי
 התי הווא אהדיל כן לעמא כן כדמתי
 פלמא דסל כדמתי אכר למ לעמא
 לינה דמתי אן לינה עמא למ אן
 מתי למ וכל כדמתי דמתי וואו
 אכנו אן כדמתי לי למו כדמתי
 דמתי אכנו אכנו עי כל כדמתי

דרבך חטף הוא דמקרי עבדיה לאוהבין ביה
 והכי פריך תמוזא פ"ק דעירובין הוון דרעעב
 ארבע זעע הוא לאוהבין השלע נתי אוהבין
 בתמיה אלא ע"כ שמואל הו לאו קעב אהרנר
 דרבך ומה ד פריך הו אה דקעט ולוין דקעט
 לעמ שרמ ואלו קרו לו חטפין קעט הכי
 וחתיך אליו דמיה בב"ה דלמתייה יסוין
 אויך הוא לעקראו בת דין חטף ומ לא עין
 גיטא באות כ"

אלא כעבד על הכוה חזיה לחלו הלכות
 בביתאן להיבדוק החובותיך לבעה יבדוק
 ולספך כלם החובות בקריאתו להניא ופלי
 היאל וסכרא אן אהווי גב דמרא דלען ענינא
 דמסכא או פירשט דבניך יפה אמ כוונת
 הליך בהגמט הלם להניא ופלי הוואל
 מלום דסכנין הו לכודק זה הלעע חוהה
 יורג על הילואל ודוילקר כה אפ אן טוונר
 להענע על דת אלא ובעתה וכתב חייחון
 ואליה דכל עבדות לבעה אפילו כבהסיא
 חון מללה עבדות יעבד ואו ייהיך האוהב
 כפ"ק החומר כעב אפ אמ טוונת כרי

אלא

לחלו כו כעבד לם החובות כלום דיהיך ואל
 יעבד אמ כבהסיא אינו וודע כ"כ איסור
 חפול לם להפיר הלם להניא ופלי הוואל
 וערך לעעווי לחובות כה דהא לאו הגמט
 אפלא היא לעורף הווי לענין החוק לם לאו
 על שפירמ ופלי היאל או אלסון קפידא להניא
 איסור

אלא הגלות על החנין להש"כ חבון בבית
 הכנסת על כלום חזר ויפך אפ"כ חז"ל
 חיי לוי חזיה דכ"כ דבני ארביי דאמ
 חוניה כע בית או דקדוק סוף אפ"כ כוונת
 גמט דהש"כ אע"פ לעורף על בטוח כ"כ יסו
 אפ"כ לעמו עור על"כ בבית דעבד חבון
 חתן הוא וחי יעבד על יסו אמ יאה אפ"כ
 על הלמ אפילו בחול ואפ"כ יסו להניא ע"כ
 אהויי ח"ל"כ נתי לוי חזיה דאמ דלא
 אפ"כ כלכל עמו ס עני להניא אמ נכ"כ
 אפילו הכי אמ היתר בכה זו אפ"כ כוונת ח"ל"כ
 וחוב כו קדול והבדל יסו להניא אפ"כ כ"כ
 ולקטוד אומ ירי חובון ואפ"כ חל"כ לפי כוונת
 חז"ל והבדל חבון כוונת לן על האמות

מועד ועל ודמיון קלם לא דנדלו דבנתמ יו
 אמ גרחה שלמל עליו דמיון לו אמ כחך לך
 הדב כאלם כחך האם על כע לוחי האב על
 כע ואינו כח אלא על עסקי מיון להעברת
 הערה את דמו וראוי לקנסו בעלוקת אפתי ק
 הדפוחים אדם כעלוחי יתוי ולמט לכת האפה
 פיק החוב דודו העונים לעבן אותו בבב
 ועבדיון לו חותמיהו אמנך נקז ובער ובלת חת
 חולק על האופס פיק החוב ובלת דלוקטיה
 אכספיה סי . וכן הראש פיק קנ דק

וזה לתבצ האון עוד את שמען על דבר החסירה
 הנה ידו כעלכות מהיום פיק החוב איתא
 כמעט כבאי צורתא דלמלת וזו האון לתבצ
 את שמען אמר אמר ויל לו עראר ועק הדין
 מענין עליו ילכז אכחיל בו איתלכז חתמל
 ופע מליש כעצב אמר מן קמיה זה
 לחלקי כן העדיים יכח חלקי אמנך מן
 קים ליה בעיה האינונן להוציא מיון מהקמ
 באומד דעמ ובעעכר אן כמו למענהו
 פיק כע כספרי לוקטיו ויל כ הפיק אר
 לפי דבריו דמיון הא קלם לין חרובה לאסור

ודין

429

לדין לחתב אלא יסתלק ממיך אומנך אמ ל
 הדין אור לו לראון אר החסירה אבוצ
 הגאט הוא קל כח יין חק ועולין לוא מן הכין
 ואמריק פיק כעז דקידולין מאקין על לונטוב
 הלחועה . ואם הקטן אכעיה לפיכחא

כאלה כחו אפע לין ד אולעה כע שלום ורע
 זבלם כע לור ולעק כע אולעזר על זבלם
 על אלך נצחו וזוחם כע סלכ הולעעט סכ
 הסוכטו וכיון אכניקו כאלה היה לונטוב
 זה יומיה ולתיה ונחוק ס כ ער לעכר זמיו
 כרע ונצק לחוכא אכפחא . ארבע זבלם
 הליש לסכר כע כע כע כע העולק לרעלן
 כחסיפות כעט הגאט . ואם נחוק ממי
 טא פונת אכניקו אייעל . ועוד האריט רבי
 ריכתם אפע זכר האית כ עז עיותם וקדוקם
 כחם ולא חותם לום עזות אכפחא לנחוק
 רב אולעזר אכחו אל רכמ זבלם כע אומנך
 ואכחות הכרת מתק העניות אן ער האת
 להעד לאר לו רב זבלם כע לוקטיון
 החיפה לעעט לחוקף לחתמ רב אולעזר

וכן אמר או כבאנו חבת הכנסת ומה לא סויעת
 אבא הכני לך כל צרכיך ערות זה חכמה
 יורכז הלמד כל העיוות ויכל מקום אמרתי
 יורדין לעומק דין לא מעה לא היתה חכמה
 עזות גאון רמה לאה או רב גלם לרב גלן
 העז כליל ברועו איתן לויחור דעבז איתן
 וציון ולא עבד כחיתם בסדיא בפקד חקת
 הבנים כבהוא ראני ויניצור דיקולא דקלעא
 ורמה לאה אחר למת חבת הכנסת
 כולעו הדיא הזכא חון אפרין הוא ומוך
 עמו ורמ לאו סגב הכעל דין ולא חתע חיי
 סמטור בגז דיל כה וחסעק אומנות
 והסתות אין העעל והחיי אהר גלעק
 דין כהך דאחא פיק בחוט פידות אפיא
 דלוד להיה חוק על צדקה ונלמא לורחור
 כצדו ארעב לנה מועד ליה ונה מטעם אין
 אומותם זה נצרו הע פסק רב אלפס פסק
 הפכה וללס כעון זה לצדק אומנות סג
 לטון אהרן דאס לא כיוון להגינו אהרן דראי
 נעק אחרו היה כטור אהרן חכמה כיון
 לבלעו לחמה לו חכמה אירע

כהינן

ההינן כראיתא כגון צלילי כלם התי בסוף חסתי
 סוכה אמר חאה אע ורמ ליה אוה ל
 לעען כנה צדק צדק ופיך צדו לאם חס
 ולו יחזק איל לרעהו כמקום הזה תנצל
 חסות הסכב חכב יראת ההינן איל חכב
 לוטו וןן אמ יורק איל לחכמו חכב בעת
 כמאר עעצלו יורז מלמס יעלה כנה סוקס
 חכר אכלע חחור האחר למולו כחולת
 וכלע לעלה חנות היו בעצרה חוסף על זה
 באת לספר תורה עומדת על הכתיה לכתוב
 כה לא יוסף סן יוסף ודילו חכמת אלם
 לאפילו ילאדם דלע מלחמול למכה אומ
 ח עוב כלאו כיון לקל עושו ואין אכעל
 המכה את החק כבית אמרתי לרובם נמין
 ואוכיחין לרב גלם כיוון אכמת ולצדק
 רב אילערי חכב ועל כל סגב כית דין עושלם
 אפילו אמ היה לוא מן הדין ועל ס העע חטיל
 על רב גלם ליעלה חטה ומחול אבה יעלה
 יין נוס קיחית חטה כעז לוספר תורה
 על חכמה אמרו ומוקם רב מויערי דק
 פע אמין קולל ילאו חנה עוב קבל אחר

כפדים עם נידים הוא אהוב יחי' החל נעויל פ'
אולד דרלמע על מני ספיק דייטש אפוס ריהטא מלכ
אן ולא בהסמאל דעה כלל כיואם בהראתן אקוס
הדולן להוביא דאון למ דע על שמען ומלכתה
לדון יחא ארז דאין חייב כל אקניסו כדאון
דכס ספיקין בהדיא פיק החול כישלן בנדיים
פיקר וחוכה דן האלירי אלס דהובא ריבה ולר
באל כישלן כנדים ארז לפרט דיד אהיו
להויע חקרא דאח בלוא הוא וצאח כנקין פיקר
ולא דאיו כל לחסור דכרביים מקל קל וקל
אמיר בלירי כתב פיק סמאל החול דאין
אום ע ליפייסע כראוי וצאח ארז לאין
בגארה קטע אכל הובא היאך מלעיקת הפוס
אלא אפי ראוי עיניה אפי בדין ולפי הגזון אפי
החבייל והמתפיל אום ירה שמען לאו להתפס
כל ואצור לו איבה אין איסור בגו כראית בפיקר
במעט תלוב דחייב יהלתי אהא לאן יהא
החול אכרי הא דתע לא הובא עליו סמאל
אין לו חילוב עולמי קטעא רב אית כה
ארז דדחא איעל שמע באפיק קלל כלא ולא
שמע כפיוסו ולא נפיק אהא הא צרא חייב קלל

הובא עליו טו

71
437

עז אפ יוכ אלמאיל שמען ארזת דאון סמאל
לא היה דאון כפיק וקטע דאון ארזת האן
כדאין קרום מלמ דחולת אין לו אונקא הא
כדכיל דהאחזיק אין ארזת דכיק דכ ודא
היא אפיק רבן עלי ארז יחיד ורובם האב סוכים
אין דין טענה לו הא היא דהא קרקעות נוי
אין ארז אונקא ארזת שמען אול כמאס דכ
פסקו דא כדאונים זן ודאס דאפילו האירא
לא חייבטק אלא אפילו ארזת אפיקין אלא כפיק
פסק דין עלי שמען אונקא ארזת ארזת
זה לרשתיי אל כעורס קטע בלא לא אפילו
יש לה נכסי חול כדאית חכא כדכיק פיק
החול אל אין אפוסה כל חילוב דאבא פיק
אין ארז דאב כפיק אין זה צול אונקא ארזת
ולוא חייב כדאונקין אפיק דידעלתי דתע
כדאון ארזת ארזת ארזת ארזת ארזת
וארזת פיק האפיקי הייך דוקא ארזת חק
אין לא חייב כליע כפיק אכל ארזת
לוא חייב כדאונקין פליטא לא חייב ארזת
שמען שמען ארזת דאון ארזת ארזת
אין יכה האל דאון דאון ארזת ארזת

אין

וכל מקום לא היה להענין להטיל להם שיעור
 קנה דבר הצריך להייה וכן להורגו לומר עולם
 דהיינו דא. הוי דאופן בעצמו בעיני הגה הינה
 זה שפיר ועוד לא עריך כלו מי. אבל אחרת
 הים ועוד אחי אפרים את אלת דין בצדק ספר
 דברבנות לבניה מעותי על קדן הצב אע"ה ובעל
 הייב במזעתי וכל כי האי. ונענו דאין התיוב
 מערי בלך כי התיב הנאה ועד סתבה ואם טעם
 אן הרוב באינה דין הצדק או תסמוך על. כי לא
 סתבה בהסתות דעת כלל. (אם קרן) ובענין
 שפירמאל

לומר יסוד ארזא אהובי נאמנים ק"ה דהעלמה
 הוא האה הדי בלין ובהר אכילין ובהר אהר
 שמואלן קרי מאי הוי יכו אלה דהשמע על עסק
 חד לבדא דאשכחתי יתיה נלכז ולקרי ער
 כוזאמ ודולק אהר קרם לעינות ודוסס דהול
 ודוסס עברי זה וחד קבאם (תבדעתי עמו באר
 מאית בברא אשכנז לעינים בינכם שללתי
 אורי העתק אהרן יעקב (סתפקתם אם יל
 ארם רשות להוליט עם מוכה קהל באר
 הם יולתי ארן צרכי רבם ובאדבר מילתי נלכז על עסקי
 רבם ויתיה אחי אלה א יעקב אותם סבור
 שנלכז לקרי וואו קל תשוב צרה פת אשמים

בז

לומר על ככה ואם תמצע אומי הוליס קהל
 כדאמרי ארם תעיל בה (עז קיום הכתב) שללתי
 אשכנז לעילא בעצמם את לאו ע"ה תוקף סתותם
 אינה ביי לשלוחתם אלי ואמרי כן דעת ויטה
 שאין אתר ושאים להוליט קהל כדאמרי אהר
 יעלה ככה תלכז ע"ה אהר מרובתם כלי הודא
 רכיון דבי. ארן שלכז לערן כלכל חיימוז מיין
 גרע מרע ארן דעתי עבר. ונלכז עור
 פירק לעוות מיין ארין ליוע כחיינו להוא
 ער מו ארן לאו יאכוד עמו הל מרוב לקרי
 תפק. וטוב קהל כלילכזן לקרי על עסקי
 רבם ויחייים כדקרי כתיבין קיימי סמוכ
 כמדיא כדרכי כ"ק רבב דמיה. לכו לעינותם
 אהר דל אלה לא יכא לעלתי הוקעם אלהים וואו
 זכ עליאה וער תאעתי ארן דהכ הוא אפילו
 אי הוי מכויל כמדיא ככר קיום למעכס למחלק
 או אהר על כל דבר שלע ההודא ללמי ובעיני
 חלקם יהא לפת אהר חלק מוכה מרע מרע
 מרע מרע הוא אם יחטא איש לאהו וסללו אלקים
 אם להי יחטא מייסר לו ואהו כ"ה לבעניות

ליד תקלה לפני דעת מעמוד היא בליתות אם
 לא הדב התחיל יחד להיות ילא אין העדע
 עין הן יקרא עין לעד מעטא ליהו בלעז
 מצה אין לארץ יורב ואלו לאתג על הודאה
 לפאת לירך דנמטו סגו לת מילת זבול
 מה לפידת נראה לפתום דקום כבב כדו
 חכה אבב היו כמות ולאחר ק נחלקו לען
 כסין ולפי דעת היה לאסור אפילו אי הו לפי
 להודי אלום דלא שית כבב אלא בתרא דמתר
 כמות ופי נראה אן להחזיר בלית הודא בלית
 ומייחוט ומגום דפליג אדכ אוקס ירי מרוא
 וחברת דע כ פי דעת מסכח להחזיר
 בלית מילת כמות האעריפית דפי התפלות
 דמייחוט אוע לותם סבי דנעלה תורה עות
 כמיתא דיל פיק אלו עריפות וזכ הו אי
 מלתבמי תבת דלא יתי כעול דאי לבע והג
 ואלירי דנמטו הו אין אלא דביה מרבי
 הו מרוא בלא תרה האך אמר האחזיר יאי
 נפיק כו מרוא כמיל דאיסורא לתר כמיל
 דעריפות או קים אן תקדוק כזכ למ לתפיק
 בען כמיה לפתח רליה זכען סתפן דאיקר

אחזיר

לחברו מעטא לפי עב הודא הו מינע סלי
 את הארי אחזר מה לכב עק דאפילו אי לפי
 להודי לא אהב לא אפס ידעע חלק דכד לא אקרי
 מתרבי כמות הואל ופיקר ריבולו כבב נתי
 כמות ית נראה דכד אפילו אי לא לפי להודי
 לא חליף יתחיל הואיל ופיקר אבב כחוק
 דמילת זבול ולילי אמת הן ל להודא לכה
 דאחזיר פיק אלו עריפות זכ לפי כפי מעי
 היוטאים כחוק אחר כפיקר זכ כפי דאיכא
 למידי אפילו אם הן מחולקין כל חוק דלכפיק
 כאן באבב דהכדו ועיב בליה ונראה דכל
 אי עוב כפיקר באבב אחר ק מחולקין
 דחליב כדא אפילו לוד דכב דכעיק הכרי
 ועכב כפיקר אבב ופי דאין חזקין באיכות
 חיל חוקי קיטיק סבא חתת דהא חזק ה
 החכמים קצת קטו נתי האי סבא דכעיק
 ליה אי לפי להודי כמיה חתי כע

ומה למבט על לן ולילי אי איכא לות חלי
 איסור אם תחיל אפס נראה דאין כאן בית
 מילת אן עלית מעלה עת קובכ מהכד יוכל

בן מהלך אלו על אלה עמי של דלילי. וילבט יחז
 בחלילי המחרת אחרי או בקעם הביא דיל לחול
 ארבע או עשר רבסל לע, ולילי. כחיתא פירק זה
 בער ונפי דלא קל כותמה מיה בא מצדכ כבהוון
 פירקא תיובת דהשואין לע בער אחין או בער
 אחיות בלתי ואילכ פירק אחר לא יערו
 אכתיא דיל לחול אפי' הא קמ נאפילו ארבע
 מיון חילית כל שק לעין איסור יל דלאע
 התם מלוח דתלמודא סתמא בעל מילת ווא חפלי
 כנחוק קמ. יל לחול אכתיא דין טועין אל סין
 ילצאניס דכסין נאפילו האשן, ולילי. כליל שלשן
 דלא טע אינשו כלע ולילי. " אמר הקמן
 ובלעני לביאול "

ואלו דילתע על מה לעתילת המנהג לאחד תוע
 את חכמו כלכל אחד מין הללך בכו דק לאור
 לחנה להתקרב הללך וכלפין את התרעב לון
 על ידו כן ומחיה את כל כיון דלת הירמיה
 נאפילו הבא בהללך יתיה מין כופין את התרעב
 אלו לתקע חכמים כרי לאיים על התרעב איה
 כן כל מילתין או הללך לטין כפין על לאותן איה
 דמין לתקוע על מנהג זה דמחורב פירק מרובה

בלם

בלם רבין יואל וכן כאלילי. פירק תועל קמא חוכ
 ככלשמות לוח לאו הביא דחייב דכתיב מהא
 דקמא תלמודא כל מוככתא דלא כתיב בה גילוי
 ונכ ומפיק אפלק איה כה מלשא דמכ לתימל
 לאו בעל דבני דייחיה. וקמ איה איה איה
 ביה מלל הואיל ולוחו לא ארם סמות איה יתמ
 כות דין יד זה אפי' מיון חכמו לא כתיב
 ומתבטל דהא דמחייב כלל איה הללך אכתיא
 איה לון הייך ביבא דמיה ונפלו נכס. קמ
 יתמי ואלילי מרפן דחיליתן למה כטול זה
 ההללך ונמא התרעב מפיס הללך וכל כתיב
 חיבא דמיהל אפי' דנמא כופין איה לון
 דלוחו לא ארם סמות. ולפי זה יל לילי
 המנהג לעיני רבין דקל דכתיב מטעם לוחות
 איהבאי איה רבין וארם לאו ככתיב דיל עלה
 לוחו לאו ככתיב לעיני רבין סוכא דמחייב
 דהתרעב איה ככתיב ויתרעב רוב לילך לחוק
 קמא (א יולל איה יתיה לון או ככתיב איה איה
 מחייב כלל חכמו לאו ככתיב לטין מיון כתיב
 איה יל לו איה איה רבין לוחה להתקע
 ההללך לאו יפיס התרעב כתיב לוח דן עמו נמא

רחמיך יפה הוא לבית דין לתת יד לתבא הכתוב
 הנמשך ודין תורה הוא לכלול העלוק מיד עליו
 ובענין זה כתב רמי אשתי פירך מחנה כלם בלא
 העיבור ושלפני רב ארנס דעובד רבם תקימן
 כבדשאה כי היכי לאו ליכסרו איתלי חמונייהו
 אמרם הוה דרואין כן שהוא טובה וצוהו לבל
 דין שהוא אומן כמן אבל אמר הוא כגמן זה שגה
 הולכה לתעורר הולכה כוונתם מחמה מריכה
 ומחמה קצוות הנמשך או כיון להכביל אמת לו
 מחון קלימא ככך זה אית הלשא כתבעתן וכל
 כן נאמר אין לדין אלא זה לענין האמת
 נאמר הקטן והגדול לבלתי
 כן הליכה לתורה אלה

כמות תלמי כן דיעה הויעה ומתו לקראת רב
 צלון כן לומר אלה הענין כגזר עבד כמא לא יגד
 אין לרוב עם הני מיכל את למתן ומר הורב
 רבנים הולטר כדדיועו על אופן ואמר להודע
 הע דור כן יקרה בעלה של מר אסתל כרוב
 משהם אלהים אין להם מן הענין נכד לו לון
 ליכא לו כתב עזרא מאבין או מאמן והוא
 מומי למה להבא עזרא אהם חת

ליוב

447

ליוס לחזק אדרביים האלה נכבדו כיום הלבו
 ולחיות הלכת עם הנזק מיל העל ולתן אשתי
 יהודים עמך חן לעני לרביה ואחיה לרב
 מיל העל מסתמא נדא. שמעתי כבד כבודת
 אלא אמן אין נפולל הענין עם אומר דודיהל
 כחסדך תמיד אלהים אלה ואלהם שבעות
 לשאלו את אמו כמה פעמים ומה זה איתך
 שהקולות כאל המדינה רק עליה ועל בעלה להם
 חייבים באכזרית שלא נודע להם בא אלהים
 אי רב מיל העל שלא שמע מאמו רק להחיה
 לו אין לאומר דוד רבב על סוס והיא ובעלה
 נעויל להאין ובעני הקטן ובעני הקטנה האב עמך
 מעיד נתייא כוונתן לילך אכדא ובעני הקטן
 הפנין אומר הסוס לרוב עליו אומר כוונת העל
 כמות והיא ובעלה האב מאחוריו דרך קצב
 ואומר דוד העל נסלא מן הסוס לאלו והיא ובעלה
 מחבין לילך ולסייע לו ולתפוח על הסוס ובעני
 והן סבירים לתלם כוונת האמת חללות והיו מוכני
 עמו וראו אומר להם אמת " " " "

יהא לומר רבא לתבא רבא מהל אלה יתן ידע
 אבי לבעד מר לשהיה מה מיל להאין חת

תיבוע טובא עלך דלא יעניש מאיף על דבא דקאר
 ומפיה אין מעידין מפייהם הייט בלאין נומטן
 טעם ומלא אנביהם אלא אווירין מת כפיהם
 ואפילו קאמו לאתב מת לא מהיט אלא בלומע
 מלא ויען אנביהם כתי למסיתין לפי תעין
 סמך הרי אטן בזין מהספד פלוע או מלא
 ויעה' ביוצא באוילן וקאמו נתי עליו מהיט
 פריק גלמודא וריאמו קמא בלאהא לטמ' אלו
 ומלע דאמרי כן וק ספיט הוו אולא דבאיען
 מחלא ומעמ' ומעמ' נתי הכי דייק דתמן
 אפילו למע מן הללם איל פלוע מת דיו דב
 יהודא אה אפילו למע מן התעקות הרי אט
 הולטן ס' ד' יודא מוסיק איתך דתך נקט דקא
 נליט דכע דעתי נעמו ואת' ד' יודא למיזר אפילו
 תעקות למיט כע דעתי אלא דמא דקוסק
 ציטון לתת מלא ויעה אנביהם אליהו א
 כמסיתין לפי תעין אלא הי לאו הכי אין מעידי
 אהיט דמסיתין דמפ' על פי הדברים האלו
 וכו' כהן כל דלא דקא כמסיתין מן הכפ'ר
 אלא אף מסיתין מאודעתי אהייט כ' הא
 דעע מועיל אפ' מן ומהימט ס' טאכ דלא אמרי
 כך את סתם ומ' א' ומה לבאט וקדק דגלא
 נקט דבמ'

דאפילו

451

דאפילו כן עלמן בלא עי מפייהם אין מעידין לה' דמ'

דדוקא כעז מפייהם או מהימט אלא אינבו דמפייהם
 מהימט לעולם . נמא למו דיוקא הוא על ס' ד'

למעז הימט פסק או בונא דה' דמפייהם אפ' ספ'א
 נקט הכי מלום דכע לאסוקי עלה הרי ללמע
 מן התעקות להם אווירין כ' עי הרי זה מעיד
 מפייהם . ע' הדברים האלו וכו' כהן ומלמין
 את אלת' דלא דבמ' טובא היא דאפילו ע'

מפי התעקות מעיד אהב נקט נתי כפילא דמילת'
 כעז מפי' עי ולא כמו לדקדקת מדכתי' וברי
 ללמע ולון רבם דאדובה דוק מסיפא לביק'

נקט מפי גזען ולון יחזי הרי זה מעיד ולא
 נקט הרי אלו מעידין ובטופס ילן מלאות כן הרי
 זה מעיד אן בלאו מופסיק לטרי . א' ד' דא'

לאו דבמ' אדמית הוא למע' לבן עלמן מעידי
 דאלמין ארכב' קולא עפי כמעיד מפי אהריס
 מעידי הוא עלמן כמו לב' דמפי' כ' הכי

מעיד מפי אלה או עכ' ס' בנה לאמר
 ללמע מן למע ואין לך יודע וכל מעידי מן
 כמלאי דמית' מת' למולין אומ' הימך דאית'
 אית' דהלס' מי אפ'ר' למע' מפי' דמחזיקין ולואלו
 הימך הרי להרי הוא למ' דה' האעלה מלא דקוסק

הואיל ושלמך חומר במערה מפי עמנו דליתא בעיני
 מפי אחיך ולא אחיך מן המערה מפי
 אחיך ולא אחיך מן המערה מפי אחיך
 כל דמיא ולא לאה כל שם ריהוי מעיד מפי עמנו
 ולא נציר לאה ויהיה חלא אחי הכי אמר
 איכא לחלווי דילמיעין רבטא בלועל חלאו
 רבטא וזאת היא אולן לאבנת האיבתה אן כה
 און על גב דזאת לא חייך כהע ריוך ובה
 לעני דפסקין ובוראות ופדאיותעין לית
 רחוקת רוקן כדאונעם הו לקרן יעני לזאה
 האת לאת וזו יטול לעני אפילו לאת
 גון אגרי חורבן או עיני דזאה דכר סכר
 לזון היעני והעניא משמע לזו להע קאונע
 דקא מרזאה היי און כזון דאם לא ס מנה
 לחק מרעין מן לאת ולאחז גון ולקן האלע
 ופדארא אז קא אלא אבנת לאת ולא ארמי
 לאת ונת דכ דייקט סיו מוכח לחאון
 בהכי איהי דנת בלם האן דקן מלת לאת
 כל לעז אלה וזאה כל האפיל לאחז גון
 סאכין מן בעזת אלה ופדארא אל כחמין
 לעני און לא סאכין איה מפי לעני דלוח
 לזאה כרע מלכ בלזא מיל דמת דכעין קטע הימיעין רב

מפי

אפילו לעני על מלשון זה קרא לזכיה לאת
 דקרא כמילא הו לעני לאת אזר כמיית
 וזון א הו לזאה האת לאת אזר חיתר סאו
 לעני יוכה לקל מרזאה דזאה מני גוקול
 לאת גון ורזא כמסיה לזו אל כחמין לעני
 און נחין מילא לעני כעין מ. אחיך
 כלזאה לאת גון דקרא הו לעני לאת גון
 כדאיה לעני מסיה על אל כחמין לעני
 און נחין לאת גון לעני מילא כעין סאו
 לא חייבין דמין מעני לאת גון כחמין
 אפילו אם יעני לאת גון כעין און נחין
 הוא ~~לזאה גון הו לעני לאת~~ אי אונע
 האת ה. יחייך אחי חייבין וזאה על דאם
 חמין לעני און נחין על כן איה הא דמסיה
 על אפילו לעני כעין ~~לזאה גון~~ האווא
 חייי כהע לבוא מעני לאת גון וזה ל...
 חזק דמעני כעין לחק מילתא לא דא
 האת חייך אחי חייבין. וזו איה הא דמסיה
 נתי על מלכ בלזא מיל דמת ולפי כיוון
 מה לזאה גון קלא דזאה גון בלזא מיל
 דמת דקרא גון עזת אלה דאיה כעין
 מילא לחק כן דאיה און חייך אחי חייבין

ראובו אחי כן אכל בלאו מילי דרבך סין כרית
 חזן ומחוזין אין יתן התם לחק וקל ומה
 לבבא חמיה מפיק בעל מלא פדן ארין ובאי
 אפילו כמסיה לפי תמוז או תמוזן אלא לאות
 דלובק בלך כהיא ראז דלעיל דווקא בעל
 מלה אמרין ובעין לאות ואין דאין לי
 ולא בלאו מילי דרבך סין לחק דמיה לעין
 מתקין להעיר הן חק דאין לעין לאות
 ולתן הכי או דאין הוא כולו היא דלובק
 לאות הספד מלאות מלום מילי לתן בלאות
 ואין דסתמא רע דהא כדאין טובא וסניא
 מלך ולמודא הא כמא עפיקין הכי ובעין
 על גב דסתמא רע ומכיהא דפך דבא אין
 דאיה דהא רפין תמודא התם מלאו מכל
 עב מילי לזמן מרוב דהיינע מלך דאלתן
 תע דמתעין רעין דמילי כהדיא ומע
 לאות ולבני דהיינע מדבאי מען לא פיל
 ולא מכלי עב סב מילי לזמן מרוב זול
 כל סמ דלא אפון תע בעלמא דמילי סין
 לאות סין לזמן מרוב איסא לזמן מילי
 ובהיא תמיל לל דבנים למלכין דמלך כ
 ומ דלא הוה מי ליפילי כה דאין דאי

כ

הוה תע לאותי הא דאלה נמי כעל לאותי אה
 לית ומה לכדנת מניקט מלה וקין יחד
 מלאע דין אחו לך כמסיה לפי תמוז אפילו
 מי מודיעין לך אהך דווקא מל מלום אהא
 כמכען לעל מההיא דע דבלאז מילי דרבך לא בעין
 לאותי מלך מסיה לת מל הין נראה סין
 סב מהכ ועין ס. דאין לסמוך על עול
 הילך כיון דלאו לאותי כמסיה דבני אע
 דכמכען מכלי אפילו לחק זמן חל מלום
 כלל תעיה הך אחי המודיע והכ פסק חדר
 במלכא גב ס אעול אלה דבני לילך דאין
 לתודיא מילי מה שבת כהין לסמוך
 על העב להעיר דפי אחו הואיל וכב יתן מ
 הטל ובען כערך וזע עב על ס עב
 שבעה אפסול לעול מלאו מילי ופסול
 לעול מלאו מילי אה ס פסול הוא לעול אלה
 אע דחגז לזמן אכל מלום לזמן במלום
 סלימה : אן כה אהכ במלום החיימוני
 על דבנים הול לא מחוקן לי לזמן דה
 לטב זכון דלא חגז במלום סלימה פסול
 הוא לעול אלה : נאה לכמה מחוקן לעול
 מהכ דהכס לא סב הכי דאין לעול

וייתנו כבודך לאל פירק האלה כמבא מהלכות
 בשלובת האמונות ואל כפונת התלכות ואל לך
 התעורר הזה ופולא כו לטעלה ולכן כודק
 ורוב ידוע לאין מחזיקי עטון יהודים אלא
 כי למה ^{למה} אולם ולילולו לעבד ולעלות אמונת
 רבאי פסול לערות הוא ופבא כל אפון לזין רבין
 ראיה ואיי פסול לערות נעשו דמולק כמז קוד
 דיעות ולויה איתבא אנפוב על פי לאלה
 העים המסוחין לפי מעמ ואין רבניו לא ער
 אחר פסול בעיקר לעם ואפילו לעות שכתוב
 אינו על מהם וזכרם ולאל מהם אתר
 עם וואי. או מהגן עי אחר הפסול שמעין
 דע סו דאעך דאמך התעורר ופולא כו פסול
 מהעין אין פסולין דין התורה וכלר הוא לערות
 אלה להתיר דאי סו דילע הוא דין התורה
 ופסול לערות אלה להתיר אסו ^{למה} מהגן רבובת
 מהם לא חיקרי בעל תלובת למה עי דמיק
 מינה דעבד תלובת דמילתא כמז דמית
 מחלוק ריכות ואלחקי קובא ופולא כן זה
 צדיק מן לוחי דבבא ס אפון לזין דמולק כמז
 רוב דיעות ואין רבניו סו עי אחר פסול כמז
 לעם ולמאן ופולא כן עי

פסול

457

פסול אפילו כמזח חז איתו רבין דילע דאוריית
 הוא כהן ופסול לערות אלה אין להתיר כלל
 הכתוב היתר נעמידת אפילו כמז אחר מסיח
 לפי תעו דמיו דמיו כלל לעות אלה כלל הכתוב
 וואי לזוט לפי הו. לית הכא כיון דמיק נאמן
 אפילו להתיר כלל הכתוב וואי אין נאמן
 לאסור דע סון או פליג רבא מאיר וז יולא
 ורב שמעון פיר האלה כמז הוא כלל דסב
 רב מאיר דמאנת אסור אין על ג
 דמיק נוחת להתיר והייק טעמא הלכך
 דמכח מילתא דקולטא דמורה להי אוסור
 אלא במאותת וכל בעול ולאו נלימ דמיק
 נאמך להתיר או אלכין לום תעו בעול
 דסב דמאנת לאוסרה כון דאין נאמך
 להתיר אפילו כלל כמז הדברים אפילו
 דין דמיק נאמך לאוסרה אע"כ מדבולק
 מהם להתיר משום רוב דיעות ע"כ סב
 משום דע פסול כהן או רלע דאוריית
 מרבי וכלר לערות אלה להתיר כפון יתיר
 לדמיק מאמיק דמזר כלל לערות ולכות
 מאה ואמון להתיר במזב חליב לזין
 כמאמיק פיר לט דמילתא עי לטא צדיק

אכילו לעצמו מקודם למאן הרהר לעלות
 תלובה אלא מרובם פסול עי לעלה תלובה
 מעליית ופא דנת מהרם כמזיע תלובה וזו
 ולעולם הוא בפסול עי ליתברר הרב לעלה
 תלובה ליתא כדאמרין פירק זה בורה כן
 אין לכופין מדקדוק לעולם הוא בפסול טור
 לא יוכל לעלות אלא עזים פסול ומדקדוק
 ופון דמיין פסול הוא מדקדוק הוצרך מהרם
 להאריך ולומר לו דאין רבין כמקום לאלה
 דים אע"פ דמיין פסולין ללא עזיות וכן
 התורה דאל מקום הוא ועי פסול הוא אלוה
 כע רוב העות בערות אלה וכן היה לזקק
 בערות לא יוסף כן יצחק שלם ון הספד
 את למע למועת מייל לר"ף לפני אומ
 מיל הרבנים ומסיתו לפי מעו ואם היה
 כן היו ערות כלירי ואכילו אי מלוקין
 פסול מדאורייתא כמו לשפך הדמים והריא
 דלא גבע מעי מסיח לפי מעו וזקק ימצא לא
 היה מסיח לפי מעו אל מקום אחר תלובה
 מורם היה נאם דהא איתרעא לריא למיסוכ
 עפ ערות דמייל לר"ף אע"פ דאמ חז בתלובה
 סלימה הוא רוב עקי ארע דמעיק זה דאמור

מלמע

מלמע דכ"ד פסול מדאורייתא וזקק לא מלמע
 וכן אמרי על דעת לחזיה ובעיקר מעיק אהוב
 למאן יגדון ליתורו אהובן אלא רבבא מהרין
 ק' לתעק או רבין או אס יסביע עמק אמרי
 מן או ליתעצ אמרי ואם עיר יסתק מהבואה
 זו אי אהוב הואיל אהמלח כעלמא ומדאורייתא
 ואלו רבנים עיר אלע תקפסי יליבה לכן דחוקין
 אעלם הורה כזו הנה אם יסמנו אמרי הנה
 נמינה עלמא עמק אמרי ומסייה אלה
 מיין ליבא מכלואה (אם קרין אע"פ
 אפילוהו ..

לורה יסמנו אהרא גברא דלעלה ומאן אהוב
 עמית מהי ילמא ין. מה לכרעא ד אהבוא
 עוברא מדיתרעא הוא דאסהיר אה מייל לר"ף
 דהת כעל דרביעין עלה מהרין ומע אבא
 אהובין דפסול מדאורייתא דעבר תלובה אל לא
 תלובה מעלייתא דעין פסול הוא מדאורייתא
 ופסול לערות אלה מההיא התעק פירק קמא
 דה דתק אוו הן הפסולין מלחך כרוביא ס'
 ומקראת אה דתעק לו כאלו הפסולין אכילו
 אי עברי תלובה דאו מעלייתא כדאפ"ר פיר
 זה כן אמר ומען כן כמתי לזקק דהא

רס

ומה הבאת ראיה מהלכותי לפקדני כספו בלתי
 היתר הוא או מדינתו בלאו אל מי להוציא את
 האמת עי טבחה ופעשה וחקיות וטעם בדי
 בקרה הוא ואמר רבם כל הפעם בה פאורה
 ככל המנהג כי אלו החילוקים הוא אין לכן לומר
 כשלושה וכוונתם לאיכותו כי לומר להטות האומן
 כמו דבר מוכר כשלושה אשה רעה אחר
 וחללא זו מדינתו הוא ולכתובת דאלו חקום
 הלכותו להטות הוא או חלו על העיות הוא
 אם כן פסול בדיקום ופחותים למדינתו
 ואם לא יעשה דייקן אך כל אלו ומה דין
 לא היו אלו תלומד לא העלייתו פוסל מדאורייתא
 או מדינתו ואלו הלכות עלי כמותו רעבנות
 דכיון שהוא פסול לתעב הלוח העין ילע האורית
 הוא אם כל פסול אסור והלוח הלוח דלמע
 איסור חקום מלת איל טעמו ופכאט ראיה
 מן היתר פקד האלה לוח לא מנעין דלוח
 ראיה מהתם הוא אורבה י. ש. הלם ראיה אורי
 ואתה חקום הכבד לענין ולומר ל חק האחרון
 ואין אסרם אך כולו ומהלע כמותו ונסת
 וכל כתי וכוונתו לכן טעם כמותו אסרין לוי
 לכתוב יסרן או לוח כמותו דבמ איתני
 כמותו מדאורייתא מדוקחיה אסרין דדייקן

ואסרין

ומנסבא ועל ציבה אין להאמינה מדוקחיה אסרין
 אלת אול מיני דהוב הלע לפקד כל עב בדי
 הפ הוא הפלט דמי אייבי כמותו מדאורייתא
 אם כן לפקדן אלו להיעבד תני קול אדאורייתא
 דסתרי אהדרי קרא דעלאת לוחו כמותו טעמו
 ואיך אוכלת כמותו כחוקים לוחו חיי ומעלה
 לתקוותה אית לון אית לון חוקים כן עילאת
 הלוח חוקים דדייקן ומנסבא אבך הלוח חוקים
 אלת איל מיני דהוב הלע לפקדן דאסרין
 לתקוותה חטעה חקיה כל חק אבך הא חק
 דאיכא חקיה לתעב כמו לאסור ואלע דאלו
 חקום. ל. לחול לחומרא עפי חקולא כההיא דסד
 חטולין בדי כוב דיעות דאיתנה לוחיה
 מכל חקום ככין דין אי הוב רלע מדאורייתא
 פלסמא דין לוחען ערות דהתורה אמרה אול
 מלת דלע רלע ער ואתה איכא חק פקד
 דמפלר לוי ומה לחוקים הלוח דלמע חילוק
 דילוח לפקדן זנין אסרין לקרא מכל לאסור
 חיי אסרין לוי אית ציבה או חמותה לכותו
 או איהו עפי סע לה ולקרבנה או כמה מהלכות
 למעין כדכר ולפי דייקן דהוא דפולד לוי חיי
 ורבין יהוא ודבי למעין כדכר או נאמרת

ואסור ולא פליג כל העלם שאיך נחמנות אמת
 אי נאמרת אסור ועב רבייך טעמא דפליטא
 שאין נאמרת וקרא צרה הלום אסורה על
 נפלה נתי מהימטק וק פני וזה להלך דברי
 המתק ת' דלא מצי לדרקק מאלן הוצרן
 הלום נקט כל היכא דאמא ע כלר העקרא
 דהלמע כלל אצרי דתמי יפה כואר ומו
 נתי דייקין הכי להלך עליו אך מה לפתח
 אורי דפיק בור דקרא ד' לצולי תעב און
 על ג' דמיך אצרי או דרדקת יפה טבין
 דאיהו לא כתב אלא הלום דמי חליב על
 תלובב דמאורייתא לא הוי קרא ליה תעב הלום
 אזהרה לא תע טאיתא פיק גזכא אך
 לא לייך גב צוקי דלמו בעל תלובב הוא
 קריין ליה ודאי תעב הלום דפיק בבא
 מטר וכל מקום לא היה כל ק דאיה דכון
 לא יטא ידי חובת כשלוש דודבא אמס
 איך מקיים דברי חכמים וכל שאיך מקיים
 דברי חכמים קרא ילע טאובא סך דיערב ג'פ
 עי לאלי דלעעית או דוקרת בדכיו בבא
 דטרפ דורם כמות התעב היה ג'סן אמס
 אפי תמו ד'חיק טובא מנפליה כבא דלרתה דבא

תלובב

תלובב לא חלמע הכי ות' הא דקרא תמ דכס
 ה' לחזר קודם לנתקרה ערות בבגד דין
 ואייתו דאיה מיע דספורין וזי הוי כבד מפיין
 אפי תמו איך שואען למורת כחמטין לחזר
 וזה עיך אך מה שכתב דאין ל' כואה מאב
 שכתב מוכס בשלוב הלום דאיכא למימר
 דמסופק ועב הכי לחזרין ופא לחזרין
 יפה טונל בג' אן אצרי לאחד דחכמי
 שלקיות עינו הלובב דהדין דכיו באחרונם
 כלשלתא ד' ל' מהכא דפיאן היה נראה
 אן דחיק וזקי לנפלה מאך אף לאה ס'
 דאן עקן אצרי הוא דאייתק בזכר אפי
 דעי אצרי או מהאי טעמא דלואא מהים
 מסופק הוא כדעל אינפ ספק דאורייתא
 אן כ' ח' ל' ח' פסול הוא הליכא אכ
 אין אן דאיה כל אצרי או אן כ' כ' דאית
 דהוצרן מהים לכסול ולולל דכיו כפול
 כ' דכיויהו פסולים עזר ניפו אמלין
 כ' ח' דיעות אכסו ואין דכיו וכלאמר
 פסול בארומ לעם או שלל ואפיל לזית
 לפתים איכא אי הוב הוא פסול דאורייתא
 אפילו בפיקרא לא הוב צריך להעלים אן

כב דבין לעומין לעומין חסיחין אפי מנחמין
 חייב ומה אריקא דכבד לא רבית אפחור
 אענב עובד אהרע וקס איסור ארצית
 אוח ביה מלום כלב טוט ידע דמת אוח
 האיל אכאלכ כה מלי אחי האלה למוא בנאלין
 אפיא מהר גימון עמו אכפטר ע מאר לחול
 על עימן אחות לא היה יכול לזנא מפי לאהר
 ולא איסור כל אב בלע לאתן לו העתקות
 מן העניות והעקוב מרע מהרא האל
 ומכר ומכר מהרא פרא וקל מהרא
 הל אהליכה עמו לאין לעז אולו יחטאו
 או למ בעל הורא חתין אעמליה אוכע
 וכן על מהרא לוכה עמו והמנא אה
 חתין מהר מלה רע ענוז ומהר יעק דקחאה
 ומהר הל אכא איל אחי האלה אהרא
 או סרבי החתין ואני אחרת כבמילה
 לא איסור ולא הית מפי יא " ואם
 קין ובלעזי לפילאול

אותה האלה אה כל סחור אהרובק עפ החתין
 שורה יסעו אהרא לבא לכה הוא אהוב עמו
 מהר לראו אלך רחמך על עובד חרא
 האלה כן אחי הית חסידות אהרא

חסידות

חסידות אהרא חז איניל מעלי ואהיוון ובלא
 בעו הקטנים והמה לכב עיה במורה אה
 במעלה אחי לכב עיהן כחור איה אה
 אהרא הווא מלרת פני בבית אהמלה
 ראוב לאמלרת אכס פטר היה אפנה
 הדבנים לקרובה ע להפע הדבנים אהווא
 אהרא כל הכת אה עמו הבע הכת
 בילה כאלמות לולית אהן אהר לכה
 האלה לוכב למ אהרא ולא עמו איה
 עמ הכל בית למ עמ אה אהרא
 הלח ימרה האלה חסרה אהרה
 אפי מי לעק כחור אהן הן בעל הכת
 אהרא אכפר קרא אמלרת אהרו או מה
 עלית כחור האלה ואל עמו כבנים
 ע להולא חתין אהרה או לעז עמה
 אהר מלכב על כב חז קרא נאל הכת
 כן אמלרת אהכיה אהר כבנים כפלה
 אהרה אהר ואה או פה היו הוא חור
 או לעניות חז חרה אהרה אהרה
 אהר היה אלו " אהר ע הוע עי רע
 כיה חז לעז וא פילה דביה יוע
 אהר היר לן הכל בית אהרה עמ

חן כמעט אהרן יצא הקול ויבואהבן כל
 האלה להולד האוהדים ועוד ויואמר בשם רב
 והרבנים שוים מאין על אשתן לום דבר רע
 כילא ומאן כה על מעולם נא האלה בעקב
 כחן נא ומויה להב לך ופניו אלא וקול
 היא ואכה ליכריו לה חום עבד ערות וסן
 עלו והכריו חום ולולו את הנערה אשר
 לכה אתה כחך לנא מוחב יצא הקול
 והעדה עם החכם לפעם אחת בית
 לוכפת על מטה אחת באותה חדר ולא על
 מטה אלא האחרת ויהי נב רלוק באותה חדר
 ונפס האמת באות חרד ונסל כצדון על
 קלי המטה ויהי ביתם לוכפת כמטה ועוד
 האחרת וינא ולום דבר אחר זה דאמר
 יחד ונא נסלה קטנה כן מקלי העזת זה
 חטא האלה וקחונה לאו חוש יורק עם סעשן
 חן עוכר רלולו לן עלה ועוד מתייבד עין
 כידקנות בהעקרת סב מהוא לל
 ו. ללעית אמת חן עוכר כרוב אחר
 דאיהן סב ^כ מנבא להאלה הודית לעינה
 עמו וכתובסך עלה מהלך אחרונת יתרים
 וכלורה יועיל סעבט ו. לאו הודית מעולם

אריא

אריא לנעם הוא אחר עי הוט ניה דעבד כיהא
 חיה אלען ועל אפיל דבריה לפיד ולוחלמא
 עליה כחך איכבים או יבפה וכלתע עמו
 ולכך עליה והנליוו האעופים אל נא האעלה
 או עלו כהיהא כלכות החייוון דחינה חייית
 חדרא דאיה אפיל נה עקרא כחך דינא מלי
 אחנא אחרי דהכא ל. וסן אמת דיינין
 אהך עוכר כאלו אחיה עמאה אע לן ונ
 חע אמן אכבד ומא כחמה לרקנן כבדי
 חין כחך ליע דיכמות וכתעמט פיק קמא
 אפיק אן עיב כפתי אהדרי כחו למבד וחתך
 קחך נה חנא לן הודא אונן נה כחלמא
 חיל פיק לן דיכמות בלם די חוקה הווא
 עוכר דל. ויהי חרדים באוור עמאה אע לן
 מלום דאס איהא דעכר איסורא אירכס
 הוה חירכס כיון לוויה נסלה חתפה דאיסורא
 וחוקה לה דאיתקט לריא דו אפעל והתעספ
 פיק קמא דכתעמט מלמען נמו מדבניהם
 דל. וי. לזוקה. חנן עוכר באווריה
 עמאה אע לן והלמא חיל פיק ל פיק
 ליע דיכמות אפיק אעפ חיי וליט נגד
 וב עב דפיקינכו אהדרי כחך אפיל דהא

עפי חזיר חזון אלע הכי פקד לע דכטענס
 אהא דפריק אטולת העיר סבלה כרפיק אלא
 דוקא כהן דעמא כאחר חזרה טויו שמהן דמא
 ג' אלא אי מלוק דמי ותי איכא לזות לפתק פאית
 עפי דאפילו חר (גפ) חר איכא לזות לפתק פאית
 פיק לע דכטענס ותי נראה אויך דדוקא איסור
 כהנא דלעב ילואו לוי כפרה התם דאורי
 ע כהן דאין תרי ואוח לא הית באומ לעב
 לעלוי זה ואחר כן הית ונעמא אסורה או
 מעוסק זעב כהן אוריין איסור כהנא לא
 רכון דלילואו לוי וחקא אכין קולמ תורה
 אסור לו הקריבה תורה אדלא כן אפי' דולמ
 ובהחזיר על היטות לעטוולו יתק דולמולו
 אלא הילת דלילואו נתי הוי איסור לא ליק
 התם וקדמת ואכך קאחר איסור כהנא לא
 ולא קאחר אכין לאע הלוע דוקא איסור הית
 הוא כהנא . ונה לכתבם לחינע לזור דלא
 אוריין כהן יידך נמנע עינב כאח קדמות
 דאורה ואוכסת את כלה ומכילת ס באורי
 דהורית דמאכ היא אם מוכה וילתן דלא
 נמנע עינב באחר הני מילי מירפסו אקרא וקרא
 אב מתי קארי אפי' דעב אלא גאט אם אמת בוא
 להורית כן לביא נעמא אפי' כן אחר כן נלעב

דעב אי מחמת לעיה אי מחמת אפי
 וקחניה דאפיב לתבול כידים וקלים ווא
 תורה מידי לנעמא מיעול הטלה אפי' ה
 מלפני ופי זה נעל אויך נתי דלעולם כלאו
 עמא אע נמנע עינב כאחר ואחר כן נמנע
 היא כעמא או הנביחה ואלפיה דם בולת אפי' מ
 לילואו אפי' ווא לפתק נמנע קד יעב ופי
 והעלויב עינב מאחר לעמנע כן תמול אפי' כ
 כביה קל מנע אין אפי' . ואי הוי ל
 לעקד כהן זה כן ה' לו דקדק דכסון דהעיר
 הכיל בנת לבשילה כפיה ואורה אדלם ער
 אכסוף אמיר אפי' להלע הוי הורית אפי' כ
 מוסח מילת דלא נמנע עינב כאחר דאמלא
 כן מעיקרא הו' אכרות ופכמא זו אוריין
 כבה דמתן כולמור דלתק מעיקרא ואלפיה לית
 אפי' תלמודא כן דמתן עמא ואלא אפי' לית
 מעיקרא דאי לאו הכי אפי' מעיקרא מעיקרא
 אפי' לית אכסוף לאו סומ היא אפי' כן
 נתי לאו הילת היא דתם נתי עמא דאוריין
 מיהוד קהר אפי' דלתק מעיקרא אפי' כן
 דין מיעוי דאחר קא הוי אפילו הכי לית

רוח רבתי ויהי אלהים ברוח רוחו ויהי רוחו
 ויהי רוחו אחר שנתעב בו עניו אחר
 מכלל ישרו ליה ען באחר ואחר עמיה
 אע אע לאיני עמיה ותו דחוס בתלוב
 במיחון בסיס אורי תלוב דאיתי לה אהון
 יתו באחר שלטע מאחורי בלתו לו דחייטי
 לעיניו הא ותעלה רוחו מלועו ברי לעוסו
 אלה מלום לתעב עניו באחר ואם ס נון
 דירך נתי ויהא בני וכן דחייחון כ"ו דהיו
 העם חיינים אחריהם דחייטי לה מלום חוס
 לא קל חיי דהם חייני דחוסה ה' אהם
 כע אום כחוסה כחוסה פיק אכוסה דהתק
 כסק דחוסה את דכיו אלו ולא בוי לאימא
 דחייחון כע חר עוסה דחייחון על אכוסה
 ותו דהם איני לענין אום ירבה כן ללעני
 אבו קלא דחיי עילוטין אכל קלא דבני עילוטין
 לא חייטי ית לא ידענא אום לענין אום ית
 ככא דאוריחתיא לה בפנייה אכוסה קל ליה
 קל ליה דחוסה חלוב עונת חוסה לעניו עיה
 אע דלכ דחיי יתו אהיון דאין אום חלוב
 עניו כלא לתב חיי חייחון דחייחון כחוסה

דבענ

כבענ אונתי כחוסה עמ אחר להוסה אלו
 דככא אכעל כתי נתי חייחון ליהא חויני
 לעיחתי אבי כחוסה אחר חלובח אשחיון
 ואו לא אחייך לעניו עניו באחר ה' עות
 חייחון על ידי לייך דחייחון ותיחן ליהאין
 דאין סת חיי עניא דעניו נתיחן באחר
 אחיחון אחי חוסה אכעל כתי חחילוד חוי
 חוסה כחוסה וכן בתלוב במיחון בתלוב
 חוסה אום אלה לעלת דבני חוסה
 דבעניו חוי אלתחיל וכן חוסה חוסה
 חויחון אלא כע אחר ותיחן לחוסה ע' חוסה
 חויחון חוסה ללא חוסה אלה אכעל חויחון
 דחיל הוא ככל חוסה חויחון חוסה חויחון
 לחוסה אום ס אין לע אלא לעניו כחוסה
 דחייחון חויחון חויחון חויחון חויחון
 חויחון חויחון חויחון חויחון חויחון

יהיו רבני דלעיל להבניה גם כן בשלים אע"פ דמית
 אן ראיות ברורות להבני הכל מקום ולעיל
 ולא יחיד דיעו איתמנא כוונתא ותישלישית
 אן יד רבנא דמית לפני תבא " (אם קרן
 ובענין לביטולו ")

פ"טו

כ"ט

על דבר האלה מיהו אלם לעיל מהדענא אן
 כי זה קרוב לענין שלהו מילי הנה מיהו קרוב
 אליוקא דיהו ולבניה וטעם כזה וכן ודאי
 ו לא שלהו ל בעם בהיין בעיות מן הדין
 להחזיר אלו יעיל וכלען כישר עסק ליה
 בעות המוחי ראית ולא היה מספקא ליה
 לא רשתי לרקוק כלל בעי שותף אלם דמיון
 (אוחו הפיק התע אוחה האלה מילן לשלוח
 מיל לבני וכן האלה מפראן ליה עמי
 באידידי כתבת צדן להעיה כאוח הפיק בה
 מספיק ליקרו אן ב דיעו דליוקא אחי אלו
 ראית בעם בהיין אלו בעיות מן הדין כיו
 להם סענים ותמיים ולפי קרובים לזה שלם
 היית דוחה הדבר כן בלתי ידע על אהובי
 צדבת לעמוד על העיקר אם נקבלו בעיות כל
 דעה ואם נמאן אוחה וכלן תורה על כל צד
 ד
 צדן

צדן על דבא איתמנא שיהו לתפוס והואיל
 ונכנסת לעבודה הגארת צדן אוחה להעיה
 והנה מבאר לך דעת על כל צד ולעיל אלם
 כאח להחזיר מבין התורה להחזיר השלם
 דאיכא לחזיר דיעו הדאקן חסין כיו לתיים
 או כיו להפסוד של לוחשי דעט בתלפת
 בהימות השנים לסני עליס אוחה בתלפת
 מורס אוחה התלה חזרע על כל צד צדן ומבאר
 למ כאוק יותי הרבה בהצרות וכוונת מן
 הלון לכתב מהדק מן החדשי האחר אן
 ולעיל ולעיל דלא תלין דלחידאן איתמנא או
 בלם ומילא להחזיר אלא אם כן מוכח מילא
 מוכח אוחן ככיו דמלך על תמלא באר הלי
 ומה שלקת דהייך קרא כללע הילוח דן בתלם
 עמו אכל אן צד מילי צד השבט דה קרן
 לעיל שנים דאין נחה לתק כיו לתמא דתלפת
 להצדקה לעיל כמילת כתי מיהו מהדק
 על ולית דין ולית דין דבא איתמנא שיהו
 לתפוס דאין לך ערות וכל מילי האסיה לך
 כילת לא יתלד מילא מילא מילא דקאח
 אזה מיעס קובין אוחה אזה יורי לעיל כי
 הוא שוכן באותו מקום כיו מיקרא אן
 ערות וכל מילי מילע דעיקר הערות שלם

בעין וקצתו כדאיתו תם כתיב ודאן במ
 הן עובדא דחיייל דמזכיר דאיתו וקצתו
 ולא נחא כלל לתייחד בטובו דקבלה כדכ
 היתר דעובדא ק הוב אלא ס' דחב' דלכ
 בעין וקצתו הלום דלא יתעו הדין אולם
 באר' אלא לתייחד אומר ליתאן וסאן וסאן
 וק' בעין וקצתו ה'ע' דמס' ק' לתייחד
 דלא בעין וקצתו אלא כעין וקצתו
 דין לידע ה'ע' דא' לעיל ל' ה'כא' וק' ד
 דכ'ו א' ק' לא בעין וקצתו וס' מוכח ק'
 כעין וקצתו דלעיל לה'ע' על כ'ו א' מס'
 ל' ק' דתייחד אפילו כלל קצתו שרי איתו ה'ע'
 אלא לתייחד אית' קצתו קוב'ים ה'הו'י ה'לוב' ק'
 באומ' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק'
 ודא' כעין וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק'
 ה'ה' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק'
 ד'ע' ה'ע' לא בעין וקצתו לאו תלוב'
 מ'ע' ה'ע' ה'ע' לה'ע' כ' אית' אית' וס'
 אולם תלוב' ה'ע' כ'ע' תלוב' מ'ע' ס'
 ה'ע' ד'ע' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק' וק'
 אלא ס' דאפילו כ'ע' כ'ים לאו בעין

וְקָצֵתוּ

וקצתו וס' מ'ע' כ'י' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ס' אלא כ'ע' כ'ע' לאו נחא עליו ה'תוס'
 ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' לאו נחא עליו ה'תוס'
 ותי' ל'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' לאו נחא עליו ה'תוס'
 ל'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 כ'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'

כבד

ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ל'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 כ'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 וד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 על ה'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ל'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ה'ע' ה'ע' ל'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ה'ע' כ'ע' א'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 א'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ל'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'
 ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע' ד'ע'

ליהנות רמון לה עיר לה עיר היה לומר
 ברב ירוך לאו לפי חמלי בני כחם דחולרני
 לאוץ איזא האליה פתח למן כחלוטת
 לאו חיקרי לפתי ליהנותו קן כלוקים צלום
 ובע דינא חכ הונאו דלפתי דכנס עובא
 חלום האן נראה אם לא הוחזקו אם לני
 חלה פן יועתן לתפסו חן העין דהק חתמי
 חת צבורה לייא לעומא ויכול חק לתערה
 לא קב דילכתיבין אן כתמי צב אם ירו
 חתי לבוע הערות בלי חתי כי איש
 חכר חת בער חת הוא חן חקיקם ברוח
 לאו חוליקם בדיה לאסבורי לקיא וכלם
 דכחוי ציוש דסכודין הם לבוחי ואיפלו
 ליי הכחל חחית וחוק דהק כי יל
 לחוב קט על חלי סבת לילכב שעי
 יב לעם ונה למת איש כי אם לאל לעם
 נחמו לבלעב לעם לא ידעב חיה היה
 לו לק אם נראה חתי ליל לום עקול
 נכב איקכבא בערות ערות גאח סמן
 אם לחובו לבער ובער אין עינב למת
 כל לאו לחזיק ירו לעם חכאים אכרין
 צר וצרות חכאים אכל אם הערות בער

וכלי

וכולר לאין נכב כה לום עולה חספדת הוא
 אהרש האלה הנאת לעומא " ואם בקטן
 אנה עיר לבלחמו "

רכב

אכופי בר חיים חייס חייס חייס חייס חייס
 ולעתי קלונסות אכחים לחסמנין כו בספר
 חרב אריאא לחופת היום נחא לעד דאע
 כהא סונס תלמיס דתלמיס הוא ולתי סחוכ
 פיק בני בעיר דחופת עני לקי א. לא דאחיק
 כו לתעמיס סת הו. תלמיס דתלמיס וכלם
 הא. סונס דחיק הוא תלמיס לתוסת חן
 לחק דסון דהא. סונס העמיד הנחוד
 איכא לחיחך דהו. כמו פחות צביה דאחן
 בעלמא הא בלק אחז באעמיס אין לומר
 לא עיקר חייס לחסיה דלת סיה נתי
 קדולת סוסיא כחוכר חתן אע דאעמיס
 חיי נחא דנבי דכני חילי לית כבו סון
 קדולת חון אל י. כבו כמו קדולת כול
 סנסוס לא ציע חספסלס חספסלס וקדוים
 דאיתא בחולות דאית כבין קדולת כול
 סנסוס כחחט באליי ואורב פיק בני
 העיר ואם פן נחא דחליס בורה קלך

ליהיה כבוד ועוד כבוד מן הן ונאה לעד כלומר ליהיה
 אחיה נבי דהייליק דודא. אסבעות מן אלהן
 דרובין דמזון אבן לקא דהילין לא אסברין
 תלמוד נעמו כל אמן כדפליק ערב דמזון
 פלוט דמכא מסלי אבר דהילין. מפיאו אבן
 ליכא אלא מוזיאן יתרא דהייליק ואיעוט
 וגם הדין לא רבא לירכס כפוק ובלגה
 היכא דידעין פרא. כליות הסליות אבן
 קלא סבעות פליטא דלא יחזיק כה פלי
 האי הנאה לעד ספגה מין אסוק עלי
 נחם הקין אבעיה ספגה

לפנים. לק דברים נכחים מאין ומכאן
 מנהל ומנהל אבוב עה. האלק דהדי
 היים יט מאי קי לאי פיל. ממשך דכ
 דה צי עליהם יכה ככה דמיל און ועד
 יל דכר צדו זה דלמ פיל. דמס דה
 צי עליהם אבן דה עלו אבן הוא מוסר
 לאו דלא ממזון כמ ומו לא צי עליהם
 אלא צמות ויל למ צי וצו ויה ליל
 סך דצד חלעות ה צי עליהם עבות

כן לא יתמך כמס ס ויהיין כפיל אבן
 מוכח לעד פוק העל עם פלע מוזק כמנה
 דכרענא היכא לאו דלא תמזון ועל היכא
 אוד ספרי ייבמות יתבר או כבדיא דכ
 היכא אבן עין ליהיין דהו לא איתרין היכא
 ליע פוק האיל ליל כבדיא מוסר לא
 תמזון ונאה לעד איל דכר כמנה
 לא כע ליל מוסר דכר צי עליהם ספגה
 ואיעוט מוזיאן אבן היים מבעת דיל
 דלא דצד עליהם חלעות הוא טענות
 הנחא דפוק העל כועל דמוכ לס כבדי
 דמזון אסירי לתמזון מוכה כמזון
 דמזון דה לאו היים מבעת סך דעל
 היל היכא ואיעוט דעבות מנה צי
 עליהם ואיכא לאו דלא יכה קול אסר
 הו ממשך טעול אצו דמין עליו וקול
 כדאיתע כילא לביא אסוק לעב ולעס
 ס אבן צדו נצו ובעלמין אבן איעוט
 מפיאו א. איתרין דעבות מיל צי
 עליהם ממשך כמזון אבן איעוט דכ
 צדו נצו מן יתי אבן איעוט מיל צי

העולם ולא חסד התלמוד ויהי הא קאמרי לא
 לבקת היא רלבקת לבקת דמי מלום דמי
 נלים לא יחולו לניקו דלום דמסקרי לרי
 ערי נפליבו דלוא לא יבא לרי צביה לא
 מפקל וביא תמות תמול לוי מיהא אחרי
 להובתק דטענק דמזיקי ויהי תמול לוי
 אחי מיתר כאל יו תקב לטוחו לה הורליק
 חיי דמאח בתמקן לואות מה כתוב כב
 ולא יבא לה פניו לניקו וכי באי צוע ותמקת
 ונזמח אנפיק טובא לאו נעק ליתמיק
 צדי ארספא כביד דאי כוי אפיקו קיימ כוי
 טען דמזיקי וכל דלדי לא אלכין איקו
 ומה כבן הא נאנסו נמי לא לטוחא אפיקו
 טענק לה כביד וחקת דמאקסו טענק טובא
 היא דמזיקי אפיקו כב בלא ויד הרי פרוע טוין
 נאון אפיקו אלא חכז היד דאי לאו אחיק
 ויה לטק כרי ממי פנו וטענק לבו וצייט
 אימיר דלאע פרוע דלטיח הוא ול גז חוק
 ופרסת חר ט ומ דמדי כאלומי לביחי פדאית
 כהביא כתי ואלוי ודודכ פיר קמא דבבא
 כמא מלום דכמני כול דין כאת וכל
 אלוי למ דלטיח הוא וכתמיל צדי דוק סמוך
 לחיקתו ומ ס נעקן (כל היתומים דכדל

אחפסא

אחפסא סמוך לחיקתו כביד דמזיקי ודמלמל
 אין לך ראייה סוף חרב יוסף דלא הייל לני
 דהתל אורי כביד הטוען עמ אלתי כמכר
 דמרי וקלמתי ופוסתו חרב יוסף וליבא דמי
 כפא וליבא דמכאן בין לרבך בין לרי יוסף
 אחר למן לן חר נמא כניי ללמתי ללמ
 כמיה א דאין לך ראייה דמרי ציע חקיען
 אלא וליבא דמכ יוסף וליבא דמכאן ועין
 וממא ומן נמא דלבי דמי חקיען כמאן
 ליבא לחיקל לערי כמכאן אלוי פיר קמא
 דבבא כמא נמא דטענק איתמי דמזיקי אפיקו
 דאי סר לאו טענק לה חרב טענק דמכאן
 און אלכא דמכאן דלעל דחלע דטענק דמכ
 מלום דמזיקי ולתי כמכאן ולק לא יתני
 ופי דל ותימא על יורלי לטי חר גמ
 וכלתו מה תקן הכל דאין וחימדין לה כמכאן
 דחולבי דמכאן כמכאן אס מניקו כמכאן
 אחרת כמכאן כמכאן דמא חקיען ותיב
 כב כמכאן סון דלא טענק לחלק דמזיקי
 אפיקו ולבי דמזיקי גז אגז לבו כוי טענק
 דירך דאינך ייבא חקלא דמכאן היא כמכאן
 ואין הכל נמי יוכל לתקן דמכאן וכוון דמכאן
 התוסף דלא לבקת חיי מלום צינפא עלמא
 דמכאן חקל דמכאן לעלות ומ ס מה תקן לא

וכן כחה כלות לאסוף אז חכמים בתלמוד
 בדרך זה פירק המדיק בכתובות ארכי מאיר
 אין אדם מוכיח רביו לבטלה דאדם יודע
 דאין מרדל דב לא בא לעולם ועלם באור
 קרלו ידי לעולמים ופניה דבת כל דבאבו
 איירי בתם אלא על אהק דבתם צד המעט
 למה ארע לארפיקי המועט מינה קאת אה
 למח לא צד להקעמא אלא בטר ואין לטר
 לאחר איתפ ונמצא נלאר לו המיון אכר
 בזמן דיוך נראין הרבים דהלכא כל לקט
 קטן ולא בעל הכתב לדיריה איה ליה קטן
 וכיון דקטן צד לעולא ליה מיון קאת לא אה
 למח לא צד להקעמא אלא בטר אכל מי
 דקטן לו נחמ ליה מי כפעולת אי קטן אכל
 מחלק פכך קרולין צד אהיום ולאחר מיתפ
 לענן צדולין וקרולין דמי איתמר כפעולת הוה
 אמיינא מלום דלחוקי קאת ולכן אספקיק
 אי תמינאי מי חזרה אכל קרולין דקרוב קאת
 ונאי תמינאי הוה ולא חזרה " " " "

כלא רביא דאלה לאסרה מודעא לא אהוב על
 צתפ לא יוכיח הכל מוקים חכה לנלמא

שם

למ כלמינא דהבנ דאפילו יאנו דעת בעלמא הוי
 מועיל ואין כאן לומר דאיה " " (אם קרן)
 ובצד שכלמא "

רלב

על סענת האומנ יכה סכך אהיל מהלך
 וכן ארע נפיק כדריפ נן כיון לעובדן אהובת
 לאחת וארע לאחת ואין בתעבת האומנת
 לוות לא הוה כמעלה כתרין מלום הכ על
 דלריטם קיום בעדים ומה לכתבת כדריפ
 דריום אכליל התחמן אין כמעט הכמעלות
 לוות ואין לכן קצבא ואפילו הכי מצינן לכו
 בלא קיום אמיינא כרהב מן באדינעמא טריד
 הוי מן קרסא ולא עין מר לפיכך כמעט
 כדריפ כדריפ דריום עז לקולענא וכל מדינת
 וראנן כייעין לווקן אכר רעקלבוך כל אומן
 החקאות נהבן אכר אכעלות מאה נקוקים
 כסף אכרמן ככתבה מאה ליתין דכסף
 דהיינא מאה נקוקין ולא למנפ כמעט מאה
 לטרין דכסף דהיינא חמלים נקוקים ומלום
 הכי הוי כמו מעלה כתר דין סא כיון דכאן
 לוות אכן כתר האליה פירק קאאכתעבת
 מאה מלכות הסהנים כותבין אכעלות אכר
 מאות נון אכר האליה הוי כמעט כתרין

אכל בארבעה יום כיון דתפלת האומנות אית
 לווה כליטא דלא הוי כתרתי בית דין וקל מליל
 התפתח דהיינו מקולבנא ופואה כתרבה בעל
 לשם גרובוס ופואתי לולאם בעעלעצות
 אבעלה מאה איטדין כחלקו כפול דהיינו דמאז
 גרזים כסוף לולאנה חוליס איטדין דהיינו
 מאה גרזים כסוף כל אומה התקוותה בו
 כתרתי בית דין כיון דפואם לוות וכל אומה
 הדרינות עתה לבחור חותם הכפופ
 וכל חולטאון לאכידן חתמות החוק סגן אכידים
 אכידן חתמות החוק אז אין זריבם לבכא
 דאיה באינה דרינה נלאת וצם טריב לבכא
 עיני לבמלה נלאת וכלאון לה עיני עלנה
 אז טריב לבכא עיני קיום וס הייה נפיש
 כלהיינו כמות הדרינות אכל כלהיינו
 כדרינה יום סוף לבחתיים איני נוחים
 לחתום הכתרבה איני מלכע לשם אומה
 אלא אום ס' .ש' לה עיני קיום ואל אומה
 חין כותבין הנפק על הכתרבה כמו על הלטר
 וחלם אתה מבא דאיה דלא טענת דמזיין
 אכתרבה דה דאיה היא יום מה תקופה
 .ש' כהנפק אי חיליסן לחיתת העיני

חיליסן

חיליסן עיני לחיתת הדרינים וצם אלטר
 או אתפידן אן מה חועיל כהנפק וסויגות
 לקל ופתי קתי חזינת מהדי דולן על מה
 תקופה .ש' כיון הנה כהנפק ולא לעצת חותם
 לום טעם כחך לק עיניא דחיקא .ש' ואל
 דל דכתרבה .ש' לה קול ואלה חסתי לוקא
 אכל הלואה מאן דמזין לבטא יזין דמזין
 כחתימן ככב אכ .ש' עיניא כתב התע
 וחכאין דאיה דטענת דמזיין לתומים דאם
 לא ס' כל אדם יכנס לטר חסר וחתם
 על חסר ויזיא על התומים וחבר עיני
 .ש' או קול כחיה ככר חקרת כתרבה חתם
 דמזין ככרביסין ככר חכאי טעמיא חקרת
 חלוקות אכידן כחבר בעינים כל אטר
 ועתה דידך כיון דאכ .ש' על קל אומה
 לא אחינת (א חלק) ליופי ולאיך יסא
 עיני חיתת הת דאיה חית דטענת לתומים
 דמזיין מאזר למע לטר חסר כיון דאם
 .ש' או קול וכל איה ליה קול חוסר חיתת
 דמזיין הוא אכל כוכבת אחינת לא
 טענת דמזיין אלא וראי התפסין חכאין
 דאיה כיון חלסון דטענת דמזיין לתומים

לא חלקו חכמים ואיכא נתי ליהוה איכא
 וסתבא למ ובר ל עענן וזוין ליתמי.
 אע דאיכא ליהוה חנה אין אדם תובע
 אלא אם מן יל לו ואיכא ליהוה לא חנין
 איניל ליוני אפילו הכי חילטן לניופאכא
 למ לני בתובה דאלה מערה לניוכה
 דהא יודען ליל לך בתובה ודאי מעיבה
 ומענה וכו האי ווען אחריין פיק לע דכרוב
 אכל הפא בין דאיכא ערים קרסיע אה
 מענה ומענה אס האומן תפסה תפסה
 וז לך אד דן פון ליכוא לעען אין בירי סוף
 אפלי אפלי דמחנה סוף עני קום כיון דאית
 לבו אד אל הדב לניך דרובק אלא דמחנה
 סוף דהוא אין לך אד עיל תלומד מהי
 ונייל . . . אודין דכין כענן הלכתי
 עלים נלאות אודעת סוף בתובה ודאי דני
 אית כבו כי מהיל אהאל תנה על ללכתי
 אופי אופי אהרן כתי בתלומד לני
 אלכע אלה על בתובה סוף ענין קום
 רך לבעלות הנלאות ליל לך לטבה כמנה
 דמחנה אן היה מהיל סוף לך אלכע לך
 לני המחנה מן כו מן היק לילי אהכ

פין

פין אהבי ונייל אהרן כראיות לא רבית
 לכתוב כי תלכו מן דין תלומד לואהכ
 איסרון ודן תלומד לל מהיל ועין לעיל . . .
 ללוח יסעו לחרא אכוב עיית מהיל יודא
 יל על אלה לאלתע על פירן הכ לתייע
 כלבת היאך יעל הפירן אלא אם איניע
 מן כלמן האכ דמי הפירן בעל כחו
 לילין מרסר הכענימ עליהם אהגיר
 דע ככ נלאות ונתמ ככר גה הדב עור
 על אכר מהיל אהרן וסרני היק
 אהרן על יום א אחר הלכת כי כוסת
 אפלי בקיך קחא דביט דמתעל כין
 לכן חולין איוון אין קפידא בלתייתן אן
 חלפי ללוד בערבין דאם מלה איני ענב
 אלא דאין אהרן לום אסור וביכא דחלבה
 כד לתיחל מן המחנה לבי דמי אכדומה
 למ הוא המחנה א מהיל ללמן זל סכר
 לך כמות פה לילי מן כספר חכר אחר
 מן המחברים דאם לכת . . .
 אן איכע מן לענן האעויל בעל אהרן
 הכין אם לילי לחול אכר וני נכא דוראי

הל

דדלואו אלמנוטי. הוא וס כח במורה בספרו
זה לבחזיק חזון לאני על פקדון אחיני
דלואו אלמנוטי הוא אט לבד ליטול הו. קלפ
על הפקדון " "

הא

מה שכתבתי וחיוב טעם דגילן בעולם לומר
גב רבו לא זה כלכלו לאור חותם זמן אחד ת
או פיהו וקבלה הרה שמע מן התלמידי יומ
היהלים מהה שמע הוא מאת מין דקדק
כל כן וחר זה החתם כי חתם אטעית תורה
היה קלט ראיה י. ל. זה היה דבטת מין
י. פט. לאיין " "

הא

אחנים מה שכתבתי אמר אין לתמיך רשות
לחוק על רבו כחיוב פסק חזקה אמ. ללו
דחילת מן הספר ופסקי חזונים כפך חזקה
היב נתי ודאי אמר הוכחות בזכות קצת
ולוית דלמעלה השמע כדברי התלמידי
אם לא יחוק כן היה דוכה לא תורה
מיו. התעמים רבי הקהל חוק בסנה
חזונות על אביו ועל רבו דלפן באחזאי
כפא חוק בנה דוכתן על רב איה

רבי

רבו כדאיתא בירושלמי פירק פלג כהן כקאונים
אליהו חוק בנה דוכתן אחריס איה
רבו חוכמין אין ל. לאר יומי וזה כדבדו
אלו ציכין לומר חכה ל. אופה " נאם
קדן ובטעיה לביטאול "

הא

לומר יסג לתא אבובי עיית דהדר מאי
י. בע. שחר כוכ עסקים ואין ל. פטי.
לאיין אחנים אלז הקלה מרלוב מורק
פירק קמא דעירובי פירק היר דסתי אבדי
דבבין קמא קדק מרשלמיט רב אלפס
אפילו מילתא דליבא מין דפליג עלה ליה
דטל דלוא דהאמא היא ופירק היר כתי
חיבא באי מילתא בה ק' לו לקני טיה לני
או מיניט לתיקם ביה אטעיה לפי אפס נאם
קצת לילב דבביא דפירק היר נוס לומר
לביה דעיל רב אלפס לוא הוציק לאיתני
מלום דליבא מין דפליג עלה הוואיל ולא
חניט מיניב דאלפס דאיתת דההוא רינא
אל דבביא דלכות הפוס דפירק קמא חזקא
מירי דאלפס דאיתת לאר מלי דלכה מאי

העיר בלשון כהה"ל לא ידעת באות " נאם
הקטן והלעזי לבלואו "

כח

לוי ולוה אחיות ומקוה אהובי מעער הילל
והחפול אהר לוי יט הנב אהובי כאל
כתבת לי אמר לי כח כבד היללוב למין אדם
רק ה' או ו' וכוף זה את זה לילכו חטן ויקטלו
בעלזה תמיד מה טוב ומה נעים היה הרב
מן הטעמים למה " אהנך בלכות חזק
כחודכי כיון קמא רבא כוכא אבד כחייחון
מלמע דלא כייפיך רק כחיים הנוואים וקטן
למין אדם חסדים רק א' ו' וכן דומה
לי למין החנה בלוא הלך לכוף אלא
כ' ל' אדם ויולד בעיר ספק לטור לז'
אוי כמין ו' או ו' עלויים ויל אדם תמיד
מלכותם ומלחמים ומלואות האנין כבד
כוכן ולא בעיר לילכך רק ו' או ה' בני בית
אין מלמע כחייחון בלכות חסד "
(אם הקטן והלעזי לבלואו ")

תזכה לשם ואחלה וקוץ תמס מעלה מעלה

אהובי

אהובי עיניך האוון והיה אליה יט הלך אהובי
ליעזי האום בגנב לנתן או נפסק וקטן
יכה ס' אהנעך דפיק ל' הפסולת וההוא
עוכבא ללך התעלן נפולט הילואים כ' אהוב
רהוי חום והלעזי חום חפיק אילו חומין
דכתיב דתן תמס גנב לנפסו מן העלם
ולא מן הפיק אביל. לשם דחולות. ל' בגנב
כחו למת דואים וכן קחין פיקים ואק
נפד כחוק חיסוד הדוא כחיא מלמ אנו
אווד דכל אם נפסק לעזי וחוק למתחיל
בחולות ומעלה דהוי חום אל מן החולות
לחטה לעב ליעוד הנכד ודא לא כ' חום
והכיא דנפסו אנו מן הסחוס נאה דסחוס
היא ללך כחילואי היד ויל לו גנב גלגל
דבכני' כמין האון וכאנו האדם נמי יכב
ק דל בלי שבוא קלמ קלמ וקטן כן ואנו
קוין חום קחילואי גבו נקח סחוס כחו כאל
כנפסיס והסחוסין כפיק כילד זולין כחיליה
על " נאם הקטן והלעזי לבלואו " "

אם אכילת חסד אם אדם יכול לעמוד יד

דל

חומר קלוי אחד העלן לאט כמו שגזא אע"פ לאין
בו כנית היטעם דכ"ף חל"ב ולא בעיק כנית
בהי"א דיוולתו. להבא ה"ח"ל ככ"ף כל"ש חכ"ן
אכ"ו לא אכ"א אלא כ"י"ה אח"י לא ע"ב או
לא ר"ח"ן ט"ך אצ"ך אח"ו ול"ד הכ"י דכ"י
ק"י דאכ"ו ככ"ב דכ"ב כ"ה אכ"ה כד"א ק
כאודית אכ"ו הכ"י חלכ"ן כ"י"א ככ"י"א כ"ל
ל"ן ח"כ"ב ד"א כ"ב כ"ה אכ"ה כ"ל דאכ"ו
אכ"ה ק"י ופ"י כ"י ה"ח"ל כע"כ כ"סח"י
לכ"י ע"מ דכ"י"ן כ"י"ת כ"ח"כ"י חל"כ
דכ"כ"ן ע"ל אכ"ו"ת ח"כ"ב א"י"ן אכ"ה כ"ח"ו
חכ"י"ת לא י"ה"א ול"ן ככ"ב כ"ח"י דכ"ב
כאודית ו"ח"ב לח"ך כ"ד ד"א ח"כ"ב כ"א
ע"מ דכ"י"א חל"כ"ן כ"י"ן כ"י"כ"י ח"ו"י"ן
לח"ב ד"א א"י יו"ט"י"ן כ"ל"ל"י"ם לח"י דכ"י
כ"ה א"ל ל"ב ככ"ב אח"ו"כ אכ"ו"ת א"י
או"ל כ"ל ככ"י"א כ"ן לח"י"י"ך ה"ח"ב כ"י"ך
לכ"ך אח"י"ה חל"כ"ן ד"א"ל כ"ל ח"ה לח"ו"ל"ח"א
ו"י כ"ע ח"י אכ"ו כ"ו"ל א"ל ח"כ"ן חל"כ"י
ח"ל"י"כ לח"ב"ה ח"י"י ככ"י"א ח"ס"ד"ה כ"כ"י

לע"ד חסופ"ן א"י היכ"א ד"ח"כ"א כ"ל"ע"מ ד"כ"ו"ח"א

בתל"ב

בתל"ב ח"י ח"ח"י ח"י לא ח"ח"י כ"ן ככ"י"ן ח"י
כ"ח"ך ח"כ"י"י"ן לח"י"ד"ך ח"ה"י ע"מ ד"ח"ו"י
לח"י"ת בתל"ב ח"י"ס כ"ו"ל ח"י"א ח"ח"ל"י כ"כ"ן
ח"י"י"ך ד"ח"ך כ"כ"ך ח"ח"ל"ל ח"ח"ל"ל ח"ס"י"ך ל"ם
ד"א"י ל"ך ח"י"ד"ל ח"ו"ל ח"ח"י"ה ל"סכ"ך לו א"מ ח"ח"ל"ל
ו"כ"ו"ח"א ד"כ"ו"ח"א ח"י סכ"ך ח"ו"א א"מ ח"ח"ל"ל
ד"ח"ע"ה ד"י ד"כ"י"ך לח"ח"כ"ב ח"י כ"ו"ל ח"א ח"ח"ל"ל
כ"ל ח"א ד"ח"י לח"י"י כ"כ"ו"ח"י ד"ך"ל היכ"א ד"ח"י"א
סכ"ך"א ח"א ח"כ"י"י"ן ד"כ"ב ככ"ו"ח"י ח"א ח"ח"י"י"ן
ח"ו"י"י א"י"כ"ך א"מ כ"ל ח"י"ס כ"ו"ל ח"א ל"ם
ד"כ"י ח"א ח"ו"ח"י ח"ח"ל"ל ח"י"ל כ"כ"ל"ח"ח"י"ת
ח"ל לח"ו"ל ח"א לח"ו"י ח"ח"ל"ל כ"ן ככ"י"ן

ח"י"י

לע"ד חסופ"ן א"י א"ל ח"י"י"ך כ"י"כ"י ח"י
ל"ס"ד ח"ו"י לח"ב"כ"י ח"ו"י"ך ח"כ"ב ח"א ח"י
כ"ו"ח"י כ"ן כ"ו"ח"י ח"ע"ו"י ח"י"ס ח"ח"י"ך ח"ו"ח"י
ח"ל ח"ס ח"ח"כ"ב ח"ט ח"כ"י"כ"י ח"ל ח"י"י"ך ח"י
ח"ו"א ח"א ח"ו"ח"י כ"ן כ"ו"ח"י ח"א ח"ס ח"ח"כ"ב
ח"ע"ו"י ח"י"ס ח"כ"י"ך ח"ח"ע"ו"י ח"כ"י"ך ח"ל
ח"כ"ו"ן ח"ח"י יו"ח ד"ח"י ח"ח"י לח"כ"י"י"ך כ"ן ל"ם
ח"ח"כ"ב ח"כ"ן ח"א ח"ס ח"ח"כ"ב ח"ח"י"ך ח"כ"י"כ"י
ח"ח"כ"י ח"י"י"ך ח"ח"י"י ח"א ח"ח"כ"ב ח"ח"י"ך ח"כ"י"כ"י

ויהי חקיה ואם סלה אהנמה שאחרת ופסקת
 כז אבא אחרת שנשאלת ופס שוחין סלי האי
 אפניי טוח טוח רב אהנמא עלי חתמה קטן
 והאירפ מועט שאין האשה מועטא קצ כל לפת
 כן וכל קטין קושפן ויהי חתמה וקטין אורח אכ
 טוח כן ומה בין דקיימא לן האטת דוחות כשחל
 עליו חסיפה כח וזין עיר עלי חתמה אפילו
 אסתחלה ותולע חשום ראש כחן סתמי חשודת
 חלבה ד' ואיר קצ שאין עלי חתמים כן חסא
 בעלמא הוא חסדן נפשי חסודת ד' ואיר ו
 חבאת האייה ופס חקיש וחפשי סלעל ופ
 קטת דאון כל סודת דתמי חסדן נפשי חסודת
 אפס דלכה דוחא היא חל קיימא לן סתמי דאור
 הלך אחר בחחיה אלא היא דהוה וזן חסד ונפס
 דלכה סתמי דאסור בהיא ד' ואיר סתמי חשודת
 סבי חס וכן היא דבין ד' יוסי דסתמי חשנה חס
 או סתמי סותהו סבא וזן דחיד וזבס הלכה כ
 טבס ברוב חקודת אבל ק' ד' הוא כחחוד חוס

כן
 י

ויהי חקיה ואם סלה אהנמה שאחרת ופסקת
 כז אבא אחרת שנשאלת ופס שוחין סלי האי
 אפניי טוח טוח רב אהנמא עלי חתמה קטן
 והאירפ מועט שאין האשה מועטא קצ כל לפת
 כן וכל קטין קושפן ויהי חתמה וקטין אורח אכ
 טוח כן ומה בין דקיימא לן האטת דוחות כשחל
 עליו חסיפה כח וזין עיר עלי חתמה אפילו
 אסתחלה ותולע חשום ראש כחן סתמי חשודת
 חלבה ד' ואיר קצ שאין עלי חתמים כן חסא
 בעלמא הוא חסדן נפשי חסודת ד' ואיר ו
 חבאת האייה ופס חקיש וחפשי סלעל ופ
 קטת דאון כל סודת דתמי חסדן נפשי חסודת
 אפס דלכה דוחא היא חל קיימא לן סתמי דאור
 הלך אחר בחחיה אלא היא דהוה וזן חסד ונפס
 דלכה סתמי דאסור בהיא ד' ואיר סתמי חשודת
 סבי חס וכן היא דבין ד' יוסי דסתמי חשנה חס
 או סתמי סותהו סבא וזן דחיד וזבס הלכה כ
 טבס ברוב חקודת אבל ק' ד' הוא כחחוד חוס

כעמית דמי שקבא וכע סמוהי לא קל כ' יהודי וכן
 פסקו לה' הוהב וסוף ושיהי פסקו לא יהודא
 ומה שכתבו שפסקו או פסקו להדי כ' הוא אלף
 המעשה הט' ומדוקי כ' יהודא ויל קטל דלוד לחמה
 הילת פ' הט' כדוכן (אוקווי) ככל משום דמחשב
 התם וההיא ביהיט תפסתן (מה אמרתי) בעל לה
 (אוקווי) דאין לו פסק ואלא בעל ואו תורה כיון דתנא
 ומה בתו משמע דל היכא דתהי כו' על ענין
 כשר הוא ומו דבזון דין הפסול מעקרו אינו אלא
 ודוכן כוסף הוהב להדי דפסול קרוב האם
 ופסול. היתן אינו מן התורה ולא מדוכן וסוף
 או סוף ולא אפסול קרוב האם כדמיינת קרא אפ'
 ופסול. היתן או סוף ואשר חלקת היכא דהבני
 כסול. לעצת לקרוב אשתו שמתה וכן דאית פ'
 פסול. כ' זה אין ע' חלק דע' הטעם הוא עמו כ'
 עין אית ביה ומשיב להו לקרוב כמאשונה מחמת
 חיבת מלן וכן משמע מעמית דמי עקבא קרא
 אלו בקיני אורק' כ' משמע איהו ע' וד'.

שכתבו אי חידי דילבר אחי שנשאת קודם שתיבע
 פ' ט' דרעבר חידי דלחוסאה ובעלה אואפי להניח
 קודמין נחוסה ונשואין אחי הייט דרעבר ובפ' ד'
 דממות מחלק. ש' להם בפס' או תנא אין לה בפס' +
 תנא ובפ' שאר דוכת' ע' היכ' דקראו אס נשא
 או תנא הייט אפי' אין לה בפס' ט' הי' והלעבר ש'
 שפשתה.

רע

ע' לוחין יסוף (מהא איהו עמית) ויהי אילעבר יסוף אשת
 דרעבר אס י' לכתוב ועל'יש בעל'ין ע' דפשיט'
 שכן סתם כיון עמית ושלל שעל' שם העולם כ'
 כן סתם בעל'ין ומאי דמספק' לן שפשתה ארת
 העבר בשון בהה'ש הנעליש ע' דאין ע' ח' החליש
 עקווי. כן האשכנזים אלא אינו (שון קיטור) הלשון +
 הבהוי דכך דוכן של הבהויים והאין הוהה +
 בשונה בע' או פלא והה'א כחילת התוכה ע' כ'
 ומססות ומיינות לשונה וסוף. הוי אחיש כחשבת
 דקדובה ושוה אש' חאפי' למחלה כשר בתוכה
 לבא כמות כדמיינת ע' השוואה טאס הי' והלעבר
 שפשתה.

חן רבתי יפיש חייסן ויסף יוחסן ויחזיק שלמה
 שלוחסן אהו היקדים קהלות הקדש וחסדוד
 הקדשות קושיא ושליו ושליו וברא שיכס האלון
 אהו ויבש והחופים עליו הקביר הו ליסון והיקי
 הו קושין יט כשבס הקבלע ושתה אכזר העקל
 ועקר רביסם האו הוא אשר לא תסרע ל עיקר
 לקל עלים התקט והצרות שתקט וצו עתה ו
 וקדוב אהו ליקחן ומהו חן וחס כמיהם טעמס
 עליהם בבין ותטע טעמים וטעוקי ארביסם כ
 בצמיר כ שלא חדעבם טקן ועשה כן ש מקנט
 רביס אשר בתקנת אין חב טעמים יסוף
 לעמוד בהם ופירטתם אחת ויהן אשר טקן וקצר
 טאם תעלד ספיק לשון סגב התקנת כטאכ ו
 חריות דהייט כלא זה שליו ושליו יפיש להס
 אהו בן ותקנה זו יהא לשכס ולכטעם לבש
 שט הודיקת אלו חתי טעמי חזא חפכ דחוק
 וסכנת הדכס ואיך שיסתלק חבת דיעס אהו
 הו אשר להם חתי ורע כל צרכים עס אהו

הו סתב טיק הודל סב אהרן ויהרס שרעט
 וחפס אידל תחילה ככאור ולא ברויזה בשעות
 ולא כבלות מה ירע אהן וסאיה עשין וסר הודה
 יטאים וכעלן אהרן לא יתרה שר הודל להס
 דחיות ותטאים אשר חוסן בלשון שאין בעלמ
 ליכס אלא אס כן יאה תחלה יהות ואיכות התקנת
 ומהרן או רעה להודיע בצאור ובצור סו לא ט
 שר לעשו אודל וקיהיה ויה יעשה ומהרס
 הש בלו לשון החספיק ורל שאין לס טיהא חיש
 כוס הוועב הווא אצור התקנת ויש שאין בעלמ
 לחתם ולמהר און אס יוסכס בצר התקנת הוד
 והואס אשר שלה יהיו את בן שמה ליוס הוועב
 על זה סת שאו עשה זה רק לכסח של אהו אולנת
 כקטת ואו לחתם ויה שחתם סת אכז סתב
 שוחחית יהות וישם ואייוס דמהו טקן לכך
 הו ליסון הו סתב איך הודיע רכז למהרס עס
 אהרן נשיל שאין רעט כל ועקר לקל עליו שוס
 תקנת וצרות כצרות עושין וחוחות כולד
 כקטות ומהן טעם לרבי טעמים ככז ויהות

סבתו בזה וכן הסכר להם הוא סיה דעתי על
 סקנות הללו עם הקצת אשר היה ותלוייה היה
 ימים סניאור הכריחם בצורתם אקל עליהם בעל
 ומל הנ שניי הסמותם סלם לעמוד על השמות
 נאות על סכמלטה איכנס בתקנות וציוותהאלו
 בהווייתם אקלם עליהם על ועדי וכן שיהם וזאת
 והחברי שאין והרם ועדי והיה בזה להסמך
 עינים והויות לכך וזה אשר תבאו יד חובתם
 והשם השיב על השון כאשר יורו מן השמים ונ
 רכסם והדעת היל אשר על החתם ועל הלויים
 אלהם אין עליהם חיוב והכרח לומר ליכנס בקצתו
 והקט הללו ואקלם עליהם ואין זה נצרך ואיה כד
 כי איך יתכן להסיע על קצתם שלא מדעתם
 כש כאשר סבת שאין יוב צבורם יתלים
 לעמוד סוילו התקנות וכן סבתם כד להכיר
 בעליהן שאין על כל שיטתו כח ויד להסיע אפי
 הסמוך אליו אלא בקבל העלין רבי עם האין
 והיה נטן והיה השם ויטן וית אוודים ובעלי

סבתו וזאתם אקל עליהם התקנות אשר עליו שלא
 עלתם כתבולו חיות הספקות לעליו ספר היית
 סולדת כשטיין כי סל לו כחך טעם
 קצת וליהלו בזהה מוכתו ודוק
 שאם יעידו כמבדו לוויא אדמא על צד
 ועשיו שלום שלום יועל ויאסור ושליו יות
 עלה של דלטן השם והבאו דעתו והלא
 סביבם כאשר כתבתם כי הוא לא חלו
 התקנות והקצות עליהם לים ואזויכא
 והיה והיהם והסכר היהם טלם או הקצתם
 עור עליהם וההטיל עליהם עשיון וחיות
 על סלכס או על הקצתם עם על אחד
 וזאתם כד ואזין כדכס לעמוד כמבדו וזאת
 וזאתם כד ולא ויחול ויתקיים את שלום וזאת
 שלהם היום וכל עם כד יהיה עם ליחיד חכם
 ועל חתמות כד של מההו הנשך שאם יתכרח
 הדברים כאשר הוצתה לעל שמהדוק היה וצד
 וזאתם של כד דההו היל על שחתם אוודי
 דבבא לה הלה קבלת דחשי קבלה כיוס ואע
 דזין האונס וזאתם ופעו אלא יראת רב ודאצת

חטיב אונס וסוף איתא מידע סך לשפלות בעל
 ר' דהשפלות והבית שקבלו אמתות בעצמת אונס
 ה'ל מורע רבא עליה בעל ההיא דהי סיע שפס
 עליהם כפיית השוס דעצט / ומאב שיי הו
 יחיס סן יטעום מדבר עור ודא יפסס
 סן יטעום מדבר לויץ וליץ מינה התם וההר
 דבש יחית ואיוס כשר דם ואפי' אם סטן נחור
 חתם סו דהה' חת האילן ומוסת קטל מתק ד
 סטב / ששלה מהח סו להדין ומהרס וכסרב
 שהשיב לו מהרס לא אסיק מהח ארעתי שיה
 כ' מהו לפי זה ל' לאו והיון סו סקכו לומר
 מדעין ופלטט ובשלי חתן חסדות אפי' אם יח
 במ שאבו טהו לחתום אפי' שיהיה כח סרב
 הודע שיהא פהו כפיו ויה כח סלען אלו ה
 סקדא ואלא אוחין לא הסתמא לא חפץ איניש
 לויחוס חסר אמה אפי' טהו כח חתום פ
 האניש ופי' כשוס דלא חפץ איניש לשווי
 טיה דאמה סיהו ~~בחוות~~ דהרבה יש לחלק
 חדאי חטי שחדס שכי חטת אבו אב איט
 חץ שחקל ומולא סור אבו חץ לחב חב

עלם עבדים על חטת חקל כ' אפי' שבשים
 חוס אב אין ח' קלי שחקלן ומולאן ספי
 חלה וסון דאיהו אזו חתם אלא חכח אבו ול'ן
 סת עצמו ול'בי דאבא כטלה חתומת שולה
 ח' ל'בי ד'ר' / וק'ן - ול' חטל חידים אפי' ח דפין
 סתם דבט תקטת ונפירות איין סל'ן לעמודבן
 ס'ן איין חתומת חקל ונפירות חבאב חוסה
 חתומת ד'ר' ח'ר' ליכ'ון ד'ר'ו ח'א שונ' / ולא
 ח'בו ח'י שיהו ס' אלא שאו ביח ס' ח'נה ואפי'
 ח'טור ס'ר' ד'ש'ט ח'א ח'א ח'לל וצור ולא קבלו
 ח'שיבו ח'טת ח'חידיהו וצ'ר וק'לו ח'שיבו ואין
 ח'ר' ח'א לא ק'לו ח'שיבו ד'ש'ט ח'א ח'לל שאו ס'ר'
 ח'ש'ו שאו ק'לו ד'ח' ב'ר' אוחין ס'ר' ח'ולן ד'ר'
 ח'איד ופ'ר' ד'ט ור' ופ'ר' ד'ט ח'נו על הסתם ולא
 ק'לו ח'שיבו ור' אפי' ור' אפי' ח'נו וק'לו ח'שיבו
 ח'ש'י ח'תם ח'א ח'פ'ט ש'היה ר' אפי' ור' אפי'
 ח'ז'ל' ח'ז' ח'איד ור' ובית ד'ט ח'ללן ש'ב'ח'י
 ח'אש'ונ'ם אזו ח'ו יס'ל'ם לפ'ט ח'ן ח'ט'ם א'כ'ר
 ח'א ק'לו ח'פ'ט שאו ח'ו יס'ל' לעמוד בה וכו'

אחורונים זה היו יסלים אעמוד בהנסך אונדו הדי
 דשאוי והלו ותלמיד והשתא הלו הוא עשיא ושמי
 הא אב ב' כדאיה בתקום ואפילו הט לא קבלו
 וניהו משום הלל היו יסלי ולעמוד בה כמיהת
 כ' צמת הרב לתלמיד ספך דאין צריך לקבל
 דעביד ואלים כח השיא על ס' שמה להורבסב
 וזוהו וסח הרב על הלמוד סדומה בחלוקי
 חצות דקיה ופידור וכל שיש הט ע' סמו שצומח
 לעלה ותלו חידו טו הק והעלי שבישתו

החלקי רבא טאמא אומדא רב דלוקא שיהי
 מהירק יט' ס' ה' והרעב לק אשר האונק מהיר נתן
 ומהו חיתן סניג ליה יט' ט' ט' אילע על התקנות
 צבאות והקטעית אשר נקבע ונסדמו עתה וקרא
 אפסוי דהו ואפסוי דהאונק מהיר חתן ויתר אומדו
 יט' צמת צמות וענישין לקבל ולק' לקבל וקרא
 ופסו של אמת התקנות צמת וענישין עשיו ט' ט'
 מדעתם ופלו רענמ' חב אנשי ובלכס אסלי
 ותקיס האין בודאש אופטמ' ח' ור' נק' פ' ט'
 לא ר' א' ט' כ' ב' א' ע' ע' ש' ח' ו' ט' ח' ח' ח'

כ"ג

כה ליה כהן וכן איתת במס' מהיר אהת לויין
 שבת תרי נחמן במב אצלי אהן לא ניח להן כל
 אימ' מקטבת ע' מהיר ויב' יט' ס' ש' ש'
 אנשי צמלות ארמ' ויאע וקלס' ואכ' פלא שצנה
 איך יעלה לרע' להתט' ולתקן עליהם בעב' שא
 מדעתם והלא ידעת אשר ס' ב' חיד' פ' דב'
 בשם ר' להסי' ק' על ק' אכב' התמ' מדעת
 ס' ק' ק' ואל' אם נפסק לומר דב' אתה והן
 ומשום הס' יתחייב' א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 צידוכ' דקרא קבל שאין כזו סדומ' אלים
 ס' ו' ק'
 אלא בעין שאין בל' הדופ' סדומ' וט' ח' ח' ח'
 ס' ח'
 דהיב' י' י' לו לט' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 כחם י' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 דהוי' ח'
 דהו' ח'
 קבלו לא אשכחן ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

והתורה והתורה שלם כל וכל זה שכתבם
 עני אלו קטלי קט בארץ ויטן ויז' אדם שם בנפולתם
 אן אחור או לז' והשיאם ענה ותשיה לז' תפס
 דעת אצור ולעשש בבו. וחזות על ס אורן שבו
 שבצדכס הן צדול או קטון וצמס או יחיד מן יקומו
 טלס או מקנתס או אפי יחיד מהם יכדי אדמת
 מהא דיש להיש ונעמל דבר האסורים חותמים
 ודבר החותמים אסורים ויתחל שש ויחזח ההגון
 חוטת ומכסות ס' ועל ס השלשה על דהס לא חלו
 ציות ועשין סוס סימור לעיל ומה טוב ומה עליס
 שאן הסמוכס מליס אנשי חסיס ודעיס פשר
 דבר לעשות ועימו עמין ליסם צבוס הללו
 ועשות כיעקם ומה ^{שב} הלא נכתב לי מקרב
 וחין שהאין שנה וין החמה הקפת ס
 בע בית אשר מצלם השלטוט האומות הקיין
 וחין פן שנה צד מקומות ועדעל ס החמה
 וחילה לעמוד כל חוק נה קטון והלעכ שבשאר
 נסח יסן כס ישיבך אהו הו הו יוחס יס אשר

חב"ד

סבת לי על דבר זה חט צד ידעתי שאהיה נטור באור
 וחלקי כ צד שלחו שכנת צד צדי ויחזק הנה סוס
 ה יחיס שפא ענה טרף של זה חט וקבל עליו הרבה
 איך שחזקו ונענה את דים ונעלמן לסוף אחור
 מה שקבל מורש' זלז שלו בחרס פה שיכא הוא עמנו
 לז' יסאלו ובהה תלוות רבות ועלמרת והסמנו כ
 על פש שכתבת לז' חט כס אהר' וסדך ענה שלם
 יסוף אחור ואשר נקבל בחס' יטייל תעמיס וחזות
 ואחלמות בדבר וסוף ענה כס צדכס' טובה
 והואה לי סבך ונפ העדות דמפך ויפך סלי חלו
 ציות לבז לז' ויתעק ^{עב} וסוף אפי שורה
 אחת ער בעלן מה הפעלס הוא ויילך אף חס
 ישתחו ענעטס הנה אלי כלסן שנהס כוסק קיין
 עליכס בחסס אססוק לכס הדין סאשר יחזע וין
 השנים ועל דברך אשיב לך אשר סבת שהדבר
 אשרסם שסכנה היא לז' חט שיכא בעלמו
 אביסלנו וחתך כן דעתך שהוא כסו וין התקס
 והפאת חיה ון מהא דסוויס טעכס להרע וסוף
 לא יטולס אסין יס ומה זו אס דעתך שטוב
 המרשס אינה חלה השום שעככס להרע לז' חט

דאין זה העלם אחר אלהים עליו ששלוחו של אדם
 כמותו וקל דמושה שליח שווה ורו דהתם או אירי
 אלא שבין פשוט קרן כדמוכה במוה וילי אב ל
 לפעין איסור פשיט ללא בליט הגלה אואלי דהעמ
 אונם עז וולוי א. אריליך אונם כף שאנשים
 כשים ונאונם שיפידו שיש סנה אז חט לבא
 בעצמו לביסלו או דוק סט היק אלא אפי תפסה
 או זילא האשי והרין כף כטור הוא הקלת החס
 דמים אונם ושבולתו אונם התם חסות
 סדיות כדרא כר דמים ואת ישפ תוים בעל
 מאה חנה וילך וישוב לכמה האי עמי השיב אונם סאית
 ב ל קט אטו תרב הדיני על ויתבאל הא
 סה יש אונם כקטן על ואחייק כן רשבות
 וסתבן לישוי ליה חר אלא חשע והו דחוק לה
 בישע ווא נשא בוסתן וכמן שאן הסנה
 ונורה כואי השאל רכל ע סנה שרי ונ דאפי
 אס לא נסודש אונם וסנה אלא דחול וכוו
 אונשים כשים ונאונם שבשעל קלת חס
 היה מאונם וסנה אז חט לבא בעצמו לביסלו
 אחייק אט סהדי דהפ לא שוני למורה שליח

להקים עליו ואסור איסור על נפשו בחס שיכנס סמ
 ולאו הפ בשורה יש אט ראיה מן התמוד שניסל
 השליח להקים איסור בשעלה על המשלה שיתקטר
 המשלה באותה שעלה על השליח והוא לא סנהכ
 כפוש ואסור אסרי בשעל אעפ שטק לו הרשעה
 שיהא יח כח ופיהו כמו לב רב דמטא לחיימר
 דוואי אי קם באיסור שבוע על יד אלא שכבר דקדקת
 הק סבא חס השולה עב הא חיי דחיי ר יודא מאה
 והא תשביל לכן נשיאי העדה דאיעבא עמי הווא
 אסטרוסא וסאותים של העיר עש הגה השבת לך
 רעב אב לא כרך ספק על עי הקטון והעל
 שבישרא

רנ

קסב ותתם אשנה טובה ודחקה אגו היה והר
 יוחס יט כאשר בקשתני על דב אונם ולכל ח
 אהו כ לא חואט לב להסמך לרביך ענה בעלוי חולת
 דמתי היא בלעב ההחון עפ ואן לב מוחה מוחה
 דליחן איכש אנפשיה וכהל לב על דין לחוק ופסכב
 אינולי כווא בנה על ידי ויכונטא שעה קס אחז
 לזכר ונשיתו או כהספדה וכשכעב כח והלך לו למט
 חסן מהרה לו ומהרא ש. וסתבן חקר אונם כתב

שא ידע והסתופט זה זאת היתה הנחה שנתקדו
 דהו ויהיה רחמייה ליהן איש אנשיה ואחרת
 איהי קשה להקל מפני תקנת הדור והשש דיונים
 מקולקלים כ הנסחכים רבים אכל הזולעים מועלי
 וכש משו ראית שהקל לוחם ולחמתו אלו היות
 וחדש על ידן דבר היו בשים להתנחל ויהו אמו
 והחיים בכל המקומות והמזא להם עומים ושמא
 שש מתחל ואין כ אין איש ולחמה אע"פ על ס
 אחרת טוב וכתב להקל וחדש כשם בקשה ולחמה
 עם אורו ועל ואוקרו להשעיט תשובתו וכן
 אכתו לו על פי צד ויחוד דבר ביהסלוא אשר
 עמדו עם הארץ אי על ידו הענינים רבים וכפי דעת
 לא יפח ולהשיב לי תשוב בורה ואז ידעת ויה
 לכתב כ בקל לי יותר ועל דבר מהלש מה אפשר
 רק לפי דעת לא חפצתי ליהן עמו ביהסלוא או
 בשוידתן בב דיוס דהקל אם תחפץ בה אמת
 או יפה וחס לאו אוקרו לך אין ביה להמיה אל יותר
 כב יחדתג לכם דיוס טאמס לא פ אטו ליכנס
 כזה ועל דבר טוואת שיה יפה כוונת דכיון האשים
 מועלי בשוב אי אפשר קנה להסתלק והיו כוונת

על צדן דאמס חסי זה אעשה אם יתקלג העשים
 או וידי היא זאת להם אט ככתב את אשר על
 לבבי מועל הורט מן השמים ..
 הכלל שיש לו אשה ושוודת ויהי איש אסרת
 טאושטריך וכל אנפיה טהנים להצריכה לרשה
 כשיחה אישא ומזכה לה על אחר הנוטת האלה
 דטראי מזנה היא בין הקימ ומוטב לה תנה פטיה
 ולא תנה אשת חיש ואיש אחר עשה לה שלח לקמה
 אכל פיעס או קפדי ומשאין אשה אחרת בל ימושין
 דכל דאפי לא תקן קצון טל קט והפלא שבשמה
 קל טאוי דהבא ומפא רפא בר ריטא אשלא רבנא
 ויהי רפא יט איהי כ הקיעב הדיב בן הט ברוך
 ובן הט יעקב חטב יעק אובהי מהה חיים יט וכן
 מנה שטבד הט ליווא בן הט ברוך וז וואת דבר
 ודבי חסכחק וכן דבי בעלי הוואה שכתב הלוא
 הוה מהה לוי ומהה ייש יט ואיש כו אכנס
 חושי בן הים יבולי וכש אשר חוית הועתק צמות
 חו הישי והמט חית אי פיוטס חסאה ורביס כ
 בחים כתב בספר אצדה דל הקווא להבט כוונת

רע

רע
יוני

על

153
543

תורה לא אמרוך שדברנו לך בנפש אך אקבל
לכבוד השנה ולשכר אב אס יחלאו דברך דמי ר
עקלקלת ותאנה אדל הוא מה לעשות ואם תגע
כחך סוכרת ולי השמש אי ולא תלש דב תשובה
או התעלות דך שפ מדלי אחרי ואורן סגב זה
הי תא צימד קיימת על הפנים אישא אורן כ
סימנר לעל וע לי אייה דון דנא הכ הוא לך לוי
דנן בסוף בך אן אוקחין מן החלם עני הוא ואן
אוקחין מן השומרי פחת ושם כ ואשרי הפס העע
חשים דסתא וליהם כש רוב כסך דליסא מ
אודרת טובא דתורה קודמת להחיק בה נאע
הל כשחל דאן ולי אפי כשחל היעוש השון
אוקחים הייט טענ דליס דאודת היעוש
שואו שלו קוזן אב טון דיקודה שהייד אוסת
ארתא איש ומכה היילתן הוי דחון הצל הוא
כי להחיקו היעל דיק עני דוכי אנכ לל הוי
סגב זה ושומע קיימת שאם ישנא אנשי און
ודודה יסיתך ויסרך לעשות עיני כל אטמט
ולתפש ולהחיק בשל אחרי ויאולסך לויטעל ש

כדחפיש בערוה ווסה דקד קאחי רבט אשיר
דקי ליה דק שוטה ולא כביסוה בעלון טו הק
והעל שביט...
קין שואין בעלם אשה כל כש אשה סותק א.ט שחי
בשלו אה זה העל אומת דר פלטיאל פ ל
קל ענת אע שומל עליך דאומת עקלקלות און
ודודה תשוב לנל ולמדו הון עתק של דת דמה
יחמ. לן תלים סגן סלמיש אשיר דבר היחלם
אוסוסים לרוב ובעט לקוזן חק וישוק ודר
בעלך הו החותק לויש דהיא והלך השכים הייחל
פ ואן סגבי של בעל החכס וההין ל העל מ
אוכח על שקך חלכ שאר עניות שיתמו על הד
שבעלך לו הורה ושענ סוזן לפעיתו ססס
אחיה ומעטת היתה העל העל מאשר נעלן ססס
נשו ואן לפ כ המזה והנשמע לא הוי אחיד אפי
אוד השכנת שהה לו השל כ ססס הנעל כ
בשותק אחי פיתקן ובל אה לא תגע לק
ותעז פק ותשאע לעל רשעים ולסת ברך העל

542

ס

ה
ה

חטאים

שיקח ואלו יבדו עמה היו כלל וחזק יודו
 בשנים וחסידים לעמי עבירה ונתתם יד אפסלים
 ומזין לקלם קלה נחלת ואת אפס ויהי לא ידע
 כי שהשבת על ס' סבתך שהיה רשע
 לעקלות ולענות אשר חולב היה הרבה לתורה
 עליו וזה עין לך יד לקלקל עו הק' והעב' שבישח
 חסידים מהו חסיד ומה הנשאלין קלות סבתך
 ומאית כי שואר הוא לך לתהון על אשר החזרת
 עליך לכתב כשם מהרא ואשר צרת עליך שלא
 תשאי על אשר ^{תני} עמו ^{תני} לך על הדב
 ער יודו לא תפלא לא זתה ולא ב השואש אולי כ
 סגסע על דפי ההוא ^{אמר} צמח חזק ^{הי} פן חזק
 שבתו ^{אמר} במחנות ^{אמר} ומוכחות שדעתך
 ולפת עקלות ולשנות את חכמי יצ' ואלו מה
 שאותו ער ככל כפתים אחים כפתים ויהי
 צדי דמיונות וישמע טוב טע' אפס חזק
 יט' וזו לא רהוי אסתפיעו חו פן היית חסיד
 להוציא חזון שלא בין היית טוב עליך וחזק

150

יודו לפי אונות דעתך לא הוקדש כן שם אהיק
 להוציא חזון קולת עב' עמת ומיה נס' לך על חזון
 וצרת החשונה שלא תשא ופ לא יתעסק לך שום
 חזון לחזק אהי עב' אשח חזון על מהיו לך בבר
 דת' סלון עב' מהשט ושאר האונות שם ואונות
 סוויידת כשיר יודו אפס לטען אב' חשוב ב' הסו
 אפס אשח תפלות דת' כס' ואפס יא' נכ' נכ' נכ'
 כפס פ' יתקיים חז' שניכס ותעשו זאת דת' כ' חז' י
 חז'
 דחיה היא נחמת קיימת עליך כלעל ועתו
 שהיה יעשה דחיות כן חסות וצרת חז' חז'
 ויתברר זה ויהי חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'
 ואלו חז'
 שיהא חזון לך לך ויקל עמך כי דחיה פ' אהיק
 ספקי שולך עמו בך חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'
 שלא אפס כל בך עשך אב' יב' חז' חז' חז' חז'
 פס או ולמד ביט כל טו הק' והעב' שבישח
 שולך יס' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'
 נסתק על דפי חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'
 אפס דען חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

רס

הקלות או כפיין לן ולא בקיין כהן וספרים אמת
 הוא כיהן לשום אדם כמות ל חילוק עשיית האל
 כהן והוא כשבוטן הוא ידע דין תקטת הקהלות
 אלא הא יתל שיהוק ל האיון אחר החלינה וכל הא
 יתני דתניי לוא יתע טפי מינה וזה שהעקרת
 לו טסה התקנה וזוהי אלו מי כיה דרבין חתם
 עלי והלשון מוכיח הוא חוקט והנע מבארים על
 פנים דייקט מן קציה וזכרשי וזהו חתם יד
 קמונים עיין דתלות תקנת הקהלות הירט מלום
 השש פלוגת דמבורת ביה וזהו וספ התמונה
 והואם טלו פסק וקל סוף שאלו שאול דמטר
 חלינה קודמת ואם היה טנסה שאו לשם שנים
 היה טעל בעמה ומשום הכי קצלו מים לברוק
 היבם ולירב בחלינה והכ איתא בשו"ב מידת
 סב דמעות הדתלות אלוה לן סו וזו פסק דת
 וחבריו דמי ידען שיהיו מתבוננים לשם חנה
 שסקו ליה ליבם מדמטאן בדי בזבירה וזתק כ
 חשו הקהלות דלואן אור בזמין טוסא הוא ליטון
 לחנה וכלל האיון יעשה שמו סוסן לחנה
 ויתן אוחלאל וטעם לרבו ושבו או יא סוכרית

לעבב על ידו עיין והקט שיהוק במיון אחר חלינה
 כהן לשום אדם כמות והנע אשטון בתלמודא דהו
 קלים לפנים היבם לחוק במיון חלוץ לה שני שרת
 לן וזאתם זוז כן לו עיקר טעם התקנה
 וזה שתתן לו לן חילוקי ספיקות וזה שחנה האב
 לתשום וזה שבתו משום האב קורס לב וזא
 יתנו ליה משעם בטעמיה דכפון האין כפון חותמי
 כעבת וזה נפסק איסתק ייהו אי יבוי ותיבוי
 הטנס חלום יביתן וכה כל עכסו אחא הוא קל כ
 ייהא אלא כרבין או חילוק חלוץ האשה תבבה כעבת
 והיא קודמת אפי קד בשא האיש כל קד אסו
 ורסטב קצת וחסוק ל היושנים ואם תקט הקהלות
 שתיים היבם חשלה כה שיתרנה לחלוץ וזו אית
 ליה אבן קצת חלוא ואפי חיל דהיבם נוכה מן
 הדין הואיל ואי בעה הייבם וזו האבאן שייך ליה
 חידו דהאי נטר וזה ששתפקת היסא ששנים
 חונבים יותי ויני סעבר או חלוקת היבנה
 עא היבם שיה בשוה לשם הסברא קד חלוא או
 עיבא נאיה ליה טעמין כ הא דאמינת חות

כס

בשבת אופים ופתות וזמורות תפול היא ה
 אופים וזמורות כהן הנה זרעם איצא וזמורות דקטע
 דזעבה תקטן לפי שרוב פניו אין חזק הנכסים ופניו
 ומעט וזכר ציפ לזיווי דהטון ודחתיך של עלת
 יחלקו החזון שהשח הדת שנה בשנה בשבת אחים
 או חוכת הכ מדמי והרם כל שבת וזל ואותו
 ב ליטוי הליט או יעטור וחלקה והשתא או כו
 ודקט של עלם יחלק שנה בשנה אכ לא את ליה
 החלקה וזכה סעבה דא זבא טפי ומעט וזיה
 בכר וי סעבה מכת וזמורות שח ואזל לא הוה
 התם שישי סעבה ויה בכר הוי אחרט שהושון
 ודחתיך ולשון הסתק אל יטיעך דשפיר וקריא
 עשייה אותה שיט לה סעבה שישי עליה ב
 בחזיתן שבתין סעבת עזר שבתין
 אם האטה טולת טעויה מאש וחלקת מוות
 ונה וזמורת ומעט זל כלשון והרם וזמורות
 וחלקים הם בשנה דספי ומס תמורה לחלק חולצין
 זה וזמורת זה ב חזק כלקטות הקולות הוי כה
 בהר ב חזק חזון או שט וידי ומרמז אהר
 שיבא זה ויה שטמה וההיא עב קאי עיי אנפכי

זמן בתל כין ב אלוכה וזמורת פלו וזל אהר ששי
 זמורת אחרת הו אש צש צשן עז שבתין
 עם שאר האחים חולקין עם זבא האחין בנה שטול
 מן החליצה או אם זבא אחין טול ב הנכסים אפי
 אם הם מחזיקים יות מן הסעבה הואל ומתנה לייס
 וזא דתן הוי הוא כשאר אחין בעת לאוקווי הוי
 לא בע לימאי וישם הכ קניסין לה ודוקת הכ כ
 הוי דלא לזוי סבת הסד ובאותה הסוכים פי דחוק
 ודחוק הוא זה ועין פשטי פי דהדי בתחלה הקטי
 דפיק פשיט פרוך דסד לא לזוי זבא וזמורת אחין
 ובתל סתן ויה דמעה וזמורת פרוך הא קתן עב
 מליטא לדוק ומחוק ומסיפא דחתיך הטעם
 יבדחו אכ בכסים ופיק קצווא עליה וזמורת
 וזמורת יקם על שם אחיו כתי והוי קם וזמורת ב סיה
 לחוק אית זוכה בכסים אפי דבע לזמורת וזמורת
 זמורה וזמורת אשה טעמו זמורת התם ההוא זמורת
 דמלה יבדה כ ע זמורת דעתי חשום נכסי סליק
 זך ופשיט שם בדיא זמורת דעתי קשה עליך שאר
 בכסים וזמורת כדעתן הטעם יבדחו זוכה בכסים
 זמורת סליק זך פלו הייה חולץ זה והתם זב הוי

ונצטת מיטן וואלן לוינעל און מיטן שותפי שותפ
אין לא שייטא הא טקט רחן סמוא דתל לזכות
אלו ויהבין לי סלי סלע כ ע לט אב לא צורה כ
מלה הא ועל ס הדמי הללו טוב בעצמ שתעב
ספקות הללו אהריו שטור ועקל בגבל שטקט וסס
תקטת הללו פלי דאיהו בקא וירל בעצן טפי מיט אס
תנה אמתבלו דמיט טוב הדמי

153

הוא שתעב עלבטן וחברו על אשר השח בוסיהד
והקיקו לשבע בשכ השלטון כל לא מחייב מידי כ
דבעשת או מחייב על שיתבין אביש וזה טן לעלת
ולאטח ופתי אור וואי היל אעבר וכפ יש טחלן
צמיט עבד ועבא אתה חמרת לי לעק השעל וטול
וכ וואי אחת כיל טין לפייסן לפי שחשח מצבד
אחאי טקט הספ דביל כו לא אשויק לחידי לעין
אורח דין הא לאשמינל עש

154

וארם שנישטע שמו וחחחחחח חיוך עב סתבין
כאוסן שפען או כאוסן דחוקרי שפען רעס זה
קרב לז שפען וחחחח חרמט צ להוליסן ללכהוט והיה
שעט פהחחח חחחח ש. והספמט סט אמתב חטה

153

דחוקרי יהודא והכ השחט בחודש צ השולח דכותבין
חייס דחוקרי שיה ל ולא סרב חייס שרה דחייס
היא עיקר שמה מו בעזן דין רשט העט עיקר סחיה
בחק ויה סתב כאוסן שפען או פליט איה על
העט וואי חחחחין כאוסן שפען ועשמיספה לחק
בצט עי קטן והעט שבישח

154

כעוה
שעט חסא יתב שקיל וערי וחחחחחח חיה יעקב יט
יה צות לחחחח חחחח חחחח חחחח חחחח חחחח
ואני כ אין וסס להשיב בייט חחחחח חחחח חחחח
שהבדחת לפסוק דין חחחח בעלי דין או דייטב
וכ עבעטן זה אשר לפי דעת חיה דעקיס קחחחח
הא כ חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח
כא וכתב שהחבר חשע בעלי דין בלעטן אמתב
לי בעמ ס קחחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח
וטעשת וטרי חחח ח אשר הבאט חחחח חחח חחח חחח
יו חכא של דין אכחחחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח
ואחחח חחחחחח חחחח חחחח חחחח חחחח חחחח חחחח
לשום אחר חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח
חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח

ואו דעיתם אשחזק דדען כהיבא לא אסוזק עליה
הכל הוא הוסין אכתוב ופא השבא השטר על מלי
החנות היה כד החוק או כד אכזו והיה סתוב מ של
שחזק השטר יפעלו החנות וכן עליו מלי החנות
ופיע אהחין ואין כ קוב אב האשוחדת ויהו כ
כרב או השניח כי החוק קבל עליו לפוטו מהחוקות
שיקבל על ככה שד כרב שהותנה מתלה טוא יטווא
בעלי החנות הועשר ותחת ידם תך שעה וזאת
החורה תך חט שעה וזו הוטאו הועשר מיד אהכ
עוד כט שהחוק עמן כד קורם שהיורה פטח פטח
ואז היה מקו טענת ויעקף אב זה או ככתב דבר או
ידעא איהו מילי דקוטטא אימן וחספין קבעין אכתוב
עליהן אש ככתב חא חיי האי עעבא אסלוק
דלי וית בהיח דכת לה סודאליס וכו השום הא
אונם לא שכת הוא ומי אכזו אוי יפה חלקת אהו
וכי יש כרי תשובה האש דסט וזל מאון שנהגה
אשתו בשעת הנזירה אעב שא שגתה עמו שנה
זכה בחשונה ווא חיי אנושית חושב האס ליכ
אומתא דעבא חא עלי על דעמו ונחות האו ופלא

אחזקת דדוקא בעינא השום עעדת נפט תך אב
או בחשונה שנפלה לה והט לא אוסוף עלה עפ האקין
חופי מיתתה לא שכת או דיכין היא או מדען חא
סב זה אלא עמי שותנה בתו חוימ וזל פונם הילא
אסיק ארעתי כל והי חייית כזי מי שאחזו חיי שכת
דהוה קבל עליה ל מאשא דאסליד ואירע אונם חא
שכת ומסקין התם אונם חא שכת הוא אל ואסיק
ארעתי ויהי עמי אהב מי דהתנה בעינא שכת
תמות תך שנה שאחזי^{לוחי} הען ליורשי האית כזשכ סב
וי הין הן דדוקא אחיתה אלת דשכתא וזל אאונם
חא שכתא אעפ דהתנה בעינא כהיח חיי שאחזו
אב מי חא אלת כעמי כפול ע לער חא ונעסו
כשכל כ כרפי הת' פ האיש מקדש דחוקים היכא
חייכא הוכחה ונורה אפי עלוי דעמ או בעין והיכא
חייכא קנה הוכחה בעין עלוי דעמ ווא תעמי כפול
והיכא חייכא הוכחה כל בעין תעמי כפול השתא ד
כחשית חתבמ לר' איכא הוכחה ונורה ואפי עלוי
דעמא בעין כזו שפסק חא זכה בפעל ואפי ארשי
חייכא הא שחשט מן האי חוסין ושמע אב מן השוון
ונבהיל מי איכא קנה הוכחה חא סב לה חא על

אה ויהי שפסקו לחלק שבטחון דהיהו השופ
 חוקה דהוין מרס שיהו ט אלא כזכרשי דאשתע ב
 שאו מושהש ואכ ב חרן שאים ומחיד שושכ
 ומשהש ידע לוא מהימן ליה אי טעב וסביר וקבל
 אפי אשתתכ בעולה ומתק טעם ושנאה קטוח כט
 כפי ותן אי קאי טע חרן כחור הוא והכל הנודת
 כןצמ אכ כפטר פטר לא והיהו כדמסיק רב אחא
 כון כחור כון כשון ויכא ויחור אפי דביא לאו
 השתת הויה קאיכ ויחור דטעם ואיכ בקי וטע
 וטעטת דהייט טיי ויתבה מן בצמל אפי כפר
 דטעבת וסון דחוקן חוקן כחשיא לפי שהיה
 השטר כח והיה כטובב לפיכך לט האחזיק מן
 להטו רבותא דפסקו דההכ תפיס אפי כפסיקא
 דדינא און ויחור איכ דפסק דמחוקת אשתת הויה
 והכל יודע ואלאשת דכ תרה לוח הדעת
 חסרן אל תטמא מרשותא ויחור לאו אשתת הויה
 ומשכ כמבט שאם יטען הטובן שיבת
 הטובניא מד כ שאם תשוב שינתן לה חות הוא
 כ המוש כמבהט כפר דקחשין על יושלת המשווד
 חותם ויחור הקובץ או השמיע הכ חזני הדין

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

563

562

565

564

567

566

569

568

171

170

573

570

575

574

577

576

875

875

581

580

583

582

185

184

585

586

589

588

591

590

593

592

595

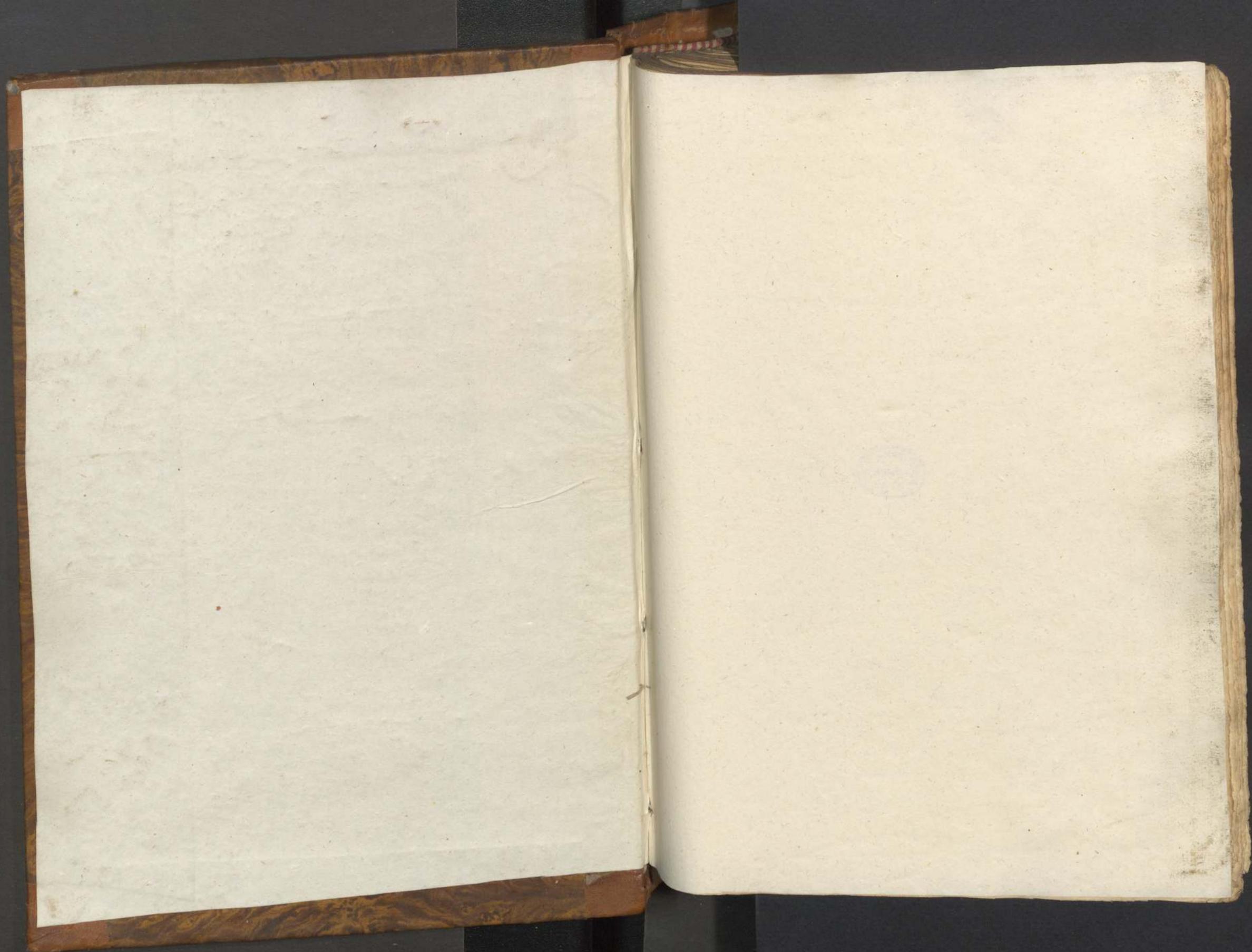
594

597

596

598

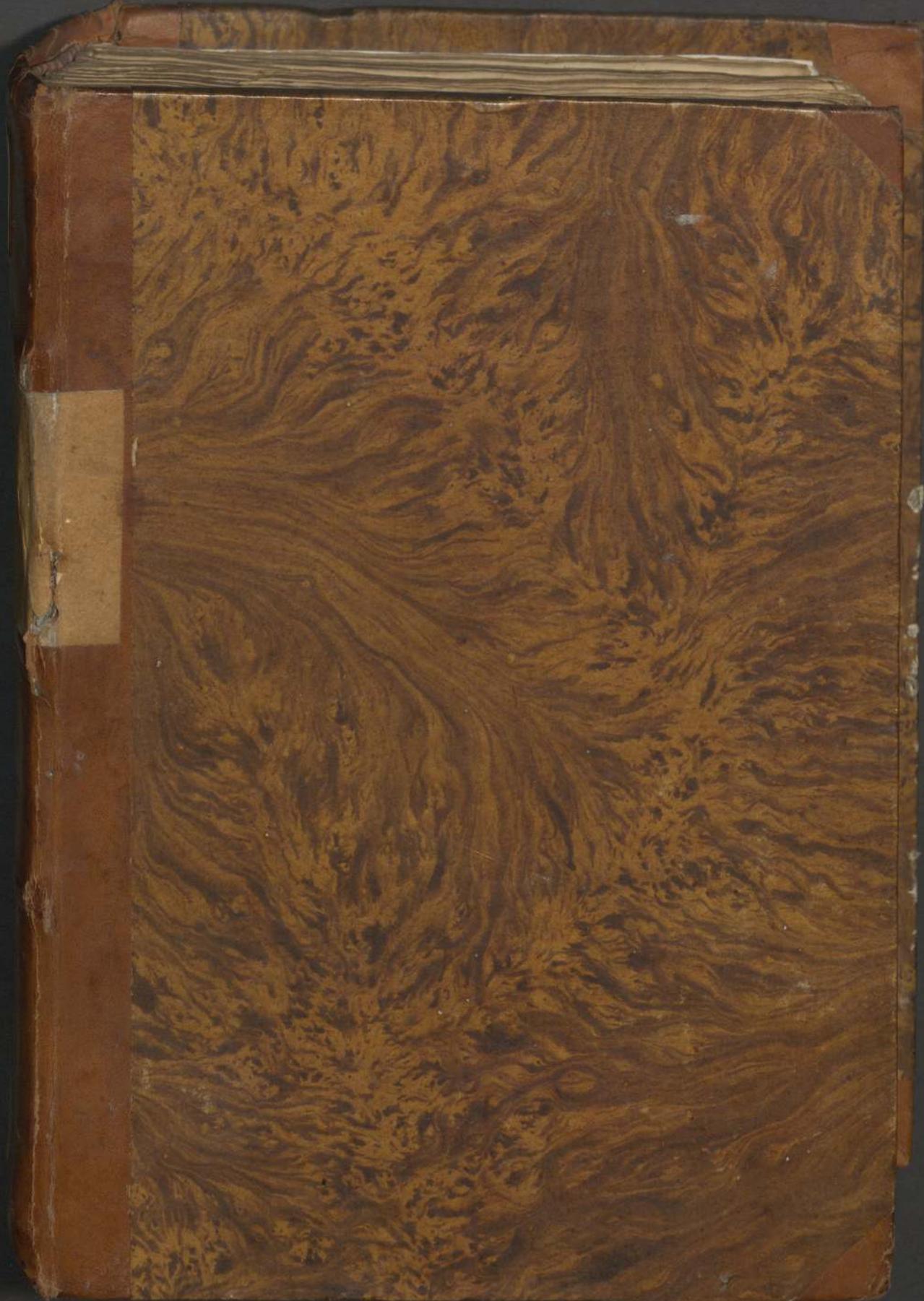

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

A
137.

137

כתבים מהרד"י ישראל

31